2024/1640

19.6.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2024/1640,

annettu 31 päivänä toukokuuta 2024,

jäsenvaltioissa käyttöön otettavista mekanismeista rahoitusjärjestelmän käytön estämiseksi rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta sekä direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta ja kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849 ([4]) on tärkein säädös, jonka avulla estetään unionin rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen. Direktiivissä säädetään kattavasta oikeuskehyksestä, jota on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/843 ([5]), jolla puututtiin uusiin riskeihin sekä lisättiin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevaa läpinäkyvyyttä. Kyseisen oikeuskehityksen mukaisista saavutuksista huolimatta kokemus on osoittanut, että direktiiviä (EU) 2015/849 olisi parannettava, jotta riskejä saataisiin vähennettyä riittävästi ja rikollisten yritykset unionin rahoitusjärjestelmän väärinkäyttöön havaittaisiin tehokkaasti ja jotta edistettäisiin sisämarkkinoiden eheyttä.

(2) Direktiivin (EU) 2015/849 voimaantulon jälkeen on havaittu useita aloja, joilla muutokset olisivat tarpeen, jotta unionin rahoitusjärjestelmä olisi riittävän häiriönsietokykyinen ja sillä olisi riittävä kapasiteetti ehkäistä rahanpesua ja terrorismin rahoitusta.

(3) Direktiivin (EU) 2015/849 täytäntöönpanossa havaittiin, että toimivaltaisten viranomaisten käytännöissä ja lähestymistavoissa on merkittävää vaihtelua, eivätkä järjestelyt rajat ylittävän yhteistyön tekemiseksi ole riittävän tehokkaita. Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista määrittää selkeät vaatimukset, joilla edistetään sujuvaa yhteistyötä kaikkialla unionissa niin, että jäsenvaltiot pystyvät ottamaan huomioon kansallisten järjestelmiensä erityispiirteet.

([1]) EUVL C 210, 25.5.2022, s. 15.
([2]) EUVL C 152, 6.4.2022, s. 89.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2024.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 43).

(4) Tämä direktiivi kuuluu kattavaan lainsäädäntöpakettiin, jolla pyritään vahvistamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa unionin kehystä. Tämä direktiivi sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2023/1113 ([6]), (EU) 2024/1624 ([7]) ja (EU) 2024/1620 ([8]) muodostavat yhdessä lainsäädäntökehyksen, jolla säännellään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia, joita ilmoitusvelvollisten on noudatettava, ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa unionin institutionaalinen kehys, rahanpesuntorjuntaviranomaisen perustaminen mukaan lukien, pohjautuu siihen.

(5) Rahanpesu ja terrorismin rahoitus tapahtuvat usein kansainvälisessä yhteydessä. Unionin tason toimenpiteiden vaikutukset olisivat erittäin rajallisia ilman kansainvälistä koordinointia ja yhteistyötä. Unionin kyseisellä alalla toteuttamien toimenpiteiden olisi sen vuoksi oltava yhteensopivia muiden kansainvälisellä tasolla toteutettavien toimenpiteiden kanssa ja vähintään yhtä tiukkoja. Unionin toiminnassa olisi edelleen otettava huomioon erityisesti rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän, jäljempänä ”FATF”, suositukset sekä muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla toimivien kansainvälisten elinten välineet. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan tehostamiseksi asianomaiset unionin säädökset olisi tarvittaessa saatettava yhdenmukaisiksi FATF:n helmikuussa 2012 hyväksymien rahanpesun sekä terrorismin ja joukkotuhoaseiden leviämisen rahoituksen torjuntaa koskevien kansainvälisten normien, jäljempänä ”tarkistetut FATF:n suositukset”, sekä kyseisiin normeihin tehtävien muutosten kanssa.

(6) Yksittäiset rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvät uhat, riskit ja haavoittuvuudet, jotka vaikuttavat tiettyihin talouden aloihin kansallisella tasolla, heikentävät jäsenvaltioiden kykyä edistää unionin rahoitusjärjestelmän eheyttä ja vakautta. On siis tarkoituksenmukaista antaa jäsenvaltioiden päättää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten soveltamisesta muillakin aloilla kuin asetuksen (EU) 2024/1624 kattamilla aloilla, sen jälkeen kun nämä alat ja erityiset riskit on määritetty. Sisämarkkinoiden ja unionin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuuden säilyttämiseksi komission olisi voitava arvioida rahanpesuntorjuntaviranomaisen tuella, ovatko jäsenvaltioiden aikomukset soveltaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia muilla aloilla perusteltuja. Tilanteissa, joissa unionin etu voidaan saavuttaa toimimalla unionin tasolla yksittäisten alojen osalta, komission olisi ilmoitettava jäsenvaltiolle, joka aikoo soveltaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia kyseisillä aloilla, että se aikoo toteuttaa sen sijaan unionin tason toimia, ja jäsenvaltion olisi pidättäydyttävä toteuttamasta aikomiaan kansallisia toimenpiteitä, jollei niiden tarkoituksena ole käsitellä välitöntä riskiä.

(7) Tiettyihin ilmoitusvelvollisten ryhmiin sovelletaan niiden palvelujen tarjoamista koskevia toimilupa- tai sääntelyvaatimuksia, kun taas toisten toimijaryhmien osalta ammatin harjoittamista ei säännellä. Ammatin tai toiminnan harjoittamiseen sovellettavasta kehyksestä riippumatta kaikki ilmoitusvelvolliset toimivat unionin rahoitusjärjestelmän portinvartijoina, ja niiden on kehitettävä erityisiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä taitoja tämän tehtävän suorittamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi harkittava koulutuksen tarjoamista henkilöille, jotka haluavat ryhtyä harjoittamaan kyseisten yhteisöjen ammattia, jotta he kykenevät hoitamaan tehtävänsä. Jäsenvaltiot voisivat esimerkiksi harkita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien kurssien sisällyttämistä akateemiseen tarjontaan, joka liittyy kyseisiin ammatteihin, tai yhteistyön tekemistä ammatillisten yhdistysten kanssa, kun uusia tulokkaita koulutetaan kyseisiin ammatteihin.

(8) Jos ilmoitusvelvollisiin ei sovelleta erityisiä toimilupa- tai rekisteröintivaatimuksia, jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään järjestelmät, joiden avulla valvojat voivat varmuudella tietää valvomansa ryhmän laajuuden, jotta voidaan varmistaa tällaisten ilmoitusvelvollisten asianmukainen valvonta minä tahansa ajankohtana. Tämä ei tarkoita sitä, että jäsenvaltioiden olisi asetettava erityisiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä rekisteröintivaatimuksia, jos tämä ei ole tarpeen ilmoitusvelvollisten tunnistamista varten, kuten esimerkiksi silloin, kun alv-rekisteröinti mahdollistaa sellaisten toimijoiden tunnistamisen, jotka harjoittavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1113, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, varainsiirtojen ja tiettyjen kryptovarojen siirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 1).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1624, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen (EUVL L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1620, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaisen perustamisesta ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

(9) Kun kyseessä ovat valuutanvaihtotoimistot, sekinlunastustoimistot, trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajat ja rahapelipalvelujen tarjoajat sekä rahoitusalalla toimivat monialan holdingyhtiöt, valvojien olisi varmistettava, että henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat tällaisten yhteisöjen liiketoimintaa, sekä tällaisten yhteisöjen tosiasialliset omistajat ja edunsaajat ovat hyvämaineisia, toimivat vilpittömästi ja rehellisesti ja että heillä on tehtäviensä hoitamiseen tarvittava tietämys ja asiantuntemus. Edellä mainittujen vaatimusten täyttymistä arvioitaessa käytettävissä perusteissa olisi huomioitava vähintäänkin se, että tällaisten yhteisöjen johtajia tai tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia olisi estettävä käyttämästä yhteisöä rikollisiin tarkoituksiin. Jotta voidaan edistää valvojien yhteistä toimintatapaa sen tarkistamiseen, että ilmoitusvelvollisten johto ja tosiasialliset omistajat ja edunsaajat täyttävät nämä vaatimukset, rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi annettava ohjeita hyvämaineisuuden, vilpittömyyden ja rehellisyyden arviointiperusteista sekä tietämyksen ja asiantuntemuksen arviointiperusteista.

(10) Arvioitaessa sellaisten henkilöiden soveltuvuutta, jotka ovat johtotehtävissä tai muuten käyttävät määräysvaltaa ilmoitusvelvollisissa, rikostuomioita koskevien tietojen vaihdon olisi tapahduttava aina neuvoston puitepäätöksen 2009/315/YOS ([9]) ja neuvoston päätöksen 2009/316/YOS ([10]) mukaisesti. Lisäksi valvojien olisi voitava saada kaikki tarvittavat tiedot ylempään johtoon kuuluvien henkilöiden tietämyksen ja asiantuntemuksen sekä heidän hyvämaineisuutensa, vilpittömyytensä ja rehellisyytensä tarkistamiseksi, mukaan lukien luotettavista ja riippumattomista lähteistä saatavilla olevat tiedot.

(11) Sijoitusjärjestelyihin perustuviin oleskeluoikeuksiin liittyy riskejä ja haavoittuvuuksia, jotka liittyvät erityisesti rahanpesuun, unionin rajoittavien toimenpiteiden kiertämiseen, korruptioon ja veronkiertoon, jotka voivat viime kädessä aiheuttaa tiettyjä riskejä unionin turvallisuudelle. Esimerkiksi joidenkin järjestelmien toiminnassa esiintyvät heikkoudet, mukaan lukien riskinhallintaprosessien puuttuminen tai heikko täytäntöönpano, voivat luoda mahdollisuuksia korruptioon, kun taas hakijoiden varojen alkuperää ja varallisuuden alkuperää koskevien tarkastusten heikko tai epäjohdonmukainen soveltaminen voi lisätä riskiä siitä, että hakijat hyödyntävät tällaisia järjestelmiä rikollisiin tarkoituksiin ja pyrkivät laillistamaan laittomin keinoin hankittuja varoja. Jotta tällaisten järjestelmien toiminnasta aiheutuvat riskit eivät vaikuttaisi unionin rahoitusjärjestelmään, jäsenvaltioiden, joiden kansallinen lainsäädännön nojalla on mahdollista myöntää oleskeluoikeus kaikenlaisten sijoitusten vastineena, olisi sen vuoksi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla lievennetään siihen liittyviä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riskejä. Tällaisiin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä asianmukainen riskinhallintaprosessi, mukaan lukien sen täytäntöönpanon tehokas seuranta, hakijoiden profiilin tarkastukset, mukaan lukien tietojen hankkiminen hakijoiden varojen alkuperästä ja varallisuuden alkuperästä sekä hakijoita koskevien tietojen tarkistaminen vertaamalla niitä toimivaltaisten viranomaisten hallussa oleviin tietoihin.

(12) Komissiolla on hyvät edellytykset tarkastella tiettyjä rajat ylittäviä uhkia, jotka saattavat vaikuttaa sisämarkkinoihin ja joita yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi tehokkaasti tunnistaa ja torjua. Tämän vuoksi sen tehtäväksi olisi annettava rajat ylittävään toimintaan liittyvien riskien arvioinnin koordinoiminen. Riskinarvioinnin tehokkuuden kannalta on olennaista, että siihen osallistuvat alan asiantuntijat, kuten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen asiantuntijaryhmä sekä rahanpesun selvittelykeskusten ja tarvittaessa muiden unionin tason elinten, myös rahanpesuntorjuntaviranomaisen, edustajat. Tärkeänä tiedonlähteenä kyseisessä prosessissa ovat myös kansalliset riskiarviot ja kokemukset. Komission suorittaman rajat ylittävien riskien arvioinnin ei olisi sisällettävä henkilötietojen käsittelyä. Joka tapauksessa tietojen olisi oltava täysin anonymisoituja. Unionin ja kansallisten tietosuojaviranomaisten olisi osallistuttava arviointiin vain, jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin arvioinnilla on vaikutusta yksityishenkilöiden yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan. Jotta riskien arvioinnissa unionin ja kansallisella tasolla olisi mahdollisimman paljon synergioita, komission ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä soveltamaan yhdenmukaisia menetelmiä.

(13) Unionin tasolla tehdyn riskiarvion tulokset voivat auttaa toimivaltaisia viranomaisia ja ilmoitusvelvollisia tunnistamaan, ymmärtämään, hallitsemaan ja vähentämään rahapesun ja terrorismin rahoituksen riskiä sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskejä. Tämän vuoksi on tärkeää, että riskiarvion tulokset julkaistaan.

(14) Jäsenvaltioilla on parhaat edellytykset tunnistaa, arvioida ja ymmärtää niihin suoraan kohdistuvia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä sekä tehdä päätöksiä siitä, miten näitä riskejä voidaan vähentää. Jokaisen jäsenvaltion olisi siis toteutettava asianmukaiset toimet itseensä kohdistuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja ymmärtämiseksi asianmukaisesti, minkä lisäksi niiden olisi määritettävä johdonmukainen

([9]) Neuvoston päätös 2009/316/YOS, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2009, eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustamisesta puitepäätöksen 2009/315/YOS 11 artiklan mukaisesti (EUVL L 93, 7.4.2009, s. 33).

([10]) Neuvoston puitepäätös 2009/315/YOS, tehty 26 päivänä helmikuuta 2009, jäsenvaltioiden välisen rikosrekisteritietojen vaihdon järjestämisestä ja sisällöstä (EUVL L 93, 7.4.2009, s. 23).

kansallinen strategia, joka otetaan käyttöön näiden riskien vähentämiseksi. Tällaisiin kansallisiin riskiarvioihin olisi sisällytettävä kuvaus jäsenvaltion rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän institutionaalisesta rakenteesta ja menettelyistä sekä järjestelmälle osoitetuista henkilöresursseista ja taloudellisista resursseista siinä laajuudessa kuin nämä tiedot ovat saatavilla. Jäsenvaltioiden olisi päivitettävä säännöllisesti kansallista riskinarviointiaan, jotta niillä olisi jatkuva käsitys riskeistä, ja niiden olisi voitava täydentää riskinarviointiaan kohdennetuilla päivityksillä ja arvioinneilla, jotka koskevat tiettyihin aloihin, tuotteisiin tai palveluihin liittyviä riskejä.

(15) Oikeushenkilöt ja oikeudelliset järjestelyt voivat tarjota rikollisille keinon piiloutua laillisuuden verhon taakse, ja niitä voidaan näin ollen käyttää väärin laittomasti saadun hyödyn pesemiseen joko kotimaassa tai rajojen yli. Näiden riskien lieventämiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot ymmärtävät niiden alueella oleviin oikeushenkilöihin ja oikeudellisiin järjestelyihin liittyvät riskit joko siksi, että kyseiset yhteisöt ovat sijoittautuneet niiden alueelle, tai siksi, että express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajat tai samankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä vastaavissa asemissa toimivat henkilöt ovat sijoittautuneet niiden alueelle tai asuvat siellä taikka hallinnoivat oikeudellista järjestelyä sieltä käsin. Oikeudellisten järjestelyjen tapauksessa on myös tärkeää, että kun otetaan huomioon perustajan oikeus valita järjestelyyn sovellettava laki, jäsenvaltioilla on käsitys riskeistä, jotka liittyvät oikeudellisiin järjestelyihin, joita niiden lainsäädännön nojalla voidaan perustaa, riippumatta siitä, säännelläänkö niitä nimenomaisesti niiden lainsäädännössä, vai perustuuko niiden käyttöönotto osapuolten sopimusvapauteen ja tunnustavatko kansalliset tuomioistuimet sen.

(16) Kansainvälinen rahoitusjärjestelmä on luonteeltaan yhdentynyt, ja unionin talous on avointa, joten oikeushenkilöihin ja oikeudellisiin järjestelyihin liittyvät riskit ulottuvat unionin aluetta laajemmalle. Sen vuoksi on tärkeää, että unionilla ja sen jäsenvaltioilla on käsitys ulkomaisista oikeushenkilöistä ja ulkomaisista oikeudellisista järjestelyistä aiheutuville riskeille altistumisesta. Tällaisessa riskinarvioinnissa ei tarvitse käsitellä jokaista yksittäistä ulkomaista oikeushenkilöä tai ulkomaista oikeudellista järjestelyä, jolla on riittävä yhteys unioniin joko sen vuoksi, että se hankkii kiinteistöjä tai tekee julkiseen hankintamenettelyyn perustuvia sopimuksia, tai sellaisten ilmoitusvelvollisten kanssa toteutettujen liiketoimien vuoksi, joiden kautta sille aukeaa pääsy unionin rahoitusjärjestelmään ja talouteen. Riskinarvioinnin avulla unioni ja sen jäsenvaltiot voivat kuitenkin saada käsityksen siitä, minkä tyyppisillä ulkomaisilla oikeushenkilöillä ja ulkomaisilla oikeudellisilla järjestelyillä on tällainen pääsy unionin rahoitusjärjestelmään ja talouteen ja millaisia riskejä siihen liittyy.

(17) Riskiarvioiden tulokset olisi asetettava ilmoitusvelvollisten saataville hyvissä ajoin, jotta nämä voivat tunnistaa riskinsä sekä ymmärtää, hallita ja vähentää niitä. Tulokset voidaan jakaa tiivistetyssä muodossa, ja ne voidaan myös asettaa julkisesti saataville, mutta niiden ei olisi sisällettävä turvallisuusluokiteltuja tietoja eikä henkilötietoja.

(18) Jotta unionin tason riskit voitaisiin tunnistaa ja niitä voitaisiin ymmärtää, hallita ja vähentää tehokkaammin, jäsenvaltioiden olisi lisäksi asetettava riskiarvioidensa tulokset toistensa, komission sekä rahanpesuntorjuntaviranomaisen saataville. Turvallisuusluokiteltuja tietoja ja henkilötietoja ei pitäisi sisällyttää tällaisiin siirtoihin, paitsi jos se katsotaan ehdottoman välttämättömäksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien tehtävien suorittamisen kannalta.

(19) Jotta kansallisessa riskinarvioinnissa yksilöityjä riskejä voitaisiin lieventää tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansallisen tason toimet ovat johdonmukaisia, joko nimeämällä viranomainen koordinoimaan kansallisia toimia tai perustamalla tätä varten mekanismi. Valitusta toimintatavasta riippumatta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että nimetyllä viranomaisella tai perustetulla mekanismilla on riittävät valtuudet ja resurssit suorittaa tämä tehtävä tehokkaasti ja varmistaa, että yksilöityihin riskeihin reagoidaan asianmukaisesti.

(20) Jotta jäsenvaltioiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmien tehokkuutta voitaisiin tarkastella, jäsenvaltioiden olisi laadittava asiaan liittyviä tilastoja ja parannettava niiden laatua. Unionin tasolla kerättyjen tilastotietojen laadun ja johdonmukaisuuden parantamiseksi komission ja rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi seurattava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan tilannetta unionin laajuisesti ja julkaistava säännöllisiä katsauksia.

(21) FATF on laatinut normeja, joiden mukaisesti lainkäyttöalueilla voidaan yksilöidä ja arvioida joukkotuhoaseiden leviämisen rahoittamiseen liittyvien kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen riskejä ja toteuttaa toimia näiden riskien lieventämiseksi. Nämä FATF:n laatimat uudet normit eivät korvaa tai kumoa voimassa olevia tiukkoja vaatimuksia, joiden mukaan valtioiden on pantava kohdennetut talouspakotteet täytäntöön, jotta ne noudattavat Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston asiaankuuluvia päätöslauselmia joukkotuhoaseiden leviämisestä ja niiden leviämisen rahoittamisen ehkäisemisestä, estämisestä ja

torjunnasta. Kyseiset voimassa olevat velvoitteet, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön unionissa neuvoston päätöksellä 2010/413/YUTP ([11]) ja neuvoston päätöksellä (YUTP) 2016/849 ([12]) sekä neuvoston asetuksella (EU) N:o 267/2012 ([13]) ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1509 ([14]), sitovat edelleen kaikkia luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä unionissa. Kun otetaan huomioon kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen erityiset riskit, joille unioni on alttiina, on aiheellista laajentaa riskinarviointi kattamaan kaikki unionin tasolla hyväksytyt kohdennetut talouspakotteet. Kohdennettuihin talouspakotteisiin liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden riskialtis luonne ei poista kaikkien unionissa olevien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden sääntöperusteista velvoitetta jäädyttää varoja ja olla antamatta varoja tai muuta omaisuutta käyttöön nimettyjen henkilöjen ja yhteisöjen hyväksi.

(22) Kansainvälisellä tasolla tapahtunutta kehitystä vastaavasti, erityisesti tarkistettujen FATF:n suositusten osalta, ja kohdennettujen talouspakotteiden toteuttamisen kattavan kehyksen varmistamiseksi tällä direktiivillä olisi otettava käyttöön vaatimuksia kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen riskien tunnistamiseksi, ymmärtämiseksi, hallitsemiseksi ja vähentämiseksi unionin ja jäsenvaltioiden tasolla.

(23) Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen keskitetyt rekisterit, jäljempänä ”keskitetyt rekisterit”, ovat ratkaisevassa asemassa oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen väärinkäytön torjunnassa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, nimellisiä järjestelyjä koskevia tietoja sekä tietoja ulkomaisista oikeushenkilöistä ja ulkomaisista oikeudellisista järjestelyistä säilytetään keskitetyssä rekisterissä. Jotta kyseiset keskitetyt rekisterit olisivat helposti käytettävissä ja sisältäisivät laadukasta tietoa, olisi otettava käyttöön kyseisten tietojen keräämistä rekistereihin ja niissä säilyttämistä koskevat yhtenäiset säännöt. Keskitetyissä rekistereissä säilytettävien tietojen olisi oltava saatavilla käyttövalmiissa ja koneluettavassa muodossa.

(24) Pyrittäessä lisäämään avoimuutta oikeushenkilöiden väärinkäytön torjumiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot tallennetaan oikeushenkilön ulkopuolella sijaitsevaan keskitettyyn rekisteriin täysin unionin oikeuden mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten käytettävä keskustietokantaa, johon kerätään tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot, taikka kaupparekisteriä tai muuta keskitettyä rekisteriä. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ilmoitusvelvolliset ovat vastuussa tiettyjen tietojen toimittamisesta keskitettyyn rekisteriin. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että nämä tiedot asetetaan kaikissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten saataville ja että ne annetaan ilmoitusvelvollisille näiden soveltaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä.

(25) Express trust -järjestelyjen ja samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot olisi rekisteröitävä siellä, mihin trustien omaisuudenhoitajat ja henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa vastaavankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, ovat sijoittautuneet tai missä he asuvat, tai siellä, missä vastaavaa oikeudellista järjestelyä hallinnoidaan. Express trust -järjestelyjen ja samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen tuloksellisen valvonnan ja rekisteröinnin varmistamiseksi tarvitaan myös jäsenvaltioiden yhteistyötä. Express trust -järjestelyjen ja samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien jäsenvaltioiden rekisterien yhteenliittämisen avulla voidaan saattaa nämä tiedot saataville ja myös välttää samojen express trust -järjestelyjen ja samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen moninkertainen rekisteröinti unionissa.

(26) Pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin varhaisessa vaiheessa olisi varmistettava siten, ettei asianomaista oikeushenkilöä tai omaisuudenhoitajaa tai vastaavassa asemassa olevaa henkilöä ehditä varoittaa.

(27) Keskitettyihin rekistereihin sisältyvien tietojen paikkansapitävyys on olennaista kaikille asiaankuuluville viranomaisille ja muille henkilöille, joilla on pääsy kyseisiin tietoihin, jotta kyseisten tietojen perusteella voidaan tehdä päteviä ja lainmukaisia päätöksiä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet tarkistavat kohtuullisen ajan kuluessa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen toimittamisesta ja sen jälkeen säännöllisesti, että toimitetut tiedot ovat asianmukaisia, tarkkoja ja ajantasaisia. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet voivat pyytää kaikkia tietoja, joita ne tarvitsevat tarkistaakseen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ja nimellisiä järjestelyjä koskevat tiedot sekä tilanteet, joissa tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa ei ole tai joissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ei ole voitu määrittää. Näissä tilanteissa keskitettyyn rekisteriin toimitettuihin tietoihin olisi liitettävä perustelut, mukaan lukien kaikki

([11]) Neuvoston päätös 2010/413/YUTP, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta (EUVL L 195, 27.7.2010, s. 39).

([12]) Neuvoston päätös (YUTP) 2016/849, annettu 27 päivänä toukokuuta 2016, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja päätöksen 2013/183/YUTP kumoamisesta (EUVL L 141, 28.5.2016, s. 79).

([13]) Neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2012, Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta (EUVL L 88, 24.3.2012, s. 1).

([14]) Neuvoston asetus (EU) 2017/1509, annettu 30 päivänä elokuuta 2017, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 329/2007 kumoamisesta (EUVL L 224, 31.8.2017, s. 1).

asiaankuuluvat perusteena käytetyt asiakirjat, joiden avulla rekisteri voi varmistaa tietojen paikkansapitävyyden. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava myös, että keskitetyistä rekistereistä vastaavilla elimillä on käytettävissään asianmukaiset välineet, joiden avulla ne voivat suorittaa tarkistuksia, myös automaattisesti, siten, että turvataan perusoikeudet ja vältetään syrjiviä tuloksia.

(28) Jäsenvaltioiden olisi tärkeää antaa keskitetyistä rekistereistä vastaaville elimille riittävästi valtuuksia ja resursseja tarkistaa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ja niille toimitettujen tietojen todenperäisyys sekä ilmoittaa mahdollisista epäilyistään rahanpesun selvittelykeskukselle. Tällaisiin valtuuksiin olisi kuuluttava valtuudet tarkastusten suorittamiseen sellaisten oikeushenkilöiden ja ilmoitusvelvollisten toimitiloissa, jotka toimivat express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajina tai vastaavassa asemassa samankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, riippumatta siitä, suorittavatko tarkastuksia keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet vai muut viranomaiset niiden puolesta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asianmukaisia suojatoimia sovelletaan, jos omaisuudenhoitajat tai vastaavassa asemassa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä olevat henkilöt ovat oikeusalan ammattilaisia tai jos heidän toimitilansa tai heidän sääntömääräinen kotipaikkansa ovat samat kuin heidän yksityisasuntonsa. Tällaiset valtuudet olisi ulotettava ulkomaisten oikeushenkilöiden ja ulkomaisten oikeudellisten järjestelyjen edustajiin unionissa, jos kyseisillä oikeushenkilöillä ja järjestelyillä on sääntömääräinen kotipaikka tai edustajia unionissa.

(29) Jos tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen tarkistus johtaa siihen, että keskitetystä rekisteristä vastaava elin toteaa, että kyseisissä tiedoissa on epäjohdonmukaisuuksia tai virheitä, tai jos kyseiset tiedot eivät muutoin täytä vaatimuksia, elimen olisi voitava olla myöntämättä todistusta rekisteröinnistä keskitettyyn rekisteriin tai keskeyttää tällaisen todistuksen voimassaolo, kunnes puutteet on korjattu.

(30) Keskitetyistä rekistereistä vastaavien elinten olisi saatava hoitaa tehtäviään ilman että niihin kohdistuu sopimatonta vaikuttamista, mukaan lukien sopimaton poliittinen tai toimialan taholta tuleva vaikuttaminen, joka liittyy tietojen tarkistamiseen, toimenpiteiden tai seuraamusten määräämiseen ja pääsyn myöntämiseen henkilöille, joiden oikeutettua etua asia koskee. Tätä varten keskitetyistä rekistereistä vastaavilla elimillä olisi oltava käytössään toimintaperiaatteet eturistiriitojen ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi.

(31) Keskitetyistä rekistereistä vastaavilla elimillä on hyvät edellytykset tunnistaa nopeasti ja tehokkaasti henkilöt, jotka viime kädessä omistavat oikeushenkilöitä ja oikeudellisia järjestelyjä tai käyttävät niissä määräysvaltaa, mukaan lukien kohdennettujen talouspakotteiden yhteydessä nimetyt henkilöt. Tällaisten omistus- ja määräysvaltarakenteiden oikea-aikainen havaitseminen auttaa ymmärtämään paremmin kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskeille altistumista ja tällaisten riskien vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden hyväksymistä. Sen vuoksi on tärkeää, että keskitetyistä rekistereistä vastaavia elimiä vaaditaan tarkastamaan niiden hallussa olevat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot kohdennettujen talouspakotteiden yhteydessä tehtyjä nimeämisiä vastaan sekä heti nimeämisen jälkeen että säännöllisesti sen jälkeen, jotta voidaan havaita, aiheuttavatko oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn omistus- tai määräysvaltarakenteen muutokset riskiä kohdennettujen talouspakotteiden kiertämisestä. Keskitetyissä rekistereissä oleva tieto siitä, että oikeushenkilöt tai oikeudelliset järjestelyt ovat yhteydessä henkilöihin tai yhteisöihin, joihin sovelletaan kohdennettuja talouspakotteita, edistää toimivaltaisten viranomaisten ja unionin rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten toimintaa.

(32) Keskitettyihin rekistereihin sisältyvissä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevissa tiedoissa ja ilmoitusvelvollisten ja soveltuvin osin toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevissa tiedoissa olevista eroavuuksista ilmoittaminen on tehokas mekanismi tietojen paikkansapitävyyden tarkistamiseen. Havaitut eroavuudet olisi yksilöitävä, niistä olisi ilmoitettava ja ne olisi ratkaistava viipymättä tietosuojavaatimusten mukaisesti.

(33) Jos analyysi epäilyttävästä liiketoimesta tai meneillään oleva rikostutkinta vaarantuisi siksi, että rahanpesun selvittelykeskukset ja muut toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat eroavuuksista, rahanpesun selvittelykeskusten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi lykättävä eroavuudesta ilmoittamista, kunnes ei enää ole perusteita olla ilmoittamatta siitä. Rahanpesun selvittelykeskukset ja muut toimivaltaiset viranomaiset eivät myöskään saisi ilmoittaa eroavuuksista, jos se olisi jonkin luottamuksellisuutta koskevan kansallisen säännöksen vastaista tai merkitsisi rahanpesuilmoituksesta kertomista koskevaa rikosta.

(34) Jotta tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan käsitettä sovellettaisiin tasapuolisin edellytyksin, on erittäin tärkeää, että oikeushenkilöillä ja express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajilla tai samankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä vastaavissa asemissa toimivilla henkilöillä on kaikkialla unionissa yhdenmukaiset ilmoituskanavat ja -keinot. Tätä varten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot olisi toimitettava asiaankuuluviin keskitettyihin rekistereihin yhtenäisessä muodossa ja niin, että pystytään takaamaan läpinäkyvyys ja oikeusvarmuus.

(35) Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi erityyppisten oikeudellisten muotojen kesken myös trustien omaisuudenhoitajilta olisi edellytettävä, että ne hankkivat ja pitävät hallussaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sekä toimittavat nämä tiedot keskitettyyn rekisteriin tai keskustietokantaan.

(36) On olennaisen tärkeää, että tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot pysyvät saatavilla keskitettyjen rekisterien ja keskitettyjen rekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta vähintään viiden vuoden ajan siitä, kun oikeushenkilö on purettu tai oikeudellinen järjestely on lakannut olemasta. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää laissa lisäperusteista tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen käsittelylle muita tarkoituksia kuin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa varten, jos tällainen käsittely on yleistä etua koskevan tavoitteen mukainen ja muodostaa demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömän ja tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden oikeasuhteisen toimenpiteen.

(37) Rahanpesun selvittelykeskuksilla, muilla toimivaltaisilla viranomaisilla ja itsesääntelyelimillä olisi oltava välitön, suodattamaton, suora ja vapaa pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista, tutkimista ja syytteeseenpanoa varten. Myös ilmoitusvelvollisilla olisi oltava pääsy keskitettyihin rekistereihin asiakkaan tuntemisvelvoitetta koskevia toimia toteuttaessaan. Jäsenvaltiot voivat päättää periä ilmoitusvelvollisilta maksun tietoihin pääsystä. Tällainen maksu olisi kuitenkin rajoitettava tiukasti siihen, mikä on tarpeen kyseisissä rekistereissä olevien tietojen laadun varmistamisesta ja tietojen saataville asettamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, eikä se saisi heikentää tehokasta pääsyä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin.

(38) Kansallisten viranomaisten suora, oikea-aikainen ja suodattamaton pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin on myös ratkaisevan tärkeää unionin rajoittavien toimenpiteiden asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisen sekä niiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskin ehkäisemisen ja kyseisten rikkomisten tutkimisen kannalta. Kyseisistä syistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 215 artiklan perusteella annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston asetuksissa yksilöidyillä, tällaisten rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanon suhteen toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava suora ja välitön pääsy yhteenliitetyissä keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin.

(39) Unionin elimillä, toimistoilla ja virastoilla, joilla on tehtäviä unionin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksessä, olisi oltava mahdollisuus päästä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin tehtäviään hoitaessaan. Tämä koskee Euroopan syyttäjänvirastoa, jäljempänä ”EPPO” mutta myös Euroopan petostentorjuntavirastoa, jäljempänä ”OLAF”, kun ne suorittavat tutkimuksiaan, sekä Europolia ja Eurojustia, kun ne tukevat kansallisten viranomaisten tutkimuksia. Valvontaviranomaisena toimivalle rahanpesuntorjuntaviranomaiselle on määrä myöntää pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, kun se suorittaa valvontatoimia. Sen varmistamiseksi, että rahanpesuntorjuntaviranomainen voi tukea tehokkaasti rahanpesun selvittelykeskusten toimintaa, sen olisi voitava päästä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin myös yhteisten analyysien yhteydessä.

(40) Jotta voidaan rajoittaa puuttumista yksityiselämän kunnioittamista ja henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen, yleisön olisi päästävä keskitetyissä rekistereissä oleviin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin vain osoittamalla oikeutetun edun. Jäsenvaltiot tarkistavat tällaisen oikeutetun edun erilaisin tavoin, mikä voi haitata rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen yhdenmukaista täytäntöönpanoa ja ennalta ehkäisevää tarkoitusta, jota varten yleisön pääsy tietoihin sallitaan. Sen vuoksi on tarpeen laatia puitteet, joiden mukaisesti oikeutetut edut tunnustetaan ja tarkistetaan unionin tasolla ja joissa noudatetaan täysimääräisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjaa, jäljempänä ”perusoikeuskirja”. Jos oikeutettu etu osoitetaan, yleisön olisi voitava saada tietoja oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista. Tietyillä henkilöryhmillä olisi oletettava olevan oikeutettu etu. Oikeutettuun etuun perustuvan pääsyn edellytyksenä ei saisi olla pääsyä pyytävän henkilön oikeudellinen asema tai muoto.

(41) Valtioista riippumattomat järjestöt, tiedeyhteisö ja tutkivat toimittajat ovat edistäneet unionin tavoitteita rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla. Niiden olisi sen vuoksi katsottava olevan oikeutettu etu saada tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, koska tämä on ratkaisevan tärkeää niiden tehtävien suorittamisen ja tapauksen mukaan julkisen valvonnan harjoittamisen kannalta. Pääsy keskitettyjen rekisterien tietoihin ei saisi olla riippuvainen siitä välineestä tai alustasta, jonka avulla nämä yhteisöt harjoittavat toimintaansa, eikä niiden aiemmasta kokemuksesta alalla. Jotta tällaisiin ryhmiin kuuluvat yhteisöt voisivat harjoittaa toimintaansa tehokkaasti ja välttää vastatoimien riskit, niiden olisi voitava saada tietoja oikeushenkilöistä ja oikeudellisista järjestelyistä osoittamatta yhteyttä kyseisiin yhteisöihin tai järjestelyihin. Kuten unionin tietosuojasäännöissä säädetään, tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien pääsy tietoihin, jotka koskevat heidän henkilötietojensa käsittelyä, ei saisi vaikuttaa haitallisesti muiden oikeuksiin ja vapauksiin, mukaan lukien oikeus henkilön turvallisuuteen. Jos

tosiasialliselle omistajalle ja edunsaajalle ilmaistaan, että journalistisissa tarkoituksissa tai kansalaisjärjestöjen nimissä toimivat henkilöt ovat tutkineet heidän henkilötietojaan, mahdollista rikollista toimintaa tutkivien toimittajien ja kansalaisjärjestöjen jäsenten turvallisuus voi vaarantua. Sen vuoksi, jotta voidaan sovittaa yhteen oikeus henkilötietojen suojaan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ([15]) 85 artiklan mukainen tiedonvälityksen vapaus ja sananvapaus journalistisia tarkoituksia varten ja jotta voidaan varmistaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen rooli rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämisessä, tutkimisessa ja paljastamisessa mainitun asetuksen 23 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, keskitetyistä rekistereistä vastaavien elinten ei olisi annettava tosiasiallisille omistajille ja edunsaajille tietoja siitä, miten kyseisiin ryhmiin kuuluvat henkilöt ovat käsitelleet tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, vaan ainoastaan tieto siitä, että journalistisissa tarkoituksissa tai kansalaisyhteisön järjestöjen nimissä toimiva henkilö on tutkinut kyseisiä tietoja.

(42) Liiketoimien luotettavuus on ratkaisevan tärkeää sisämarkkinoiden ja unionin rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta. Tätä varten on tärkeää, että henkilöt, jotka haluavat harjoittaa liiketoimintaa unionin oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen kanssa, voivat saada niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, joiden avulla he voivat varmistaa, että heidän mahdolliset liikekumppaninsa eivät osallistu rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen. On laajalti näyttöä siitä, että rikolliset piilottavat henkilöllisyytensä yritysrakenteiden taakse, ja oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä rikollisiin tarkoituksiin voidaan torjua paremmin, jos ne, jotka voisivat suorittaa liiketoimia tietyn oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn kanssa, voivat saada tietoa kyseisen oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilöllisyydestä. Liiketoimi ei rajoitu kaupankäyntitoimintaan tai tuotteiden tai palvelujen tarjoamiseen tai ostamiseen, vaan se saattaa sisältää myös tilanteita, joissa henkilö todennäköisesti sijoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ([16]) 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjä varoja tai kryptovaroja oikeushenkilöön tai oikeudelliseen järjestelyyn tai todennäköisesti hankkii oikeushenkilön. Sen vuoksi ainoastaan taloudellista tai kaupallista toimintaa harjoittavien henkilöiden ei olisi katsottava täyttävän tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saamiseen liittyvää oikeutettua etua koskevan vaatimuksen.

(43) Rahanpesu, sen esirikokset ja terrorismin rahoitus ovat rajat ylittävää toimintaa, joten olisi tunnustettava, että kolmansien maiden viranomaisilla on oikeutettu etu saada tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja unionin oikeushenkilöistä ja oikeudellisista järjestelyistä, jos tällainen tiedonsaanti on kyseisille viranomaisille tarpeen erityisten selvittelyjen tai analyysien yhteydessä heidän rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien tehtäviensä suorittamiseksi. Vastaavasti yhteisöillä, joihin sovelletaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia kolmansissa maissa, olisi oltava pääsy unionin keskitetyissä rekistereissä oleviin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, jos niiden edellytetään kyseisissä maissa toteuttavan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten mukaisesti unioniin sijoittautuneiden oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen osalta. Keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin pääsyn olisi oltava henkilötietojen suojaa koskevan unionin lainsäädännön ja erityisesti asetuksen (EU) 2016/679 V luvun mukaista. Tätä varten keskitetyissä rekistereissä olisi otettava huomioon myös, voivatko unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden henkilöiden pyynnöt kuulua niiden edellytysten piiriin, joiden täyttyessä mainitun asetuksen 49 artiklan mukaista poikkeusta voidaan soveltaa. Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä ”unionin tuomioistuin”, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen torjunta ovat yleisen edun mukaisia tavoitteita ja yleisen turvallisuuden tavoitteet liittyvät siihen. Jotta voidaan säilyttää kolmansien maiden rahanpesun selvittelykeskusten sekä lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten tutkimusten ja analyysien koskemattomuus, keskitettyjen rekisterien olisi pidättäydyttävä ilmaisemasta tosiasiallisille omistajille ja edunsaajille kyseisten viranomaisten suorittamaa heidän henkilötietojensa käsittelyä, jos tällainen ilmaiseminen vaikuttaisi haitallisesti kyseisten viranomaisten tutkimuksiin ja analyyseihin. Rekisteröidyn oikeuksien suojaamiseksi keskitettyjen rekisterien olisi kuitenkin pidättäydyttävä ilmaisemasta kyseisiä tietoja vain siihen asti, kunnes tällainen tietojen ilmaiseminen ei enää vaarantaisi tutkintaa tai analyysia. Tällaiseksi määräajaksi olisi asetettava enintään viisi vuotta, ja sitä olisi pidennettävä ainoastaan kolmannen maan viranomaisen perustellusta pyynnöstä.

(44) Jotta voidaan varmistaa, että käytössä on riittävän joustava ja uusiin olosuhteisiin sopeutuva järjestelmä tietoihin pääsyn hallintaa varten, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin tapauskohtaisesti kenelle tahansa henkilölle, joka voi osoittaa rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämiseen ja torjuntaan liittyvän oikeutetun edun. Jäsenvaltioiden olisi kerättävä tietoja tapauksista, joissa oikeutettu etu ei muodostu tässä direktiivissä yksilöityjen ryhmien perusteella, ja ilmoitettava niistä komissiolle.

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

(45) Rikolliset voivat käyttää oikeushenkilöitä väärin missä tahansa vaiheessa. Oikeushenkilöiden elinkaaren tiettyihin vaiheisiin kuitenkin liittyy suurempia riskejä. Näin voi olla esimerkiksi yhtiön perustamisvaiheessa tai silloin, kun yhtiörakenteessa tapahtuu muutoksia, kuten yhtiömuodon muuttaminen, yhtiön sulautuminen tai jakautuminen, joiden avulla rikolliset voivat hankkia määräysvallan oikeushenkilössä. Unionin kehyksessä säädetään, että viranomaiset valvovat näitä oikeushenkilön olemassaolon vaiheita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 ([17]) mukaisesti. Sen varmistamiseksi, että kyseiset viranomaiset voivat harjoittaa toimintaansa tehokkaasti ja auttaa ehkäisemään oikeushenkilöiden väärinkäyttöä rikollisiin tarkoituksiin, niillä olisi oltava pääsy yhteenliitetyssä keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin.

(46) Komissiolle unionin rahoitusohjelmien yhteydessä toimitettuun kirjanpitoon sisältyvien menojen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden varmistamiseksi ohjelmasta vastaavien viranomaisten on kerättävä tietoja unionin rahoituksen saajien tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ja säilytettävä niitä hallinto- ja valvontajärjestelmissään. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltioiden ohjelmasta vastaavilla viranomaisilla on pääsy yhteenliitetyissä keskitetyissä rekistereissä oleviin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, jotta ne voivat täyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1060 ([18]) mukaiset velvollisuutensa ehkäistä, havaita ja korjata sääntöjenvastaisuuksia, mukaan lukien petokset, ja raportoida niistä.

(47) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/241 ([19]) mukaista elpymis- ja palautumistukivälinettä toteuttavilla jäsenvaltioiden viranomaisilla olisi oltava pääsy yhteenliitettyihin keskitettyihin rekistereihin, jotta ne voivat kerätä kyseisessä asetuksessa edellytetyt unionin varojen saajaan tai toimeksisaajaan liittyvät tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot.

(48) Korruptio julkisissa hankinnoissa vahingoittaa yleistä etua, heikentää kansalaisten luottamusta ja vaikuttaa kielteisesti kansalaisten elämään. Julkiset hankintamenettelyt ovat alttiita korruptiolle, petoksille ja muille esirikoksille, joten niiden osalta kansallisilla viranomaisilla, joilla on toimivaltuuksia julkisissa hankintamenettelyissä, olisi oltava mahdollisuus tutustua keskitettyihin rekistereihin, jotta ne voisivat selvittää niiden luonnollisten henkilöiden henkilöllisyyden, jotka viime kädessä omistavat tarjoajat tai joiden määräysvallassa ne ovat, ja tunnistaa tapaukset, joissa on olemassa riski rikollisten osallistumisesta hankintamenettelyyn. Oikea-aikainen pääsy keskitetyssä rekisterissä oleviin tietoihin on ratkaisevan tärkeää sen varmistamiseksi, että julkisia hankintamenettelyjä toteuttavat viranomaiset voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, myös havaitsemalla korruptiotapauksia kyseisissä menettelyissä. Hankintamenettelyihin liittyvän viranomaisten käsitteen olisi sisällettävä hankintaviranomaisten käsite tavaroita ja palveluja tai käyttöoikeussopimuksia koskeviin julkisiin hankintamenettelyihin liittyvissä unionin säädöksissä sekä kaikki viranomaiset, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet tarkistamaan julkisten hankintamenettelyjen laillisuuden ja jotka eivät ole rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla toimivaltaisia viranomaisia.

(49) Kolmansiin osapuoliin kuuluvien palveluntarjoajien tarjoaman asiakkaiden seulonnan kaltaiset tuotteet tukevat ilmoitusvelvollisia asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämisessä. Tällaiset tuotteet antavat ilmoitusvelvollisille kokonaisvaltaisen kuvan asiakkaasta, minkä ansiosta ne voivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä asiakkaan riskiluokituksesta, sovellettavista lieventävistä toimenpiteistä ja mahdollisista epäilyistä, jotka koskevat asiakkaiden toimintaa. Kyseiset tuotteet edistävät myös toimivaltaisten viranomaisten työtä epäilyttävien liiketoimien analysoinnissa ja mahdollisten rahanpesutapausten, rahanpesun esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinnassa täydentämällä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja muilla teknisillä ratkaisuilla, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada laajemman käsityksen monimutkaisista rikollisista järjestelyistä, myös rikoksentekijöitä paikantamalla. Niillä on näin ollen keskeinen rooli rahanpesujärjestelyille ominaisten, yhä monimutkaisempien ja nopeampien liikkeiden jäljittämisessä. Koska niillä on vakiintunut tehtävä sääntöjen noudattamisen varmistamista palvelevassa infrastruktuurissa, on perusteltua katsoa, että kyseisiä tuotteita tarjoavilla palveluntarjoajilla on oikeutettu etu päästä keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin edellyttäen, että rekisteristä saatuja tietoja tarjotaan unionissa ainoastaan ilmoitusvelvollisille ja toimivaltaisille viranomaisille rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseen ja torjuntaan liittyvien tehtävien suorittamiseksi.

(50) Jotta vältettäisiin se, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saamista koskeva oikeutetun edun käsite toteutuu vaihtelevilla tavoilla, tällaisen oikeutetun edun tunnustamista koskevat menettelyt olisi yhdenmukaistettava. Tässä yhteydessä olisi laadittava myös yhteiset mallit, joiden mukaisesti oikeutettu etu tunnustetaan ja

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159).

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17).

sitä sovelletaan. Tämä helpottaisi oikeutetun edun vastavuoroista tunnustamista keskitettyjen rekisterien yhteydessä kaikkialla unionissa. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa yhdenmukaistettujen mallien ja menettelyjen vahvistamiseksi.

(51) Sen varmistamiseksi, että menettelyt pääsyn myöntämiseksi niille, joilla on aiemmin tarkistettu olleen oikeutettu etu, eivät ole kohtuuttoman työläitä, pääsy voidaan uusia yksinkertaistetuin menettelyin, joilla keskitetystä rekisteristä vastaava elin varmistaa, että tarkistamista varten aiemmin saadut tiedot ovat paikkansapitäviä ja tarkoituksenmukaisia ja että niitä on tarvittaessa päivitetty.

(52) Oikeasuhteisen ja tasapuolisen lähestymistavan varmistamiseksi sekä yksityiselämän kunnioittamista ja henkilötietojen suojaa koskevien oikeuksien takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä myös poikkeuksista, joita sovelletaan poikkeuksellisissa olosuhteissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien henkilötietojen julkistamiseen keskitettyjen rekisterien kautta ja tällaisiin tietoihin pääsyyn, kun tietojen julkistaminen saattaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava edellyttää sähköistä kirjautumista rekisteristä tietoja pyytävän henkilön tunnistamiseksi sekä sitä, että henkilöt, joilla on oikeutettu etu, suorittavat keskitetyn rekisterin tietoihin tutustumisesta perittävän maksun. Tällainen maksu olisi kuitenkin rajoitettava tiukasti siihen, mikä on tarpeen keskitetyissä rekistereissä olevien tietojen laadun varmistamisesta ja tietojen saataville asettamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, eikä se saisi heikentää tehokasta pääsyä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin.

(53) Hakijoiden tunnistaminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että vain henkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee, voivat saada tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja. Tunnistaminen olisi kuitenkin toteutettava siten, että se ei johda syrjintään, muun muassa hakijan asuinmaan tai kansalaisuuden perusteella. Tätä varten jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään riittävät tunnistamismekanismit, muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 ([20]) nojalla ilmoitetut sähköisen tunnistamisen järjestelmät, ja asiaankuuluvia hyväksyttyjä luottamuspalveluja, jotta henkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee, olisi tehokas pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin.

(54) Direktiivillä (EU) 2018/843 toteutettiin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sisältävien jäsenvaltioiden keskitettyjen rekisterien yhteenliittäminen direktiivillä (EU) 2017/1132 perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Yhteenliittäminen on osoittautunut välttämättömäksi, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla, ilmoitusvelvollisilla ja henkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee, on tehokas rajatylittävä pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin. Sitä on kehitettävä edelleen, jotta kehittyneet sääntelyvaatimukset voidaan panna täytäntöön ennen tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sen vuoksi yhteenliittämistä koskevaa työtä olisi jatkettava niin, että jäsenvaltiot osallistuvat koko järjestelmän toimintaan. Tämä olisi varmistettava siten, että komissio ja jäsenvaltioiden edustajat käyvät säännöllistä vuoropuhelua järjestelmän toimintaa ja sen tulevaa kehittämistä koskevista kysymyksistä.

(55) Jäsenvaltioiden keskitettyjen rekisterien yhteenliittämisen kautta olisi myönnettävä oikeutetun edun määritelmän perusteella sekä kansallinen että rajat ylittävä pääsy kunkin jäsenvaltion keskitetyssä rekisterissä oleviin oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin asiaankuuluvasta keskitetystä rekisteristä vastaavan elimen tekemän päätöksen nojalla. Jotta tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyn rajoittamista koskevat päätökset voitaisiin tarkistaa, olisi otettava käyttöön tällaisia päätöksiä koskevia muutoksenhakukeinoja. Yhdenmukaisen ja tehokkaan rekisteröinnin ja tietojenvaihdon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että jäsenvaltion keskitetystä rekisteristä vastaava elin tekee yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden vastaavien elinten kanssa, myös jakamalla tietoja trusteista ja vastaavankaltaisista oikeudellisista järjestelyistä, joihin sovelletaan yhden jäsenvaltion lainsäädäntöä ja joita hallinnoidaan toisessa jäsenvaltiossa tai joiden omaisuudenhoitaja on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai asuu toisessa jäsenvaltiossa.

(56) Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EU) 2016/679. Luonnollisille henkilöille, joiden henkilötietoja tosiasiallisina omistajina ja edunsaajina säilytetään keskitetyissä rekistereissä, olisi annettava sovellettavat tietosuojasäännöt tiedoksi. Lisäksi vain sellaiset henkilötiedot, jotka ovat ajantasaisia ja kuuluvat tosiasiallisille omistajille ja edunsaajille, olisi annettava saataville, ja asianomaisille henkilöille olisi

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

ilmoitettava heille unionin tietosuojasäännöstön mukaisesti kuuluvista oikeuksista ja näiden oikeuksien käyttämiseen sovellettavista menettelyistä.

(57) Jos rahanpesun selvittelykeskukset ja muut toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedon pankkitilien ja maksutilien, arvopaperitilien, kryptovaratilien ja tallelokeroiden haltijoiden henkilöllisyydestä liian myöhään, rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien varainsiirtojen paljastaminen vaikeutuu. Tämän vuoksi on olennaisen tärkeää ottaa käyttöön keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, kuten kaikissa jäsenvaltioissa toimiva rekisteri tai tietojenhakujärjestelmä, jotka ovat tehokas keino saada oikea-aikainen pääsy pankkitilien ja maksutilien, arvopaperitilien, kryptovaratilien sekä tallelokeroiden haltijoiden, heidän asiamiestensä tai näiden tilien ja tallelokeroiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilöllisyyttä koskeviin tietoihin. Tällaisiin tietoihin olisi sisällyttävä kaikki aiemmat tiedot entisistä asiakastilinhaltijoista sekä suljetuista pankkitileistä ja maksutileistä, virtuaaliset IBAN-tilinumerot mukaan lukien, arvopaperitileistä, kryptovaratileistä ja tallelokeroista. Tietoihin pääsyä koskevia säännöksiä sovellettaessa on aiheellista hyödyntää jo käytössä olevia mekanismeja edellyttäen, että tiedot, joista kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset tekevät selvityksiä, ovat niiden saatavilla välittömästi ja suodattamattomina. Jäsenvaltioiden olisi harkittava muiden tarpeellisiksi ja oikeasuhteisiksi katsottujen tietojen syöttämistä tällaisiin mekanismeihin, jotta voitaisiin vähentää tehokkaammin rahanpesuun, sen esirikoksiin ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä. Rahanpesun selvittelykeskusten, rahanpesuntorjuntaviranomaisen yhteisten analyysien yhteydessä ja valvontaviranomaisten tekemien selvitysten ja niihin liittyvien tietopyyntöjen täysi luottamuksellisuus olisi varmistettava.

(58) Virtuaaliset IBAN-tilinumerot ovat luottolaitosten ja finanssilaitosten myöntämiä virtuaalisia tilinumeroita, joiden avulla maksuja voidaan ohjata fyysisille pankkitileille tai maksutileille. Yritykset voivat käyttää virtuaalisia IBAN-tilinumeroita laillisiin tarkoituksiin, esimerkiksi sujuvoittaakseen maksujen keräämistä ja lähettämistä rajojen yli. Niihin liittyy kuitenkin myös lisääntynyt rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riski, koska niitä voidaan käyttää tilinomistajan henkilöllisyyden peittämiseen, minkä vuoksi rahanpesun selvittelykeskusten on vaikea jäljittää rahavirtoja, tunnistaa tilin sijainti ja määrätä tarvittavista toimenpiteistä, kuten tilin käytön keskeyttämisestä tai valvonnasta. Jotta voidaan lieventää näitä riskejä ja helpottaa rahanpesun selvittelykeskusten työtä laittomien rahavirtojen jäljittämiseksi ja havaitsemiseksi, keskitettyihin automatisoituihin mekanismeihin olisi sisällytettävä tiedot pankkitiliin tai maksutiliin liittyvistä virtuaalisista IBAN-tilinumeroista.

(59) Yksityisyyden ja henkilötietojen suojan kunnioittamiseksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien tutkimusten suorittamisen kannalta tarpeelliset vähimmäistiedot olisi säilytettävä pankkitilien tai maksutilien, arvopaperitilien ja kryptovaratilien keskitetyissä automatisoiduissa mekanismeissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, mitä lisätietoja on hyödyllistä ja oikeasuhteista kerätä. Jäsenvaltiot saattaessa näitä mekanismeja koskevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään niiden olisi säädettävä säilyttämisajasta, joka vastaa niiden asiakirjojen ja tietojen säilyttämisaikaa, jotka on hankittu asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sovellettaessa. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus jatkaa säilyttämisaikaa poikkeuksellisesti, jos tähän on hyvät syyt. Säilyttämisaikaa olisi voitava jatkaa enintään viidellä vuodella. Tämä säilyttämisaika ei saisi rajoittaa sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään muista tietojen säilyttämistä koskevista vaatimuksista, jotka mahdollistavat tapauskohtaiset päätökset rikosoikeudellisten tai hallinnollisten menettelyjen helpottamiseksi. Pääsyä näihin mekanismeihin olisi rajoitettava tiedonsaantitarpeen perusteella.

(60) Jäsenvaltioiden keskitettyjen automatisoitujen mekanismien yhteenliittämisen kautta kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset voisivat saada nopeasti rajat ylittävää tietoa muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien pankkitilien ja maksutilien, arvopaperitilien, kryptovaratilien sekä tallelokeroiden haltijoiden henkilöllisyydestä, mikä vahvistaisi niiden kykyä tehdä rahanpesuun liittyviä analyysejä ja tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten kanssa. Rajat ylittävä suora pääsy pankkitilejä ja maksutilejä, arvopaperitilejä, kryptovaratilejä sekä tallelokeroita koskeviin tietoihin antaisi rahanpesun selvittelykeskuksille valmiudet rahanpesuun liittyvien analyysien laatimiseen riittävän lyhyessä määräajassa monien eri tilien läpi, myös virtuaalisten IBAN-tilinumerojen avulla, kuljetettujen varojen jäljittämiseksi, mahdollisen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen havaitsemiksi ja nopeiden lainvalvontatoimien takaamiseksi. Rahanpesuntorjuntaviranomaiselle olisi myös annettava suora pääsy yhteenliitettyihin keskitettyihin automatisoituihin mekanismeihin, jotta rahanpesun selvittelykeskuksille voidaan antaa operatiivista tukea yhteisten analyysien yhteydessä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että valvontaviranomaisilla on suora pääsy yhteenliitettyihin keskitettyihin automatisoituihin mekanismeihin, jotta nämä voivat suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

(61) Henkilötietojen suojaa ja yksityisyyttä koskevien oikeuksien kunnioittamiseksi sekä kansallisiin keskitettyihin automatisoituihin mekanismeihin sisältyvien tietojen rajat ylittävästä saatavuudesta aiheutuvien vaikutusten rajaamiseksi pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta saatavien tietojen laajuus olisi rajattava välttämättömään tietojen minimoinnin periaatteen mukaisesti niin, että voidaan kuitenkin tunnistaa kaikki

luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka ovat pankkitilien tai maksutilien, arvopaperitilien, kryptovaratilien tai tallelokeroiden haltijoita tai joilla on määräysvalta tällaiseen tiliin tai tallelokeroon. Pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän olisi oltava välittömästi ja suodattamattomina rahanpesun selvittelykeskusten ja rahanpesuntorjuntaviranomaisen sekä valvontaviranomaisten saatavilla. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskusten henkilöstö ylläpitää luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia korkeita ammatillisia vaatimuksia ja että henkilöstö on erittäin luotettavaa ja sillä on asianmukainen osaaminen. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön teknisiä ja organisaatioon liittyviä toimenpiteitä, joilla taataan teknisesti korkeatasoinen tietoturva.

(62) Pankkitilejä ja maksutilejä, arvopaperitilejä, kryptovaratilejä sekä tallelokeroita koskevia tietoja sisältävien jäsenvaltioiden keskitettyjen automatisoitujen mekanismien (keskitettyjen rekisterien tai keskitettyjen sähköisten tietojenhakujärjestelmien) yhteenliittäminen pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta edellyttää teknisiltä ominaisuuksiltaan toisistaan poikkeavien kansallisten järjestelmien yhteensovittamista. Tätä varten on kehitettävä teknisiä toimenpiteitä ja eritelmiä, joissa otetaan huomioon kansallisten keskitettyjen automatisoitujen mekanismien erot.

(63) Kiinteistöt ovat rikollisille houkuttelevaa omaisuutta, joita käytetään laittomasta toiminnasta saadun hyödyn pesemiseen, koska niiden avulla voidaan peittää varojen todellinen lähde sekä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyys. Rahanpesujärjestelyjen havaitsemisen ja varojen jäädyttämisen ja menetetyksi tuomitsemisen sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanemiseksi toteutettavien hallinnollisten jäädyttämistoimenpiteiden kannalta on tärkeää, että rahanpesun selvittelykeskukset ja muut toimivaltaiset viranomaiset pystyvät tunnistamaan kiinteistöt sekä kiinteistöt omistavat luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt ja oikeudelliset järjestelyt asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti. Siksi on tärkeää, että jäsenvaltiot antavat rahanpesun selvittelykeskuksille ja muille toimivaltaisille viranomaisille välittömän ja suoran pääsyn tietoihin, joiden avulla kiinteään omaisuuteen liittyviä mahdollisia rikosasioita voidaan analysoida ja tutkia asianmukaisesti. Tehokkaan pääsyn helpottamiseksi kyseiset tiedot olisi annettava maksutta keskitetyn yhteyspisteen kautta, digitaalisesti ja mahdollisuuksien mukaan koneellisesti luettavassa muodossa. Tietojen olisi sisällettävä aiemmat tiedot, mukaan lukien kiinteistön omistushistoria, hinnat, joilla kiinteistö on hankittu, ja siihen liittyvät rasitteet tietyn ajanjakson aikana, jotta rahanpesun selvittelykeskukset ja muut kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat analysoida ja tunnistaa kiinteistöjä, myös maa-alueita, koskeviin liiketoimiin liittyvää epäilyttävää toimintaa, joka voisi viitata rahanpesuun tai muuntyyppiseen rikollisuuteen. Tällaiset aiemmat tiedot koskevat tietoja, jotka on jo kerätty kiinteistöjä koskevien liiketoimien yhteydessä. Asianomaisille henkilöille ei näin ollen aseteta uusia velvoitteita, millä varmistetaan, että asianomaisten oikeutettuja odotuksia kunnioitetaan asianmukaisesti. Kun otetaan huomioon, että kiinteistöjä koskevat rikolliset järjestelyt ovat usein luonteeltaan rajatylittäviä, on aiheellista määrittää vähimmäistiedot, jotka toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava saada ja jakaa muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten kanssa.

(64) Jäsenvaltiot ovat perustaneet tai niiden olisi perustettava toiminnallisesti itsenäinen ja riippumaton rahanpesun selvittelykeskus tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi, jotta voidaan havaita epäilyttävien liiketoimien ja epäilyttävän toiminnan sekä niiden taustalla olevien rikollisten toimien väliset yhteydet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi oltava epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten, tullitietojärjestelmän kautta tehtävien, käteisen rahan fyysistä rajan yli liikkumista koskevien ilmoitusten ja tietyn kynnysarvon ylittäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten (kynnysarvoon perustuva tietojen ilmaiseminen) sekä muiden rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen kannalta olennaisten, ilmoitusvelvollisten toimittamien tietojen vastaanottamisesta ja analysoinnista vastaava kansallinen keskusyksikkö. Rahanpesun selvittelykeskuksen itsenäinen ja riippumaton toiminta olisi varmistettava antamalla rahanpesun selvittelykeskukselle valtuudet ja valmiudet hoitaa tehtäviään vapaasti, mukaan lukien kyky tehdä itsenäisiä päätöksiä yksittäisiä tietoja koskevien analyysien ja pyyntöjen sekä tietojen jakamisen osalta. Rahanpesun selvittelykeskuksella olisi oltava kaikissa tapauksissa itsenäinen oikeus välittää tai jakaa tietoja asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille. Rahanpesun selvittelykeskukselle olisi annettava riittävät taloudelliset ja tekniset resurssit sekä henkilöresurssit, niin että sen riippumattomuus ja itsenäisyys voidaan turvata ja se pystyy täyttämään tehtävänsä tehokkaasti. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi saatava tehtäviensä hoitoon tarvitsemansa resurssit ja pystyttävä käyttämään niitä yksilöllisesti tai rutiininomaisesti ilman epäasiallista poliittista taikka hallituksen tai teollisuuden taholta tulevaa painostusta tai häirintää, joka saattaisi vaarantaa sen toiminnan itsenäisyyden. Jotta voidaan arvioida näiden vaatimusten täyttymistä ja tunnistaa puutteita ja parhaita käytäntöjä, rahanpesuntorjuntaviranomaiselle olisi annettava valtuudet koordinoida rahanpesun selvittelykeskusten vertaisarviointien järjestämistä.

(65) Rahanpesun selvittelykeskusten henkilöstön olisi oltava erittäin luotettava, sillä olisi oltava asianmukainen pätevyys ja sen olisi ylläpidettävä korkeaa ammatillista tasoa. Rahanpesun selvittelykeskuksilla olisi oltava käytössään menettelyt, joiden avulla voidaan tehokkaasti ehkäistä ja hallita eturistiriitoja. Rahanpesun selvittelykeskukset vastaanottavat työnsä luonteen vuoksi suuren määrän arkaluonteisia henkilö- ja taloudellisia tietoja, ja niillä on pääsy tällaisiin tietoihin. Rahanpesun selvittelykeskusten henkilöstöllä olisi sen vuoksi oltava asianmukainen pätevyys, joka koskee massadatan analysointivälineiden eettistä käyttöä. Rahanpesun selvittelykeskusten toiminnalla voi lisäksi olla

vaikutuksia yksilöiden perusoikeuksiin, kuten henkilötietojen suojaa, yksityiselämää ja omaisuuden omistamista koskeviin oikeuksiin. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi sen vuoksi nimettävä perusoikeusvastaava, joka voi olla rahanpesun selvittelykeskuksen nykyisen henkilöstön jäsen. Perusoikeusvastaavan tehtäviin olisi kuuluttava rahanpesun selvittelykeskusten toimintaa haittaamatta tai viivyttämättä sen valvominen ja edistäminen, että rahanpesun selvittelykeskus noudattaa perusoikeuksia, neuvojen ja ohjeiden antaminen rahanpesun selvittelykeskukselle sen toimintaperiaatteiden ja käytäntöjen vaikutuksista perusoikeuksiin, rahanpesun selvittelykeskuksen toiminnan laillisuuden ja eettisyyden valvonta sekä ei-sitovien lausuntojen antaminen. Perusoikeusvastaavan nimeäminen auttaisi varmistamaan, että rahanpesun selvittelykeskukset kunnioittavat ja suojelevat asianomaisten henkilöiden perusoikeuksia, kun ne suorittavat tehtäviään.

(66) Rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava jakaa tietoja rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille. Tällaisten viranomaisten olisi katsottava käsittävän viranomaiset, joilla on tutkinta-, syyttäjä- tai lainkäyttötehtävä. Muilla viranomaisilla on kaikissa jäsenvaltioissa oma tehtävänsä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen torjunnassa, ja rahanpesun selvittelykeskusten olisi myös voitava toimittaa niille operatiivisten tai strategisten analyysiensa tulokset, jos ne katsovat kyseiset tulokset näiden viranomaisten tehtävien kannalta merkityksellisiksi. Näiden analyysien tulokset tarjoavat merkityksellistä tietoa, jota käytetään johtolankojen selvittämisessä tutkinta- ja syytetoimissa. Epäilyttäviä liiketoimia tai epäilyttävää toimintaa koskevan ilmoituksen lähdettä ei olisi ilmaistava tietojen jakamisen yhteydessä. Tämän ei kuitenkaan olisi estettävä rahanpesun selvittelykeskuksia jakamasta asiaankuuluvia tietoja, kuten IBAN-numeroita taikka BIC- tai SWIFT-koodeja koskevia tietoja. Lisäksi rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava jakaa muita hallussaan olevia tietoja, myös muiden toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi itsemääräämisoikeuttaan ja riippumattomuuttaan toteuttaessaan otettava huomioon, miten tietojen antamisesta kieltäytyminen voisi vaikuttaa yhteistyöhön ja rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaan laajempaan tavoitteeseen. Tietojen antamisesta olisi kieltäydyttävä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, esimerkiksi silloin, kun tiedot ovat peräisin toiselta rahanpesun selvittelykeskukselta, joka ei ole antanut suostumustaan niiden jakamiseen edelleen, tai jos rahanpesun selvittelykeskuksella on syytä uskoa, että tietoja ei käytetä tarkoituksiin, joita varten niitä pyydettiin. Tällaisissa tapauksissa rahanpesun selvittelykeskuksen olisi perusteltava kieltäytymisensä. Kieltäytymisen syitä voisivat olla esimerkiksi se, että tiedot eivät ole rahanpesun selvittelykeskuksen hallussa tai että suostumusta edelleen jakamiseen ei ole annettu.

(67) Rahanpesun selvittelykeskusten ja valvojien välinen tehokas yhteistyö ja tietojenvaihto on ratkaisevan tärkeää rahoitusjärjestelmän eheyden ja vakauden kannalta. Sillä varmistetaan kattava ja johdonmukainen toimintatapa, jonka mukaisesti rahanpesua, sen esirikoksia ja terrorismin rahoitusta ehkäistään ja torjutaan, ja sillä tehostetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa unionin järjestelmää ja suojataan taloutta laittoman rahoitustoiminnan aiheuttamilta uhkilta. Rahanpesun selvittelykeskusten hallussa olevat tiedot, jotka koskevat esimerkiksi ilmoitusvelvollisten toimittamien epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten laatua ja määrää, ilmoitusvelvollisten rahanpesun selvittelykeskusten tietopyyntöihin antamien vastausten laatua ja oikea-aikaisuutta sekä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen tyyppejä, suuntauksia ja menetelmiä, voivat auttaa valvojia tunnistamaan aloja, joilla riskit ovat suurempia tai joilla vaatimusten noudattaminen on heikkoa, ja näin antaa niille käsityksen siitä, onko valvontaa tehostettava tiettyjen ilmoitusvelvollisten tai alojen osalta. Tätä varten rahanpesun selvittelykeskusten olisi annettava valvojille joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä tietyntyyppisiä tietoja, joilla voi olla merkitystä valvonnan kannalta.

(68) Rahanpesun selvittelykeskuksilla on tärkeä rooli erityisesti rajat ylittävien terroristiverkostojen rahoitustoimien havaitsemisessa ja tällaisten verkostojen rahallisten tukijoiden paljastamisessa. Rahanpesun selvittelyllä voi olla perustavanlaatuinen merkitys terrorismirikosten edistämisen sekä terroristijärjestöjen verkostojen ja suunnitelmien paljastamisessa. Rahanpesun selvittelykeskusten tehtävissä, toimivallassa ja valtuuksissa on edelleen merkittäviä eroavuuksia. Nykyiset eroavuudet eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa rahanpesun selvittelykeskuksen toimintaan, varsinkaan sen valmiuksiin laatia ehkäiseviä analyyseja tiedustelu- ja tutkintatoimista sekä lainkäyttötehtävistä ja kansainvälisestä yhteistyöstä vastaavien viranomaisten tueksi. Niiden tehtävienhoidon kannalta on tullut olennaiseksi määrittää ne vähimmäistiedot, joiden olisi oltava nopeasti rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla ja joita niiden olisi pystyttävä vaihtamaan esteettä muiden jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten kanssa. Aina kun epäillään rahanpesua, sen esirikoksia ja terrorismin rahoitusta, tietojen olisi kuljettava suoraan ja nopeasti rahanpesun selvittelykeskusten välillä ilman aiheetonta viivytystä. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää parantaa edelleen rahanpesun selvittelykeskusten tehokkuutta ja tuloksellisuutta selkiyttämällä niiden toimivaltuuksia ja keskinäistä yhteistyötä.

(69) Rahanpesun selvittelykeskusten toimivaltuuksiin kuuluu oikeus saada suoraan tai välillisesti rahoitus- ja lainvalvontatietoja sekä hallinnollisia tietoja, joita ne tarvitsevat voidakseen torjua rahanpesua, sen esirikoksia ja terrorismin rahoitusta. Koska ei ole määritelty, minkätyyppisiä tietoja näihin yleisluonteisiin ryhmiin sisältyy, rahanpesun selvittelykeskusten saataville on annettu hyvin monenkirjavaa tietoa, mikä on vaikuttanut niiden analysointitehtäviin sekä niiden kykyyn tehdä tehokasta yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten kanssa, myös yhteisten analyysien yhteydessä. Tämän vuoksi on tarpeen määritellä rahoitus- ja lainvalvontatiedot sekä hallinnolliset tiedot, jotka olisi annettava suoraan tai välillisesti jokaisen rahanpesun selvittelykeskuksen saataville kaikkialla unionissa. Rahanpesun selvittelykeskukset myös vastaanottavat ja tallentavat tietokantoihinsa sellaisiin liiketoimiin liittyviä tietoja, joista ilmoitetaan tiettyjen kynnysarvojen ylittyessä (kynnysarvoon perustuvat ilmoitukset), tai niillä on pääsy tällaisiin tietoihin. Nämä ilmoitukset ovat tärkeä tietolähde, ja rahanpesun selvittelykeskukset käyttävät niitä laajasti kansallisissa ja yhteisissä analyyseissä. Sen vuoksi kynnysarvoihin perustuvat ilmoitukset kuuluvat FIU.net-järjestelmän kautta vaihdettaviin tietoihin. Suora pääsy on tärkeä edellytys rahanpesun selvittelykeskusten operatiiviselle tehokkuudelle ja reagointikyvylle. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi voitava antaa rahanpesun selvittelykeskuksille suora pääsy laajempiin tietoihin kuin mitä tässä direktiivissä edellytetään. Tässä direktiivissä ei kuitenkaan vaadita jäsenvaltioita perustamaan uusia tietokantoja tai rekistereitä tapauksissa, joissa tietyntyyppiset tiedot, kuten hankintoja koskevat tiedot, ovat hajallaan eri tietorekistereissä tai arkistoissa. Jos tietokantaa tai rekisteriä ei ole perustettu, jäsenvaltioiden olisi toteutettava muita tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että rahanpesun selvittelykeskukset voivat saada kyseiset tiedot nopeasti. Lisäksi rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava saada nopeasti miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta kaikki tehtäviensä hoitamista varten tarvittavat tiedot. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi voitava antaa tällaiset tiedot myös niitä pyytäneelle toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle sekä vaihtaa näitä tietoja niitä pyytäneen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa.

(70) Pääsyä olisi pidettävä suorana ja välittömänä, kun tiedot sisältyvät tietokantaan, rekisteriin tai sähköiseen tietojenhakujärjestelmään, jonka avulla rahanpesun selvittelykeskus voi saada ne suoraan automaattisen mekanismin kautta ilman välittäjää. Jos tiedot ovat toisen elimen tai viranomaisen hallussa, suora pääsy merkitsee sitä, että kyseiset viranomaiset tai elimet toimittavat ne viipymättä rahanpesun selvittelykeskukselle puuttumatta pyydettyjen tietojen sisältöön tai toimitettaviin tietoihin. Tietoja ei pitäisi suodattaa. Joissakin tilanteissa tietoihin liittyvien luottamuksellisuutta koskevien vaatimusten johdosta tietoja ei kuitenkaan voida antaa suodattamattomina. Näin on esimerkiksi tilanteissa, joissa verotietoja voidaan antaa rahanpesun selvittelykeskuksille ainoastaan kolmannen maan veroviranomaisen suostumuksella tai joissa suora pääsy lainvalvontatietoihin voisi vaarantaa meneillään olevan tutkinnan, ja kun on kyse Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/681 ([21]) nojalla kerätyistä matkustajarekisteritiedoista. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan rahanpesun selvittelykeskusten tehokas pääsy tietoihin, muun muassa antamalla rahanpesun selvittelykeskuksille pääsy samanlaisin ehdoin kuin muille kansallisen tason viranomaisille niiden analysointitoiminnan helpottamiseksi.

(71) Valtaosalle rahanpesun selvittelykeskuksista on annettu valtuudet toteuttaa kiireellisiä toimia ja keskeyttää liiketoimi tai kieltää sen jatkaminen, jotta voidaan tehdä analyyseja, vahvistaa epäily ja jakaa analysointitoiminnan tulokset toimivaltaiselle viranomaiselle. Liiketoimien keskeyttämisen kestossa on kuitenkin vaihtelua jäsenvaltioiden välillä, mikä vaikuttaa paitsi rahanpesun selvittelykeskusten yhteistyön kautta tapahtuvan luonteeltaan rajat ylittävän toiminnan lykkäämiseen, myös yksilöiden perusoikeuksiin. Jotta rahanpesun selvittelykeskuksilla olisi valmiudet toimia viipymättä rikollisten varojen pidättelemiseksi ja niiden hävittämisen estämiseksi myös takavarikointiin liittyvissä tarkoituksissa, rahanpesun selvittelykeskuksille olisi annettava lisäksi valtuudet keskeyttää pankkitilin tai maksutilin, kryptovaratilin tai liikesuhteen käyttö tilin tai liikesuhteen kautta suoritettujen tilisiirtojen analysoimiseksi, epäilyn vahvistamiseksi ja analyysin tulosten jakamiseksi asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille. Koska tällainen keskeyttäminen vaikuttaisi omistusoikeuteen, rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava keskeyttää liiketoimet, tilit tai liikesuhteet rajoitetuksi ajaksi varojen säilyttämiseksi, tarvittavien analyysien tekemiseksi ja analyysien tulosten jakamiseksi toimivaltaisille viranomaisille asianmukaisten toimenpiteiden mahdollista toteuttamista varten. Koska asianomaisen henkilön perusoikeuksiin kohdistuva vaikutus on merkittävämpi, tilin tai liikesuhteen keskeyttäminen olisi määrättävä rajoitetummaksi ajaksi, jonka pituudeksi olisi vahvistettava viisi työpäivää. Jäsenvaltiot voivat määrittää pidemmän keskeyttämisajan, jos rahanpesun selvittelykeskus käyttää kansallisen lainsäädännön nojalla toimivaltaa varojen takaisinperinnän alalla ja suorittaa rikoksella saatujen varojen jäljittämiseen, takavarikoimiseen, jäädyttämiseen tai menetetyksi tuomitsemiseen liittyviä tehtäviä. Tällaisissa tapauksissa toimien kohteena olevien henkilöiden perusoikeuksien suoja on taattava, ja rahanpesun selvittelykeskusten olisi hoidettava tehtävänsä asianmukaisia kansallisia suojatoimia noudattaen. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi lopetettava liiketoimen, tilin tai liikesuhteen keskeyttäminen heti, kun tällainen

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 132).

keskeyttäminen ei ole enää tarpeen. Jos määritetään pidempi keskeyttämisaika, asianomaisilla henkilöillä, joiden liiketoimet, tilit tai liikesuhteet on keskeytetty, olisi oltava mahdollisuus riitauttaa keskeyttämismääräys tuomioistuimessa.

(72) Rahanpesun selvittelykeskusten olisi tietyissä olosuhteissa voitava pyytää omasta puolestaan tai toisen rahanpesun selvittelykeskuksen puolesta ilmoitusvelvollista seuraamaan tietyn ajan pankkitilin tai maksutilin tai kryptovaratilin tai muuntyyppisen liikesuhteen kautta toteutettuja liiketoimia tai sellaisiin henkilöihin liittyviä toimia, jotka aiheuttavat merkittävän rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskin. Tilin tai liikesuhteen tiiviimpi seuranta voi tarjota rahanpesun selvittelykeskukselle lisätietoja tilinhaltijan liiketoimien malleista. Sen avulla voidaan havaita oikea-aikaisesti epätavallisia tai epäilyttäviä liiketoimia taikka epätavallista tai epäilyttävää toimintaa, jotka saattavat edellyttää rahanpesun selvittelykeskuksen lisätoimia, mukaan lukien tilin tai liikesuhteen keskeyttäminen, kerättyjen tiedustelutietojen analysointi ja niiden jakaminen tutkinta- ja syyttäjäviranomaisille. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi myös voitava varoittaa ilmoitusvelvollisille asiakkaan tuntemisvelvollisuuden noudattamisen kannalta merkityksellisistä tiedoista. Tällaiset varoitukset voivat auttaa ilmoitusvelvollisia tiedottamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista menettelyistään ja varmistamaan niiden vastaavuuden riskien kanssa sekä päivittämään riskinarviointi- ja riskinhallintajärjestelmiään vastaavasti, minkä lisäksi ilmoitusvelvolliset voivat saada varoituksista lisätietoja, joiden perusteella tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä saattaa olla tarpeen soveltaa tiettyihin asiakkaisiin tai liiketoimiin, joihin liittyy suurempia riskejä.

(73) Toimintansa avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden lisäämiseksi sekä toimintansa tunnettuuden parantamiseksi rahanpesun selvittelykeskusten olisi annettava vuosittain vuosikertomus. Näissä kertomuksissa olisi esitettävä ainakin tilastotietoja vastaanotetuista epäilyttävää liiketoimea koskevista ilmoituksista ja näiden jatkotoimista, kansallisille toimivaltaisille viranomaisille jaetuista tiedoista ja näiden jatkotoimista, muille rahanpesun selvittelykeskuksille osoitettujen ja muilta rahanpesun selvittelykeskuksilta vastaanotettujen pyyntöjen määrästä sekä havaituista suuntauksista ja tyypeistä. Kyseiset kertomukset olisi julkaistava niiden arkaluonteisia ja salassa pidettäviä tietoja sisältäviä osia lukuun ottamatta.

(74) Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi annettava ilmoitusvelvollisille vähintään kerran vuodessa palautetta epäilyttävää liiketoimea koskevien ilmoitusten laadusta ja oikea-aikaisuudesta, epäilyn kuvauksesta ja mahdollisesti toimitetuista lisäasiakirjoista. Tällaista palautetta voidaan antaa yksittäisille ilmoitusvelvollisille tai ilmoitusvelvollisten ryhmille, ja sillä olisi pyrittävä edelleen parantamaan ilmoitusvelvollisten kykyä havaita ja tunnistaa epäilyttävät liiketoimet ja epäilyttävä toiminta, parantamaan epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten laatua ja yleisiä ilmoitusmekanismeja sekä antamaan ilmoitusvelvollisille tärkeitä tietoja rahanpesuun, sen esirikoksiin ja terrorismin rahoitukseen liittyvistä suuntauksista, typologioista ja riskeistä. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi palautteen tyyppiä ja toistuvuutta määrittäessään otettava mahdollisuuksien mukaan huomioon alat, joilla raportointitoimissa saatetaan tarvita parannuksia. Tukeakseen johdonmukaista toimintatapaa kaikissa rahanpesun selvittelykeskuksissa ja ilmoitusvelvollisille annettavaa asianmukaista palautetta rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi annettava rahanpesun selvittelykeskuksille suosituksia parhaista käytännöistä ja palautteen antamista koskevista toimintatavoista. Rahanpesun selvittelykeskukset voisivat harkita palautteen antamista epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten käytöstä tai tuloksista joko yksittäisten ilmoitusten perusteella tai kootusti, jos tämä ei vaaranna analyysi- tai tutkimustyötä. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi myös annettava tulliviranomaisille vähintään kerran vuodessa palautetta käteisen rahan fyysistä rajan yli liikkumista koskevien ilmoitusten vaikuttavuudesta ja niiden jatkotoimista.

(75) Rahanpesun selvittelykeskusten tarkoituksena on kerätä ja analysoida tietoja ja pyrkiä niiden pohjalta havaitsemaan epäilyttävien liiketoimien tai epäilyttävän toiminnan sekä niiden taustalla olevan rikollisen toiminnan välisiä yhteyksiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi ja torjumiseksi, sekä jakaa toimivaltaisille viranomaisille analyysiensa tulokset ja muita tietoja, jos on syytä epäillä rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Rahanpesun selvittelykeskus ei saisi pidättyä tai kieltäytyä vaihtamasta toisen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa oma-aloitteisesti tai pyynnöstä tietoja sellaisista syistä, jotka liittyvät esimerkiksi siihen, että esirikos ei ole selvillä, tai kansallisen rikoslainsäädännön erityispiirteisiin ja eroihin esirikosten määritelmissä taikka siihen, että ei ole viitattu joihinkin tiettyihin esirikoksiin. Rahanpesun selvittelykeskukset ovat ilmoittaneet tiettyjen esirikosten, kuten verorikosten, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin oikeudessa, kansallisten määritelmien eroihin perustuvista vaikeuksista tietojenvaihdossa. Tällaiset erot eivät saisi haitata keskinäistä tietojen vaihtamista, tietojen jakamista toimivaltaisille viranomaisille eivätkä tietojen käyttöä. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi ripeästi, rakentavasti ja tehokkaasti huolehdittava mahdollisimman laajasta kolmansissa maissa toimivien rahanpesun selvittelykeskusten kanssa tehtävästä rahanpesuun, sen esirikoksiin ja terrorismin rahoitukseen liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä tiedonsiirtoon sovellettavien tietosuojasääntöjen, FATF:n suositusten ja Egmont-ryhmän rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojen vaihtoa koskevien periaatteiden mukaisesti. Tätä varten rahanpesun selvittelykeskuksia olisi kannustettava tekemään kahdenvälisiä sopimuksia ja yhteisymmärryspöytäkirjoja kolmansien maiden vastapuolten kanssa ottaen samalla huomioon mahdolliset perusoikeusvelvoitteet ja tarve suojella oikeusvaltioperiaatetta.

(76) Rahanpesun selvittelykeskus voi asettaa tiettyjä rajoituksia toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle toimittamiensa tietojen jatkokäytön osalta. Vastaanottavan rahanpesun selvittelykeskuksen olisi käytettävä tietoja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten ne on pyydetty tai toimitettu. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi annettava vastaavasti toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle ennakkosuostumuksensa tietojen toimittamiseen muille toimivaltaisille viranomaisille riippumatta siitä, minkä tyyppisiä esirikoksia niihin mahdollisesti liittyy, ja riippumatta siitä, onko esirikokset yksilöity tietojen vaihtamisen ajankohtana, jotta tietojen jakamistehtävä voidaan suorittaa tehokkaasti. Tällainen ennakkosuostumus tietojen edelleen jakamiseen olisi annettava viipymättä, eikä sitä pitäisi evätä, paitsi jos kyseinen edelleen jakaminen ei kuulu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten soveltamisalaan tai jos se ei ole kansallisen lainsäädännön perusperiaatteiden mukaista. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi annettava selitys suostumuksen epäämisestä.

(77) Rahanpesun selvittelykeskusten olisi käytettävä keskinäisessä yhteistyössään ja tietojenvaihdossaan suojattuja järjestelmiä, kuten suojattuja viestintäkanavia. Tätä varten olisi perustettava jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten tietojenvaihtojärjestelmä, jäljempänä ”FIU.net-järjestelmä”. Järjestelmän hallinnoinnista ja ylläpidosta huolehtii rahanpesuntorjuntaviranomainen, ja sen olisi varmistettava mahdollisimman korkea turvallisuustaso ja vaihdettujen tietojen täydellinen salaus. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi käytettävä FIU.net-järjestelmää keskinäisessä yhteistyössään ja tietojenvaihdossaan. Järjestelmää voitaisiin käyttää tarvittaessa ja rahanpesuntorjuntaviranomaisen päätöksellä myös tietojenvaihtoon kolmansissa maissa toimivien rahanpesun selvittelykeskusten sekä muiden viranomaisten ja unionin elinten, toimistojen ja virastojen kanssa. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi hyödynnettävä FIU.net-järjestelmän toimintojen kaikilta osin. Näiden toimintojen avulla rahanpesun selvittelykeskusten olisi pystyttävä vertaamaan tietojaan muiden rahanpesun selvittelykeskusten tietoihin pseudonymisoidusti ja havaita näin niitä kiinnostavat kohteet muissa jäsenvaltioissa sekä selvittämään näiden kohteiden tulot ja varat varmistaen samalla henkilötietojen täyden suojan. Jotta rahanpesun selvittelykeskukset voivat havaita yhteyksiä rahoitustietojen ja rikollisuuteen liittyvien tiedustelutietojen välillä, niiden olisi myös voitava käyttää FIU.net-toimintoja suorittaakseen tietojensa ristiinvertailua pseudonymisoidusti unionin elinten, toimistojen ja virastojen hallussa oleviin tietoihin nähden siltä osin kuin tällainen ristiinvertailu kuuluu viimeksi mainittujen oikeudellisten toimivaltuuksien piiriin ja noudattaen kaikilta osin sovellettavia tietosuojasääntöjä.

(78) Rahanpesun selvittelykeskusten on tärkeää tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja tehokkaasti keskenään. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi avustettava niitä tältä osin niin koordinoimalla yhteisiä analyyseja rajat ylittäviä epäilyttäviä liiketoimia koskevista ilmoituksista kuin laatimalla luonnoksia teknisiksi täytäntöönpano- ja sääntelystandardeiksi rahanpesun selvittelykeskusten väliseen tietojenvaihtoon käytettävästä muodosta, epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten toimittamista varten käytettävä malli sekä merkityksellisyys ja valintaperusteet, jotka on otettava huomioon selvitettäessä, liittyykö epäilyttävää liiketoimea koskeva ilmoitus toiseen jäsenvaltioon, samoin kuin ohjeet, jotka koskevat operatiivisten ja strategisten analyysien luonnetta, ominaispiirteitä ja tavoitteita sekä menettelyjä, jotka on otettava käyttöön välitettäessä ja vastaanotettaessa epäilyttävää liiketoimea koskevaa ilmoitusta, joka liittyy toiseen jäsenvaltioon, ja toteutettavia jatkotoimia. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi myös perustettava vertaisarviointiprosessi, jonka avulla lisätään rahanpesun selvittelykeskusten toiminnan johdonmukaisuutta ja tehokkuutta ja helpotetaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa rahanpesun selvittelykeskusten välillä.

(79) Rahanpesun selvittelykeskukset vastaavat epäilyttäviä liiketoimia tai epäilyttävää toimintaa koskevien ilmoitusten vastaanottamisesta jäsenvaltioidensa alueelle sijoittautuneilta ilmoitusvelvollisilta. Tietyt epäilyttävät liiketoimet tai tietty epäilyttävä toiminta, joista ilmoitetaan rahanpesun selvittelykeskuksille, voivat kuitenkin liittyä ilmoitusvelvollisten muissa jäsenvaltioissa toteuttamaan toimintaan, jos ne toimivat ilman toimipaikkaa. Näissä tapauksissa on tärkeää, että rahanpesun selvittelykeskukset jakavat nämä ilmoitukset sen jäsenvaltion itseään vastaavalle elimelle, jota liiketoimi tai toiminta koskee, asettamatta ehtoja kyseisten ilmoitusten käytölle. FIU.net-järjestelmä mahdollistaa tällaisten rajatylittävien ilmoitusten jakamisen. Tämän toiminnon parantamiseksi järjestelmää päivitetään parhaillaan, jotta tällaiset ilmoitukset voitaisiin jakaa nopeasti, tukea merkittäviä tietojenvaihtoja rahanpesun selvittelykeskusten välillä ja siten panna tämä direktiivi tehokkaasti täytäntöön.

(80) Määräajat rahanpesun selvittelykeskusten tietojenvaihdolle ovat välttämättömiä nopean, tehokkaan ja johdonmukaisen yhteistyön varmistamiseksi. Määräajoista olisi säädettävä, jotta voidaan varmistaa tehokas tiedonvaihto kohtuullisessa ajassa tai täyttää menettelyä koskevat vaatimukset. Lyhemmistä määräajoista olisi säädettävä sellaisia poikkeuksellisia, perusteltuja ja kiireellisiä tapauksia varten, joissa tietopyynnön vastaanottaneella rahanpesun selvittelykeskuksella on suora pääsy tietokantoihin, joissa pyydettyjä tietoja säilytetään. Jos tietopyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus ei pysty antamaan tietoja säädetyssä määräajassa, sen olisi ilmoitettava tästä pyynnön esittäneelle rahanpesun selvittelykeskukselle.

(81) Laiton raha liikkuu rajojen yli ja voi vaikuttaa useisiin jäsenvaltioihin. Useita lainkäyttöalueita koskevat, rajat ylittävät tapaukset yleistyvät ja muuttuvat yhä merkittävämmiksi, mikä johtuu myös ilmoitusvelvollisten harjoittamasta rajat ylittävästä toiminnasta. Jotta rahanpesun selvittelykeskukset pystyisivät käsittelemään tuloksellisesti useita jäsenvaltioita koskevat tapaukset, niiden olisi pystyttävä pelkän epäilyttävien liiketoimien ja epäilyttävän toiminnan havaitsemista ja analysointia koskevan tietojenvaihdon lisäksi myös toteuttamaan yhdessä varsinaisia analysointi-

toimia. Rahanpesun selvittelykeskukset ovat ilmoittaneet useista tärkeistä kysymyksistä, jotka rajoittavat rahanpesun selvittelykeskusten kykyä osallistua yhteisten analyysien tekemiseen. Yhteisten analyysien tekeminen epäilyttävistä liiketoimista ja epäilyttävästä toiminnasta antaa rahanpesun selvittelykeskuksille tilaisuuden hyödyntää mahdollisia synergiaetuja, käyttää eri lähteistä peräisin olevia tietoja, saamaan kokonaiskuvan epätyypillisestä toiminnasta ja monipuolistaa analyysia. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi kyettävä tekemään yhteisiä analyyseja epäilyttävistä liiketoimista ja epäilyttävästä toiminnasta, perustamaan rahanpesuntorjuntaviranomaisen avulla yhteisiä analyysityöryhmiä tietyksi ajaksi tiettyä tarkoitusta varten sekä osallistumaan tällaisiin työryhmiin. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi käytettävä FIU.net-järjestelmää, jotta se voisi lähettää, vastaanottaa ja ristiinvertailla tietoja ja tarjota rahanpesun selvittelykeskuksille operatiivista tukea rajatylittävien tapausten yhteisen analyysin yhteydessä.

(82) Kolmansien osapuolten, mukaan lukien unionin elimet, toimistot ja virastot, osallistuminen voi olla ratkaisevan tärkeää rahanpesun selvittelykeskusten analyysien, myös yhteisten analyysien, onnistumisen kannalta. Sen vuoksi rahanpesun selvittelykeskukset voivat kutsua kolmansia osapuolia mukaan yhteisten analyysien tekemiseen, jos niiden osallistuminen kuuluu kyseisten kolmansien osapuolten toimivaltuuksiin. Kolmansien osapuolten osallistuminen analyyttiseen prosessiin voisi auttaa tunnistamaan rahanpesun selvittelyn sekä rikollisuuteen liittyvien tietojen ja tiedustelutietojen välisiä yhteyksiä, monipuolistamaan analyysia ja määrittämään, onko rikoksen tekemisestä viitteitä.

(83) Kaikkien ilmoitusvelvollisten tehokas valvonta on olennaista unionin rahoitusjärjestelmän ja koko sisämarkkinoiden eheyden suojaamiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi harjoitettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan tehokasta ja puolueetonta valvontaa ja säädettävä valvojien tehokkaan, oikea-aikaisen ja jatkuvan yhteistyön edellytyksistä.

(84) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava kaikkien ilmoitusvelvollisten tehokkaasta, puolueettomasta ja riskiperusteisesta valvonnasta, jonka suorittavat mieluiten viranomaiset erillisen ja riippumattoman kansallisen valvojan kautta. Kansallisten valvojien olisi kyettävä toteuttamaan kattava valikoima tehtäviä pystyäkseen harjoittamaan kaikkien ilmoitusvelvollisten tehokasta valvontaa.

(85) Unionissa on suhtauduttu toisinaan melko huolettomasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien ilmoitusvelvollisten tehtävien valvontaan. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että kansalliset valvojat, jotka ovat osa tällä direktiivillä ja asetuksella (EU) 2024/1620 käyttöön otettavaa yhdennettyä valvontamekanismia, saavat selvyyden itselleen kuuluvista oikeuksista ja velvollisuuksista.

(86) Ilmoitusvelvollisiin kohdistuvien riskien ja sellaisten sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden, joita ne ottavat käyttöön kyseisten riskien hallitsemiseksi ja lieventämiseksi, tehokkaamman ja säännöllisemmän arvioinnin ja valvonnan varmistamiseksi ja kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanemiseksi on tarpeen tehdä selväksi, että kansallisilla valvojilla on sekä oikeus että velvollisuus tehdä kaikki tarvittavat tarkastukset toimitiloissa ja niiden ulkopuolella, aihepiirikohtaiset tarkastukset sekä kaikki tarpeellisiksi katsomansa muut selvitykset ja arvioinnit. Niiden olisi myös voitava reagoida ilman aiheetonta viivytystä epäilyihin sovellettavien vaatimusten noudattamatta jättämisestä ja voitava ryhtyä asianmukaisiin valvontatoimenpiteisiin noudattamatta jättämistä koskevien väitteiden käsittelemiseksi. Tämä auttaa valvojia ratkaisemaan tapaukset, joissa alalle ominaisista riskeistä on saatu selkeä käsitys, ja tarjoaa niille myös tarvittavat välineet asiaankuuluvien tietojen jakamiseksi ilmoitusvelvollisille, jotta nämä saisivat käsityksen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä.

(87) Tiedotuskampanjat, mukaan lukien valvojien valvomilleen ilmoitusvelvollisille jakamat tiedot, ovat olennaisia sen takaamiseksi, että yksityisellä sektorilla on asianmukainen käsitys siihen kohdistuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien luonteesta ja tasosta. Tähän sisältyy tietojen jakaminen kohdennettujen talouspakotteiden ja YK:n talouspakotteiden yhteydessä tehdyistä nimeämisistä, jonka olisi tapahduttava välittömästi tällaisten nimeämisten tekemisen jälkeen, jotta sektorilla voidaan noudattaa sille kuuluvia velvollisuuksia. Koska ilmoitusvelvollisten suorittamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten täytäntöönpanoon liittyy henkilötietojen käsittelyä, on tärkeää, että valvojat tuntevat tietosuojaviranomaisten joko kansallisella tasolla tai Euroopan tietosuojaneuvoston välityksellä unionin tasolla antamat ohjeet ja muut julkaisut ja että ne sisällyttävät nämä tiedot tapauksen mukaan valvomilleen yhteisöille jakamiinsa tietoihin.

(88) Valvojien olisi noudatettava työssään riskiperusteista lähestymistapaa, jonka avulla niiden olisi voitava keskittää resurssinsa sinne, missä riskit ovat suurimmat, varmistaen samalla, ettei yksikään ala tai yhteisö jää alttiiksi rikollisten rahanpesu- tai terrorisminrahoitusyrityksille. Tätä varten valvojien olisi suunniteltava toimintansa vuosittain. Näin tehdessään niiden olisi varmistettava valvomiensa alojen riskiperusteinen kattavuus, mutta myös se, että ne pystyvät reagoimaan nopeasti, jos ilmoitusvelvollisessa havaitaan objektiivisia ja merkittäviä viitteitä rikkomisista, erityisesti julkisten paljastusten tai väärinkäytösten paljastajien toimittamien tietojen perusteella. Valvojien olisi myös varmistettava toteuttamiensa valvontatoimien läpinäkyvyys; tällaisia ovat esimerkiksi valvontakollegiot, joita ne ovat järjestäneet ja joihin ne ovat osallistuneet, toimitiloissa ja niiden ulkopuolella

toteutetut valvontatoimet, määrätyt taloudelliset seuraamukset tai sovelletut hallinnolliset toimenpiteet. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi oltava johtavassa asemassa vankkaa yhteistä riskikäsitystä muodostettaessa, ja tämän vuoksi sen tehtäväksi olisi annettava ilmoitusvelvollisille ominaisen riskiprofiilin ja jäännösriskiprofiilin arvioinnissa ja luokittelussa sovellettavien vertailuarvojen ja menetelmien laatiminen.

(89) Yksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien tehokkaan ja toimivan valvonnan kulmakivistä on se, että valvojat ilmaisevat rahanpesun selvittelykeskuksille seikat, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, ja se antaa valvojille mahdollisuuden käsitellä ilmoitusvelvollisten raportointiprosessissa olevia puutteita. Tätä varten valvojien olisi voitava ilmoittaa rahanpesun selvittelykeskuksille valvontatoimintansa yhteydessä esiin tulleista epäilyistä, joiden mukaan ilmoitusvelvollinen ei ole toimittanut ilmoitusta tai täydentänyt toimittamiaan ilmoituksia lisätiedoilla. Valvojien olisi myös voitava ilmoittaa epäilyistä, jotka koskevat ilmoitusvelvollisen työntekijöiden tai vastaavassa asemassa olevien henkilöiden, sen johtoon kuuluvien henkilöiden tai tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien suorittamaa rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Jäsenvaltioiden on siis otettava käyttöön järjestelmä, jolla varmistetaan rahanpesun selvittelykeskusten asianmukainen ja nopea tietojen saanti. Epäilyistä ilmoittamisen rahanpesun selvittelykeskukselle ei pitäisi tulkita korvaavan viranomaisten velvollisuutta ilmoittaa asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille kaikesta rikollisesta toiminnasta, jonka ne paljastavat tai saavat tietoonsa tehtäviään suorittaessaan. Oikeudellisen ammattisalassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei pitäisi kerätä eikä niihin pitäisi tutustua valvontatehtävien yhteydessä, paitsi sovellettaessa asetuksessa (EU) 2024/1624 säädettyjä poikkeuksia. Jos valvojat havaitsevat tai saavat tällaisia tietoja, ne eivät saisi ottaa niitä huomioon valvontatoiminnassaan tai ilmoittaa niistä rahanpesun selvittelykeskukselle.

(90) Kansallisten valvojien välinen yhteistyö on olennaista valvontaa koskevan yhteisen lähestymistavan varmistamiseksi koko unionissa. Jotta yhteistyö olisi toimivaa, sitä on käytettävä mahdollisimman paljon valvojien luonteesta ja asemasta riippumatta. Perinteisen yhteistyön, kuten kyvyn suorittaa tutkimuksia pyynnön esittävän valvontaviranomaisen puolesta, lisäksi on tarkoituksenmukaista säätää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden perustamisesta rahoitusalalla sellaisten ilmoitusvelvollisten suhteen, jotka toimivat useissa jäsenvaltioissa toimipaikkojen kautta, ja rajatylittävään konserniin kuuluvien ilmoitusvelvollisten suhteen. Kolmannen maan finanssivalvojia voidaan kutsua näihin kollegioihin tietyin edellytyksin, joihin kuuluvat unionin finanssialan valvojille asetettuja vaatimuksia vastaavat luottamuksellisuusvaatimukset ja henkilötietojen käsittelyä ja siirtämistä koskevan unionin lainsäädännön noudattaminen. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toiminnan olisi oltava oikeassa suhteessa luottolaitokselle tai finanssilaitokselle aiheutuvan riskin tasoon ja rajatylittävän toiminnan laajuuteen.

(91) Direktiiviin (EU) 2015/849 sisältyi koti- ja sijaintijäsenvaltiossa toimivia valvojia koskeva yleinen yhteistyövaatimus. Tämä vaatimus vahvistettiin myöhemmin sen estämiseksi, että valvojien välinen tietojenvaihto ja yhteistyö kiellettäisiin tai sitä rajoitettaisiin kohtuuttomasti. Selkeän lainsäädäntökehyksen puuttuessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden perustaminen on perustunut kuitenkin ohjeisiin, jotka eivät ole sitovia. Tämän vuoksi on välttämätöntä säätää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden organisointia koskevista selkeistä säännöistä sekä koordinoidusta lähestymistavasta, jolla on vankka lainsäädäntöperusta ja jossa otetaan huomioon valvojien välisen jäsennellyn vuorovaikutuksen tarve kaikkialla unionissa. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtäväksi olisi annettava sille kuuluvan koordinointi- ja valvontatehtävän mukaisesti laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään yleiset edellytykset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden asianmukaista toimintaa varten.

(92) Finanssialan ulkopuolisella alalla toimivat ilmoitusvelvolliset voivat myös harjoittaa rajat ylittävää toimintaa tai olla osa konsernia, joka harjoittaa rajatylittävää toimintaa. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa säännöt, joissa määritellään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toiminta sekä rahoitustoimintaa että muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavien konsernien osalta ja joilla mahdollistetaan valvontakollegioiden perustaminen finanssialan ulkopuolisella alalla ottaen huomioon tarve soveltaa ylimääräisiä suojatoimenpiteitä oikeudellisia palveluja tarjoavien konsernien tai rajatylittävien yhteisöjen osalta. Jotta voidaan varmistaa tehokas rajatylittävä valvonta finanssialan ulkopuolisella alalla, rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi tämän direktiivin tarjoaman mahdollistavan kehyksen täytäntöönpanon edetessä tuettava tällaisten kollegioiden toimintaa ja annettava säännöllisesti lausuntoja niiden toiminnasta.

(93) Jos ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja toisessa jäsenvaltiossa, myös asiamiesverkoston kautta, kotijäsenvaltiossa toimivan valvojan olisi oltava vastuussa sen valvomisesta, että ilmoitusvelvollinen soveltaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia konsernin laajuisia toimintaperiaatteita ja menettelytapoja. Tähän voi kuulua toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden toimipaikkojen toimitiloihin tehtäviä käyntejä. Kotijäsenvaltiossa toimivan valvojan

olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä sijaintijäsenvaltiossa toimivan valvojan kanssa ja ilmoitettava tälle kaikista seikoista, jotka voisivat vaikuttaa niiden arviointiin siitä, noudattaako toimipaikka sijaintijäsenvaltion rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä.

(94) Jos ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja toisessa jäsenvaltiossa, myös asiamiesverkoston kautta, sijaintijäsenvaltiossa toimivan valvojan olisi edelleen vastattava siitä, että toimipaikka noudattaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä, muun muassa suorittamalla tarvittaessa tarkastuksia toimitiloissa ja harjoittamalla valvontaa toimitilojen ulkopuolella sekä toteuttamalla asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jos näitä vaatimuksia rikotaan. Samaa periaatetta olisi sovellettava muuntyyppisiin ilmoitusvelvollisten infrastruktuureihin, jotka toimivat palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, jos kyseinen infrastruktuuri on niin suuri, että se edellyttää sijaintijäsenvaltion valvojan suorittamaa valvontaa. Sijaintijäsenvaltiossa toimivan valvojan olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä kotijäsenvaltiossa toimivan valvojan kanssa ja ilmoitettava tälle kaikista seikoista, jotka voisivat vaikuttaa tämän suorittamaan arviointiin siitä, miten ilmoitusvelvollinen soveltaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia toimintaperiaatteita ja menettelytapoja, ja annettava kotijäsenvaltiossa toimivan valvojan toteuttaa toimenpiteitä puuttuakseen havaittuihin rikkomisiin. Jos kuitenkin todetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen vakavaa, toistuvaa tai järjestelmällistä rikkomista, joka vaatii välittömiä korjaavia toimenpiteitä, sijaintijäsenvaltiossa toimivan valvojan olisi voitava soveltaa asianmukaisia ja oikeasuhteisia väliaikaisia korjaavia toimenpiteitä, joita voidaan samankaltaisissa tapauksissa soveltaa niiden toimivallan piiriin kuuluviin ilmoitusvelvollisiin, tällaisiin vakaviin, toistuviin tai järjestelmällisiin rikkomuksiin puuttumiseksi tarvittaessa kotijäsenvaltiossa toimivan valvojan avustuksella tai yhteistyössä sen kanssa.

(95) Aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin tasolla, jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, vaikka nämä toimenpiteet rajoittaisivat sisämarkkinoiden vapauksia. Tämä koskee esimerkiksi toimenpiteitä, joita on toteutettu rahapelipalvelujen tarjoamisen sääntelemiseksi erityisesti silloin, kun kyseistä toimintaa harjoitetaan verkossa ilman jäsenvaltion infrastruktuuria. Jotta tällaiset toimenpiteet olisivat yhteensopivia unionin oikeuden kanssa, niiden on kuitenkin tarpeen saavuttaa yleinen etu ja olla syrjimättömiä ja soveltuvia tämän tavoitteen saavuttamiseen, eivätkä ne saa ylittää sitä, mikä on ehdottoman välttämätöntä sen saavuttamiseksi. Jos jäsenvaltiot asettavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa unionin kehyksessä säänneltyjen palvelujen tarjoamiselle erityisiä lupavaatimuksia, kuten toimiluvan saamisen, niiden olisi vastattava myös kyseisten palvelujen valvonnasta. Vaatimus valvoa kyseisiä palveluja ei rajoita päätelmiä, joita unionin tuomioistuin voi tehdä kansallisten toimenpiteiden yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa.

(96) Kun huomioon otetaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin, maksupalveluntarjoajiin ja kryptovarapalvelun tarjoajiin liittyvät rahanpesuun liittyvät haavoittuvuudet, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vaatia, että niiden alueelle muussa muodossa kuin sivuliikkeenä, jonka päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, tai muuntyyppisten infrastruktuurien kautta sijoittautuneet palveluntarjoajat nimeävät keskitetyn yhteyspisteen. Tällaisen keskitetyn yhteyspisteen, joka toimii nimeävän laitoksen puolesta, olisi varmistettava, että laitokset noudattavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä.

(97) Valvojien velvollisuuksia suhteissa ilmoitusvelvollisiin, jotka toimivat muissa jäsenvaltioissa toimipaikkojen tai infrastruktuurimuotojen, joiden johdosta sijaintijäsenvaltion suorittama valvonta on perusteltua, kautta, olisi selkiytettävä ja erityisistä oikeasuhteisista yhteistyömekanismeista olisi säädettävä toimien koordinoinnin parantamiseksi ja yhdennetyn valvontamekanismin tarpeisiin vastaamiseksi tehokkaammin.

(98) Rajat ylittävillä konserneilla olisi oltava käytössä kauaskantoisia konsernin laajuisia toimintaperiaatteita ja menettelytapoja. Rajat ylittäviin toimiin soveltuvan riittävän valvonnan varmistamiseksi on tarpeen säätää yksityiskohtaisista valvontasäännöistä, joiden ansiosta kotijäsenvaltiossa toimivat valvojat ja sijaintijäsenvaltiossa toimivat valvojat voivat tehdä luonteestaan tai asemastaan riippumatta mahdollisimman laajaa yhteistyötä keskenään sekä rahanpesuntorjuntaviranomaisen kanssa riskien arvioimiseksi ja konserniin kuuluviin yhteisöihin mahdollisesti vaikuttavien kehityssuuntausten seuraamiseksi, valvontatoimien koordinoimiseksi ja riitojen ratkaisemiseksi. Koordinointitehtävänsä vuoksi rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtäväksi olisi annettava laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään yksityiskohtaisesti konsernien koti- ja sijaintijäsenvaltiossa toimivien valvojien tehtävät sekä niiden välistä yhteistyötä koskevat järjestelyt. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien konsernin toimintaperiaatteiden tehokkaan täytäntöönpanon valvonnassa olisi noudatettava asiaankuuluvissa unionin alakohtaisissa säädöksissä säädetyn konsolidoidun valvonnan periaatteita ja menetelmiä.

(99) Valvojien välinen tietojenvaihto ja yhteistyö ovat olennaisia globaalien rahoitusmarkkinoiden yhdentyessä edelleen. Yhtäältä unionin valvojien, rahanpesuntorjuntaviranomainen mukaan luettuna, olisi ilmoitettava toisilleen tilanteista, joissa kolmannen maan lainsäädäntö estää asetuksen (EU) 2024/1624 nojalla vaadittujen toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen täytäntöönpanon. Toisaalta jäsenvaltioiden olisi pystyttävä antamaan valvojille lupa tehdä yhteistyösopimuksia, joissa määrätään yhteistyöstä ja luottamuksellisten tietojen vaihdosta kolmansissa maissa

toimivien valvojien kanssa asiassa sovellettavien henkilötietojen siirtoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi valvontatehtävänsä mukaisesti annettava tarvittaessa apua kolmannessa maassa toimivaa vastapuolta koskevien salassapitovaatimusten vastaavuuden arvioimiseksi.

(100) Direktiivin (EU) 2015/849 mukaan jäsenvaltiot voivat antaa joidenkin ilmoitusvelvollisten valvonnan itsesääntelyelinten tehtäväksi. Tällaisten itsesääntelyelinten harjoittaman valvonnan laatu ja tiheys on kuitenkin ollut riittämätöntä, eikä siihen ole kohdistunut lainkaan tai lähes lainkaan julkista valvontaa. Jos jäsenvaltio päättää antaa valvonnan itsesääntelyelimen tehtäväksi, sen olisi myös nimettävä viranomainen valvomaan itsesääntelyelimen toimintaa, jotta voidaan varmistaa, että tämä toiminta toteutetaan tämän direktiivin mukaisesti. Kyseisen viranomaisen olisi oltava julkishallinnon elin, ja sen saatava hoitaa tehtäviään ilman että siihen kohdistuu sopimatonta vaikuttamista. Itsesääntelyelimiä valvovan viranomaisen tehtävät eivät tarkoita sitä, että viranomaisen olisi hoidettava valvontatehtäviä ilmoitusvelvollisiin nähden tai tehtävä päätöksiä itsesääntelyelimen käsittelemissä yksittäisissä tapauksissa. Tämä ei kuitenkaan estä jäsenvaltioita osoittamasta kyseiselle viranomaiselle lisätehtäviä, jos ne pitävät sitä tarpeellisena tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. Näin tehdessään jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lisätehtävät ovat perusoikeuksien mukaisia ja erityisesti, etteivät kyseiset tehtävät vaikuta puolustautumisoikeuden käyttöön eivätkä asianajajan ja päämiehen välisen yhteydenpidon luottamuksellisuuteen.

(101) Koska rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunta on tärkeää, jäsenvaltioiden olisi säädettävä kansallisessa lainsäädännössään tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia taloudellisia seuraamuksia ja hallinnollisia toimenpiteitä asetuksen (EU) 2024/1624 säännösten noudattamatta jättämisestä. Jäsenvaltioiden olisi annettava kansallisille valvojille valtuudet soveltaa ilmoitusvelvollisiin tällaisia hallinnollisia toimenpiteitä rikkomistilanteen korjaamiseksi sekä määrätä taloudellisia seuraamuksia, jos nämä ovat rikkomisen vuoksi perusteltuja. Jäsenvaltioissa käytössä olevista organisatorisista järjestelmistä riippuen tällaisia toimenpiteitä ja seuraamuksia voidaan soveltaa myös yhteistyössä valvojien ja muiden viranomaisten kesken, delegoimalla valvojien tehtäviä muille viranomaisille tai siten, että oikeusviranomaiset toimivat valvojina. Näiden taloudellisten seuraamusten ja hallinnollisten toimenpiteiden olisi oltava riittävän laajoja, jotta jäsenvaltiot ja valvojat voisivat ottaa huomioon ilmoitusvelvollisten, etenkin luottolaitosten ja finanssilaitosten ja muiden ilmoitusvelvollisten, väliset erot, jotka koskevat niiden kokoa, ominaispiirteitä ja liiketoiminnan luonnetta.

(102) Jäsenvaltioissa on nykyisellään käytössä monenlaisia taloudellisia seuraamuksia ja hallinnollisia toimenpiteitä, joita voidaan määrätä keskeisten ennalta ehkäisevien säännösten rikkomisesta, ja niiden lähestymistavat rahanpesun torjuntavaatimusten rikkomisen tutkintaan ja näitä koskevien seuraamusten määräämiseen ovat epäjohdonmukaisia. Valvojilla ei myöskään ole yhteistä käsitystä siitä, mikä olisi katsottava ”vakavaksi” rikkomiseksi, eivätkä ne näin ollen voi helposti erottaa, milloin olisi määrättävä taloudellinen seuraamus. Tästä monenkirjavuudesta on haittaa rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvissa toimissa, ja unionin vastatoimet jäävät hajanaisiksi. Tämän vuoksi olisi säädettävä yhteisistä perusteista, joiden mukaisesti määritetään sopivimmat valvontaan liittyvät toimet rikkomistilanteissa, sekä hallinnollisista toimenpiteistä, joita valvojat voisivat soveltaa rikkomisten korjaamiseksi joko yhdessä taloudellisten seuraamusten kanssa tai yksistään silloin, kun rikkomiset eivät ole riittävän vakavia, jotta niistä olisi määrättävä hallinnollinen seuraamus. Jotta ilmoitusvelvollisia voitaisiin kannustaa noudattamaan asetuksen (EU) 2024/1624 säännöksiä, on hallinnollisten seuraamusten pelotevaikutusta vahvistettava. Asetuksen (EU) 2024/1624 vakavasta rikkomisesta määrättävän enimmäisseuraamuksen vähimmäismäärää olisi siis korotettava. Saattaessaan tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että *ne bis in idem* -periaatetta ei rikota, kun määrätään taloudellisia seuraamuksia ja sovelletaan hallinnollisia toimenpiteitä sekä määrätään rikosoikeudellisia seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(103) Kun on kyse ilmoitusvelvollisista, jotka ovat oikeushenkilöitä, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten rikkomiset tapahtuvat niiden luonnollisten henkilöiden toiminnan seurauksena tai niiden vastuulla, joilla on valtuudet ohjata sen toimintaa, myös asiamiesten, edustajien tai muiden ilmoitusvelvollisen puolesta toimivien henkilöiden välityksellä. Jotta tällaisten rikkomisten johdosta toteutettavat valvontatoimet olisivat tehokkaita, ilmoitusvelvollinen olisi myös saatettava vastuuseen kyseisten luonnollisten henkilöiden tahallisista tai tuottamuksellisista toimista. Rajoittamatta oikeushenkilöiden vastuuta rikosoikeudellisissa menettelyissä aikomus tuottaa ilmoitusvelvolliselle hyötyä rikkomisista viittaa siihen, että ilmoitusvelvollisen sisäisissä toimintaperiaatteissa, menettelytavoissa ja valvontatoimenpiteissä on laajempia puutteita rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi. Tällaiset puutteet heikentävät ilmoitusvelvollisen roolia unionin rahoitusjärjestelmän portinvartijana. Sen vuoksi aikomusta hyötyä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan vaatimuksen rikkomisesta olisi pidettävä raskauttavana seikkana.

(104) Jäsenvaltioilla on käytössä erilaisia järjestelmiä taloudellisten seuraamusten määräämistä, hallinnollisten toimenpiteiden soveltamista ja uhkasakkojen määräämistä varten. Lisäksi tietyt hallinnolliset toimenpiteet, joita valvojilla on valtuudet soveltaa, kuten toimiluvan peruuttaminen tai keskeyttäminen, ovat riippuvaisia siitä, että muut viranomaiset toteuttavat kyseiset toimenpiteet. Jotta näin moninaiset tilanteet voidaan ottaa huomioon, on aiheellista sallia joustavuus niiden keinojen suhteen, joita valvojilla on käytössään määrätäkseen taloudellisia seuraamuksia, soveltaakseen hallinnollisia toimenpiteitä ja määrätäkseen uhkasakkoja. Valituista keinoista riippumatta jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien viranomaisten tehtävänä on varmistaa, että toteutetuilla mekanismeilla saavutetaan tavoiteltu tulos, joka on toiminnan saattaminen vaatimusten mukaiseksi, ja määrätä tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia taloudellisia seuraamuksia.

(105) Sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvolliset noudattavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia ja lieventävät tehokkaasti niihin kohdistuvia rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riskejä, valvojien olisi voitava soveltaa hallinnollisia toimenpiteitä paitsi havaittujen rikkomisten korjaamiseksi myös, jos ne havaitsevat, että sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden puutteet johtavat todennäköisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten rikkomiseen, tai jos kyseiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet ovat riittämättömiä riskien lieventämiseksi. Sovellettavien hallinnollisten toimenpiteiden laajuus ja ilmoitusvelvollisille vaadittujen toimien toteuttamiseksi myönnetty aika riippuvat havaituista rikkomisista tai puutteista. Jos havaitaan useita rikkomisia tai puutteita, kunkin määrätyn hallinnollisen toimenpiteen täytäntöönpanolle voitaisiin asettaa eri määräajat. Julkaisemiseen liittyvän rankaisevan ja koulutuksellisen tavoitteen mukaisesti olisi julkaistava ainoastaan päätökset, jotka koskevat hallinnollisten toimenpiteiden soveltamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten rikkomisten johdosta, mutta ei hallinnollisia toimenpiteitä, joita sovelletaan tällaisen rikkomisen estämiseksi.

(106) On olennaisen tärkeää, että ilmoitusvelvolliset noudattavat niihin sovellettavia hallinnollisia toimenpiteitä oikea-aikaisesti, jotta rahanpesua, sen esirikoksia ja terrorismin rahoitusta vastaan voidaan varmistaa riittävä ja yhdenmukainen suojelun taso kaikkialla sisämarkkinoilla. Jos ilmoitusvelvolliset eivät noudata hallinnollisia toimenpiteitä asetetussa määräajassa, valvojien on voitava painostaa ilmoitusvelvollista noudattamaan vaatimuksia viipymättä. Tätä varten valvojien olisi voitava määrätä uhkasakkoja vaatimusten noudattamiselle asetetusta määräajasta alkaen, myös taannehtivasti, kun päätös uhkasakon määräämisestä tehdään myöhemmässä vaiheessa. Valvojien olisi uhkasakkojen määriä laskiessaan otettava huomioon ilmoitusvelvollisen kokonaisliikevaihto sekä valvontatoimenpiteen kohteena olevan rikkomisen tai puutteen tyyppi ja vakavuus sen varmistamiseksi, että uhkasakko on tehokas ja oikeasuhteinen. Koska uhkasakkojen tavoitteena on painostaa ilmoitusvelvollista noudattamaan hallinnollista toimenpidettä, niiden olisi oltava ajallisesti rajoitettuja ja niitä olisi sovellettava enintään kuuden kuukauden ajan. Vaikka valvojilla olisi oltava mahdollisuus jatkaa uhkasakkojen määräämistä enintään kuudella kuukaudella, olisi harkittava vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla puututaan jatkuneeseen vaatimusten noudattamatta jättämisen tilanteeseen ja jotka ovat johdonmukaisia niiden monenlaisten hallinnollisten toimenpiteiden kanssa, joita valvojat voivat soveltaa.

(107) Jos jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei sallita tässä direktiivissä säädettyjen taloudellisten seuraamusten määräämistä hallinnollisin keinoin, taloudellisia seuraamuksia koskevia sääntöjä voidaan soveltaa siten, että seuraamuksen käynnistää valvoja ja sen määräävät oikeusviranomaiset. Sen vuoksi kyseisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että sääntöjen ja taloudellisten seuraamusten soveltamisella on valvojien määräämiä taloudellisia seuraamuksia vastaava vaikutus. Tällaisia taloudellisia seuraamuksia määrätessään oikeusviranomaisten olisi otettava huomioon seuraamuksen käynnistävän valvojan antama suositus. Määrättyjen taloudellisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(108) Ilmoitusvelvolliset voivat hyödyntää palvelujen tarjoamisen vapautta ja vapautta sijoittautua eri puolille sisämarkkinoita tuotteiden ja palveluiden tarjoamiseksi eri puolilla unionia. Tehokkaan valvontajärjestelmän edellytyksenä on, että valvojat ovat tietoisia ilmoitusvelvollisten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamiseen liittyvistä puutteista. Siksi on tärkeää, että valvojat pystyvät ilmoittamaan toisilleen ilmoitusvelvollisille määrätyistä taloudellisista seuraamuksista ja niihin sovelletuista hallinnollisista toimenpiteistä silloin, kun tällaiset tiedot ovat merkityksellisiä muille valvontaviranomaisille.

(109) Asetuksen (EU) 2024/1624 rikkomisesta määrättyjen taloudellisten seuraamusten tai hallinnollisten toimenpiteiden julkaisemisella voi olla vahva pelotevaikutus tällaisten rikkomisten toistamista vastaan. Julkaisemisen ansiosta muutkin yhteisöt saavat tietää seuraamuksen saaneeseen ilmoitusvelvolliseen liittyvästä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskistä ennen liikesuhteen aloittamista, ja siitä on apua muissa jäsenvaltioissa toimiville valvojille ilmoitusvelvolliseen liittyvien riskien osalta, jos ilmoitusvelvollinen toimii näissä jäsenvaltioissa rajat ylittävältä pohjalta. Näistä syistä vaatimus julkaista taloudellisia seuraamuksia koskevat päätökset, joihin ei voida hakea muutosta, olisi vahvistettava, ja se olisi ulotettava koskemaan tiettyjen sellaisten hallinnollisten toimenpiteiden julkaisemista, joita on sovellettu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten rikkomisen korjaamiseksi, sekä uhkasakkojen julkaisemista. Tällaisen julkaisemisen olisi kuitenkin oltava oikeasuhteista, ja valvojien olisi otettava taloudellisen seuraamuksen tai hallinnollisen toimenpiteen julkaisemista koskevan päätöksen

tehdessään huomioon rikkomisen vakavuus ja julkaisemisella todennäköisesti saavutettava pelotevaikutus. Tätä varten jäsenvaltiot voisivat päättää, että ne lykkäävät sellaisten hallinnollisten toimenpiteiden julkaisemista, joihin haetaan muutosta, kun kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan sellaisen rikkomisen korjaamiseksi, joka ei ole vakava, toistuva tai järjestelmällinen.

(110) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2019/1937 ([22]) sovelletaan ilmoittamiseen rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvistä direktiivin (EU) 2015/849 rikkomisista ja tällaisista rikkomisista ilmoittavien henkilöiden suojeluun direktiivin (EU) 2019/1937 liitteessä olevassa II osassa tarkoitetulla tavalla. Koska tällä direktiivillä kumotaan direktiivi (EU) 2015/849, direktiivin (EU) 2019/1937 liitteessä olevassa II osassa olevaa viittausta direktiiviin (EU) 2015/849 olisi pidettävä viittauksena tähän direktiiviin. Samalla on tarpeen säilyttää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten rikkomisesta ilmoittamista koskevat mukautetut säännöt, joilla täydennetään direktiiviä (EU) 2019/1937, erityisesti siltä osin kuin on kyse vaatimuksista, joiden mukaan ilmoitusvelvollisten on otettava käyttöön sisäisiä ilmoituskanavia, sekä niiden viranomaisten yksilöinnistä, joilla on toimivalta vastaanottaa ja seurata ilmoituksia, jotka liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemistä ja torjuntaa koskevien sääntöjen rikkomisiin.

(111) On olennaista, että käytössä on uusi, täysin yhdennetty ja johdonmukainen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen unionin tason toimintaperiaate, jossa sekä unionilla että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on nimetyt tehtävänsä sujuvan ja jatkuvan yhteistyön varmistamiseksi. Tässä yhteydessä kaikkien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien kansallisten ja unionin viranomaisten välinen yhteistyö on äärimmäisen tärkeää, ja sitä olisi selkiytettävä ja tehostettava. Jäsenvaltioiden tehtäväksi jää säätää tarvittavista säännöistä sen varmistamiseksi, että kansallisella tasolla poliittisilla päätöksentekijöillä, rahanpesun selvittelykeskuksilla, valvojilla, myös rahanpesuntorjuntaviranomaisella, ja muilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan osallistuvilla toimivaltaisilla viranomaisilla sekä veroviranomaisilla ja lainvalvontaviranomaisilla on tämän direktiivin soveltamisalalla toimiessaan käytössä tehokkaat mekanismit, joiden avulla ne voivat tehdä yhteistyötä ja koordinoida toimia; toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta kieltäytyä yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta toisen toimivaltaisen viranomaisten näitä pyytäessä on rajattava tiukasti. Käyttöön otetuista mekanismeista riippumatta tällaisen kansallisen yhteistyön tuloksena olisi luotava tehokas järjestelmä, jolla ehkäistään ja torjutaan rahanpesua, sen esirikoksia ja terrorismin rahoitusta sekä estetään kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönti ja kiertäminen.

(112) Tehokkaan yhteistyön ja erityisesti tietojenvaihdon helpottamiseksi ja edistämiseksi jäsenvaltiot olisi velvoitettava toimittamaan komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle luettelo toimivaltaisista viranomaisistaan asiaankuuluvine yhteystietoineen.

(113) Kaikki luottolaitoksista vastaavat valvojat voivat havaita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin. Luottolaitoksiin ja finanssilaitoksiin liittyvät toiminnan vakautta koskevat tiedot, kuten johtajien ja osakkaiden luotettavuutta, sopivuutta ja ammattitaitoa koskevat tiedot, tiedot sisäisistä valvontajärjestelmistä sekä hallintoa tai sääntöjen noudattamista ja riskinhallintaa koskevat tiedot, ovat usein välttämättömiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvän tällaisia laitoksia koskevan riittävän valvonnan takaamiseksi. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat tiedot ovat vastaavasti tärkeitä myös tällaisten laitosten toiminnan vakauden valvonnassa. Tämän vuoksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien valvojien ja rahanpesun selvittelykeskuksen yhteistyö ja tietojenvaihto olisi ulotettava kaikkiin toimivaltaisiin viranomaisiin, joiden tehtävänä on kyseisten ilmoitusvelvollisten valvominen muiden unionin säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2013/36/EU ([23]), 2014/49/EU ([24]), 2014/59/EU ([25]) ja 2014/92/EU ([26]) ja direktiivin (EU) 2015/2366, mukaisesti. Tämän yhteistyön tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava suoritetusta tietojenvaihdosta rahanpesuntorjuntaviranomaiselle vuosittain.

([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).

([23]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

([25]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

([26]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

(114) Yhteistyöllä sellaisten muiden viranomaisten kanssa, joilla on toimivalta valvoa luottolaitoksia direktiivien 2014/92/EU ja (EU) 2015/2366 mukaisesti, voidaan mahdollisesti vähentää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten tahattomia seurauksia. Luottolaitokset voisivat päättää lopettaa liikesuhteen tai rajoittaa liikesuhteita tiettyyn asiakkaaseen tai asiakkaiden ryhmään riskin välttämiseksi riskin hallitsemisen sijaan. Tällaiset riskinpoistamiskäytännöt saattavat heikentää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehystä ja epäilyttävien liiketoimien havaitsemista, sillä ne sysäävät kyseessä oleva asiakkaat käyttämään vähemmän turvallisia tai sääntelemättömiä maksukanavia rahoitustarpeidensa täyttämiseksi. Samaan aikaan pankkialalla toteutetut laajamittaiset riskinpoistamiskäytännöt voivat johtaa tiettyjen maksupalveluyritys- tai kuluttajaryhmien taloudelliseen poissulkemiseen. Finanssivalvojilla on parhaat edellytykset havaita tilanteet, joissa luottolaitos on kieltäytynyt aloittamasta liikesuhdetta huolimatta siitä, että sillä saattaa olla velvollisuus liikesuhteen aloittamiseen sen kansallisen lainsäädännön perusteella, jolla direktiivi 2014/92/EU tai direktiivi (EU) 2015/2366 on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja ilman asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden dokumentointiin pohjautuvia perusteluja. Kun tällaisia tapauksia ilmenee tai kun liikesuhteet päätetään riskinpoistamiskäytäntöjen tuloksena, valvojien olisi varoitettava viranomaisia, jotka vastaavat siitä, että finanssilaitos noudattaa direktiiviä 2014/92/EU tai direktiiviä (EU) 2015/2366.

(115) Finanssivalvojien sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinhallinnasta vastaavien viranomaisten, erityisesti talletusten vakuusjärjestelmässä nimettyjen viranomaisten ja kriisinratkaistuviranomaisten, yhteistyö on välttämätöntä tämän direktiivin mukaisten rahanpesun ehkäisemisen tavoitteiden yhteensovittamiseksi sekä rahoitusvakauden ja tallettajien suojaamiseksi direktiivien 2014/49/EU ja 2014/59/EU mukaisesti. Finanssivalvojien olisi ilmoitettava nimetyille viranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille kyseisten direktiivien nojalla kaikista tapauksista, joissa ne havaitsevat maksukyvyttömyyteen ajautumisen todennäköisyyden lisääntyneen tai tilanteita, joissa talletuksia ei kyetä maksamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvistä syistä. Finanssivalvojien olisi myös ilmoitettava kyseisille viranomaisille kaikista liiketoimista, tileistä tai liikesuhteista, jotka rahanpesun selvittelykeskus on keskeyttänyt, jotta nimettyjen viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten tehtävät voidaan hoitaa tapauksissa, joissa maksukyvyttömyysriski on kasvanut tai joissa talletuksia ei kyetä maksamaan, riippumatta tämän lisääntyneen riskin syystä.

(116) Luottolaitoksiin ja finanssilaitoksiin liittyvän yhteistyön helpottamiseksi rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja annettava ohjeet, joissa täsmennetään tällaisen yhteistyön pääpiirteet, sekä tapa, jolla tietoja olisi vaihdettava.

(117) Yhteistyömekanismit olisi ulotettava myös tilintarkastajien valvonnasta vastaaviin viranomaisiin, sillä tällainen yhteistyö voi lisätä unionin rahanpesun vastaisen kehyksen tuloksellisuutta.

(118) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tietojenvaihto ja avunanto ovat olennaisen tärkeitä tätä direktiiviä sovellettaessa. Näin ollen jäsenvaltiot eivät saisi kieltää tällaista tietojenvaihtoa tai avunantoa tai asettaa sille kohtuuttomia tai suhteettoman rajoittavia ehtoja.

(119) Valvojien olisi kyettävä yhteistyöhön ja luottamuksellisten tietojen vaihtoon luonteestaan tai asemastaan riippumatta. Tätä varten niillä olisi oltava asianmukainen oikeusperusta luottamuksellisten tietojen vaihdolle ja yhteistyölle. Alaa koskevien selkeiden säännösten puuttumisesta mahdollisesti aiheutuva oikeudellinen epävarmuus ei saisi haitata tahattomasti tietojenvaihtoa ja yhteistyötä niiden muiden viranomaisten kanssa, joilla on toimivalta ilmoitusvelvollisten valvontaan muiden unionin säädösten nojalla. Lainsäädäntökehyksen selventäminen on erityisen tärkeää myös siksi, että toiminnan vakauden valvonta on erinäisissä tapauksissa uskottu muille kuin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvojille, esimerkiksi Euroopan keskuspankille (EKP).

(120) Valvojien hallussa olevat tiedot voivat olla ratkaisevan tärkeitä muiden toimivaltaisten viranomaisten toiminnan suorittamiseksi. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan unionin kehyksen tehokkuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava valvojien ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto. Vaihdettujen luottamuksellisten tietojen käyttöön olisi sovellettava tiukkoja sääntöjä.

(121) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen tehokkuus perustuu unionissa monien eri toimivaltaisten viranomaisten yhteistyöhön. Tämän yhteistyön helpottamiseksi rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtäväksi olisi annettava kaikkien toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä koskevien ohjeiden laatiminen koordinoidusti EKP:n, Euroopan valvontaviranomaisten, Europolin, Eurojustin ja EPPOn kanssa. Kyseisissä ohjeissa olisi kuvattava myös, miten muiden unionin säädösten nojalla ilmoitusvelvollisten valvontaan toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvät seikat huomioon omia tehtäviään hoitaessaan.

(122) Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EU) 2016/679. Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn unionin toimielimissä, elimissä ja laitoksissa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725 ([27]). Jäsenvaltiot tunnustavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan olevan yleisen edun kannalta tärkeää. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen tutkinnasta ja niihin liittyvästä syytteeseenpanosta tai joiden tehtäviin kuuluu rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen, takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen, olisi kuitenkin noudatettava rikosasioissa tehtävässä poliisiyhteistyössä ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680 ([28]).

(123) On tärkeää, että tämän direktiivin yhdenmukaistaminen tarkistettujen FATF:n suositusten kanssa toteutetaan noudattaen kaikilta osin unionin oikeutta, erityisesti unionin tietosuojalainsäädäntöä ja tiedonsiirtoa koskevia sääntöjä, sekä suojaten perusoikeuksia, sellaisina kuin ne on vahvistettu perusoikeuskirjassa. Tämän direktiivin tiettyjen näkökohtien täytäntöönpanoon liittyy tietojen keräämistä, analysointia, säilyttämistä ja luovuttamista, joka tapahtuu unionin sisällä tai kolmansien maiden kanssa. Tällainen henkilötietojen käsittely olisi sallittava perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ainoastaan tässä direktiivissä säädetyissä tarkoituksissa ja tässä direktiivissä edellytettyä toimintaa varten, esimerkiksi toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa varten.

(124) Tätä direktiiviä sovellettaessa käsiteltäviin henkilötietoihin sovelletaan rekisteröidyn tiedonsaantioikeuksia. Rekisteröidyn pääsy epäilyttävää liiketoimea koskevaan ilmoitukseen liittyviin tietoihin heikentäisi kuitenkin vakavasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan vaikuttavuutta. Kyseiseen oikeuteen voi siis olla perusteltua kohdistaa asetuksen (EU) 2016/679 23 artiklan ja tarvittaessa asetuksen (EU) 2018/1725 25 artiklan mukaisia poikkeuksia ja rajoituksia. Rekisteröidyllä on oikeus pyytää, että asetuksen (EU) 2016/679 51 artiklassa tarkoitettu valvontaviranomainen tai tapauksen mukaan Euroopan tietosuojavaltuutettu tarkistaa tietojenkäsittelyn laillisuuden, minkä lisäksi hänellä on oikeus mainitun asetuksen 79 artiklassa tarkoitettuun oikeussuojakeinoon. Asetuksen (EU) 2016/679 51 artiklassa tarkoitettu valvontaviranomainen voi toimia myös viran puolesta. Valvontaviranomaisen olisi voitava ilmoittaa rekisteröidylle, että se on suorittanut kaikki tarpeelliset todentamiset, ja ilmoittaa tälle kyseessä olevan tietojenkäsittelyn lainmukaisuutta koskevat tulokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiedonsaantioikeutta koskevien rajoitusten soveltamista.

(125) Komission olisi jatkettava FIU.net-järjestelmän väliaikaista ylläpitoa, jotta voidaan varmistaa rahanpesun selvittelykeskusten tietojenvaihdon jatkuminen rahanpesuntorjuntaviranomaisen perustamisvaiheen ajan. Jotta rahanpesun selvittelykeskukset voisivat osallistua kaikilta osin järjestelmän toimintaan, komission olisi pidettävä säännöllisesti yhteyttä EU:n rahanpesun selvittelykeskusten foorumiin – vuodesta 2006 lähtien toiminnassa olleeseen rahanpesun selvittelykeskusten edustajista koostuvaan epäviralliseen ryhmään – jolla helpotetaan rahanpesun selvittelykeskusten yhteistyötä ja käydään keskustelua yhteistyöhön liittyvistä asioista.

(126) Teknisillä sääntelystandardeilla olisi varmistettava jatkuva yhdenmukaistaminen kaikkialla unionissa. Koska rahanpesuntorjuntaviranomaisella on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta, olisi asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.

(127) Rahanpesun selvittelykeskusten ja valvojien yhdenmukaisten lähestymistapojen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä sellaisten indikaattoreiden määrittelemiseksi, joilla luokitellaan laiminlyöntien vakavuusaste tapauksissa, joissa ei ole toimitettu riittäviä, tarkkoja ja ajantasaisia tietoja keskitettyihin rekistereihin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([29]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

([27]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

([28]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

([29]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(128) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä rahanpesuntorjuntaviranomaisen laatimia teknisiä sääntelystandardeja, joissa täsmennetään merkityksellisyys ja valintaperusteet määritettäessä, koskeeko epäilyttävää liiketoimea koskeva ilmoitus toista jäsenvaltiota; joissa määritetään ilmoitusvelvollisille ominaisen riskiprofiilin ja jäännösriskiprofiilin arvioinnissa ja luokittelussa käytettävät vertailuarvot ja menetelmät sekä riskiprofiilin tarkistusväli; säädetään perusteista niiden olosuhteiden määrittämiselle, joissa nimetään tiettyjen palveluntarjoajien keskitetty yhteispiste, sekä keskitettyjen yhteyspisteiden tehtävistä; täsmennetään koti- ja sijaintijäsenvaltiossa toimivien valvojien velvollisuudet ja niiden välistä yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt; täsmennetään rahapesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset rahoitusalalla, malli kirjalliselle sopimukselle, joka finanssialan valvojien on allekirjoitettava, kaikki mahdolliset lisätoimenpiteet, jotka kollegioiden on toteutettava, jos konserneihin kuuluu ilmoitusvelvollisia finanssialan ulkopuoliselta alalta, sekä edellytykset kolmansissa maissa toimivien finanssialan valvojien osallistumiselle; täsmennetään rahapesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset finanssialan ulkopuolisella alalla, malli kirjalliselle sopimukselle, joka finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien on allekirjoitettava, edellytykset kolmansissa maissa toimivien finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien osallistumiselle sekä kaikki mahdolliset lisätoimenpiteet, jotka kollegioiden on toteutettava, jos konserneihin kuuluu luottolaitoksia tai finanssilaitoksia; sekä määritetään indikaattorit, joilla luokitellaan tämän direktiivin rikkomisten vakavuusaste, kriteerit, jotka on otettava huomioon määritettäessä taloudellisten seuraamusten tasoa tai sovellettaessa hallinnollisia toimenpiteitä, sekä menetelmä uhkasakkojen määräämistä varten. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset sääntelystandardit delegoiduilla säädöksillä SEUT 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) 2024/1620 49 artiklan mukaisesti.

(129) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta se voi vahvistaa tilastotietojen keräämisessä käytettävän menetelmän; vahvistaa muodon, jossa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot toimitetaan keskitettyyn rekisteriin; määrittää tekniset eritelmät ja menettelyt, joita keskitetyt rekisterit tarvitsevat toteuttaakseen oikeutettuun etuun perustuvan pääsyn tietoihin; vahvistaa muodon, jossa tiedot toimitetaan keskitettyihin automatisoituihin mekanismeihin; vahvistaa tekniset eritelmät ja menettelyt, jotka koskevat jäsenvaltioiden keskitettyjen automatisoitujen mekanismien liittämistä pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmään; vahvistaa jäsenvaltioiden keskitettyjen rekisterien yhteenliittämiseksi tarvittavat tekniset eritelmät ja menettelyt; ja vahvistaa tekniset eritelmät ja menettelyt, joita tarvitaan jäsenvaltioiden keskitettyjen automatisoitujen mekanismien yhteenliittämiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([30]) mukaisesti.

(130) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä rahanpesuntorjuntaviranomaisen laatimia teknisiä täytäntöönpanostandardeja, joissa täsmennetään, missä muodossa jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten välinen tietojenvaihto tapahtuu, sekä täsmennetään malli, jota on käytettävä tehtäessä yhteistyösopimuksia unionin valvojien ja kolmannen maan vastapuolten välillä. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä SEUT 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) 2024/1620 53 artiklan mukaisesti.

(131) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeutta henkilötietojen suojaan ja elinkeinovapautta.

(132) Naisten ja miesten tasa-arvo ja monimuotoisuus ovat unionin perusarvoja, joita unioni aikoo edistää kaikissa toimissaan. Vaikka näillä aloilla on edistytty, tarvitaan lisätoimia, jotta päätöksenteossa saavutettaisiin tasapainoinen edustus sekä unionin että kansallisella tasolla. Nimittäessään kansallisten valvontaviranomaistensa ja rahanpesun selvittelykeskustensa johtajia jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan sukupuolten tasapuolinen edustus, moninaisuus ja osallisuus ja otettava mahdollisuuksien mukaan huomioon niiden väliset yhtymäkohdat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ansioihin perustuvien perusteiden ensisijaista soveltamista. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan tasapainoinen ja osallistava edustus myös valitessaan edustajiaan rahanpesuntorjuntaviranomaisen hallintoneuvostoihin.

(133) Laatiessaan kertomusta, jossa arvioidaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa, komission olisi otettava asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjassa tunnustettujen perusoikeuksien ja periaatteiden kunnioittaminen.

([30]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(134) Unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-37/20 ja C-601/20, WM ja Sovim SA v. Luxembourg Business Registers ([31]) antamassa tuomiossa kumottiin muutos, joka direktiivillä (EU) 2018/843 oli tehty direktiivin (EU) 2015/849 30 artiklan 5 kohtaan niiltä osin, kuin siinä edellytettiin jäsenvaltioiden varmistavan, että niiden alueelle perustettujen yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa suuren yleisön saatavilla. Oikeusvarmuuden varmistamiseksi on tärkeää muuttaa kyseistä säännöstä selventämällä, että ainoastaan henkilöiden tai järjestöjen, joiden oikeutettua etua asia koskee, olisi voitava saada pääsy kyseisiin tietoihin. Samaa edellytystä olisi sovellettava tietoihin, jotka koskevat trusteja tai vastaavankaltaisia oikeudellisia järjestelyjä. Direktiivi (EU) 2015/849 olisi sen vuoksi muutettava. Mainitun tuomion vaikutukset eivät rajoitu direktiivin (EU) 2015/849 30 artiklan 5 kohtaan, vaan ne ovat samankaltaisia suhteessa säännöksiin oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saatavuudesta. Sen varmistamiseksi, että perusoikeuksien suoja ja yleistä etua koskeva perusteltu tavoite, kuten unionin rahoitusjärjestelmän suojaaminen rahanpesulta ja terrorismin rahoitukselta, ovat unionin sääntelykehyksessä tasapainossa, direktiivin (EU) 2015/849 31 artiklan 4 kohtaan on näin ollen tarpeen tehdä muutoksia. Jäsenvaltioille olisi annettava yksi vuosi aikaa tämän direktiivin voimaantulopäivästä saattaa voimaan kyseisten muutosten täytäntöönpanon edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Koska on tärkeää varmistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan unionin kehyksen oikeasuhteisuus, jäsenvaltioiden olisi kaikin keinoin pyrittävä panemaan kyseiset muutokset täytäntöön mahdollisimman pian ennen mainittua määräaikaa.

(135) Koska on tarpeen ottaa kiireellisesti käyttöön yhdenmukainen lähestymistapa keskitettyihin rekistereihin pääsyyn oikeutetun edun osoittamisen perusteella, jäsenvaltioiden olisi saatettava asiaa koskevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026. Koska oikeutetun edun osoittamiseen perustuvaa pääsyä koskevan uuden järjestelmän alkuvaiheessa keskitetyistä rekistereistä vastaavien elinten käsiteltäväksi tulevien pyyntöjen määrä on todennäköisesti huomattavan korkea, pääsyn myöntämiselle asetettuja määräaikoja ei pitäisi soveltaa uuden järjestelmän neljän ensimmäisen soveltamiskuukauden aikana. Jäsenvaltioiden olisi perustettava kiinteistörekistereitä koskevat keskitetyt yhteyspisteet viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029. Kyseiseen päivään mennessä olisi myös liitettävä yhteen keskitetyt automatisoidut mekanismit, joiden avulla voidaan tunnistaa pankkitilien tai maksutilien, arvopaperitilien, kryptovaratilien sekä tallelokeroiden haltijat.

(136) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli koordinoidun ja johdonmukaisen mekanismin perustamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(137) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ([32]) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(138) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 22 päivänä syyskuuta 2021 ([33]).

(139) Direktiivi (EU) 2015/849 olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

([31]) Unionin tuomioistuimen tuomio 22.11.2022, WM ja Sovim SA v. Luxembourg Business Registers, yhdistetyt asiat C-37/20 ja C-601/20, ECLI:EU:C:2022:912.
([32]) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.
([33]) EUVL C 524, 29.12.2021, s. 10.

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat:

a) rahanpesulle ja terrorismin rahoitukselle alttiisiin aloihin kansallisella tasolla sovellettavia toimenpiteitä;

b) ilmoitusvelvollisten ylemmän johdon ja tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekisteröintiä, tunnistamista ja tarkastuksia koskevia vaatimuksia;

c) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien tunnistamista unionin ja jäsenvaltion tasolla;

d) tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien rekisterien ja pankkitilirekisterien perustamista ja käyttöä sekä kiinteistötietojen käyttöä;

e) rahanpesun selvittelykeskusten vastuita ja tehtäviä;

f) ilmoitusvelvollisten valvontaan osallistuvien elinten vastuita ja tehtäviä;

g) toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä ja yhteistyötä muiden unionin säädösten soveltamisalaan kuuluvien viranomaisten kanssa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan asetuksen (EU) 2024/1624 2 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja määritelmiä.

Lisäksi tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ”finanssivalvojalla” valvojaa, joka vastaa luottolaitoksista ja finanssilaitoksista;

2) ”finanssialan ulkopuolisten alojen valvojalla” valvojaa, joka vastaa finanssialan ulkopuolisesta alasta;

3) ”finanssialan ulkopuolisella alalla” asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdassa lueteltuja ilmoitusvelvollisia;

4) ”ilmoitusvelvollisella” asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklassa lueteltua luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle ei ole myönnetty poikkeusta kyseisen asetuksen 4, 5, 6 tai 7 artiklan mukaisesti;

5) ”kotijäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa ilmoitusvelvollisen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee tai, jos ilmoitusvelvollisella ei ole sääntömääräistä kotipaikkaa, jäsenvaltiota, jossa sen päätoimipaikka sijaitsee;

6) ”sijaintijäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa ilmoitusvelvollisella on toimipaikka, kuten tytäryritys tai sivuliike taikka jossa ilmoitusvelvollinen toimii palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla infrastruktuurin välityksellä;

7) ”tulliviranomaisilla” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ([34]) 5 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä tulliviranomaisia ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1672 ([35]) 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia;

8) ”rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegiolla” pysyvää yhteistyö- ja tietojenvaihtorakennetta, jonka tarkoituksena on valvoa ryhmää tai yhteisöä, joka toimii sijaintijäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa;

9) ”kansallisella toimenpideluonnoksella” muodosta riippumatta valmisteluvaiheessa olevaa säädöksen tekstiä, johon voidaan vielä tehdä olennaisia muutoksia ja jolla on säädöksen antamisen jälkeen oikeusvaikutuksia;

10) ”arvopaperitilillä” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 ([36]) 2 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa määriteltyä arvopaperitiliä;

11) ”arvopapereilla” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ([37]) 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä.

2 JAKSO

Kansalliset toimenpiteet rahanpesulle ja terrorismin rahoitukselle alttiilla aloilla

3 artikla

Alttiiden alojen määrittäminen kansallisella tasolla

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että ilmoitusvelvollisten lisäksi muillakin aloilla toimivat yhteisöt ovat alttiita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille, se voi päättää, että se soveltaa asetusta (EU) 2024/1624 kokonaan tai osittain kyseisiin muihin yhteisöihin.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan soveltaa asetusta (EU) 2024/1624 kokonaan tai osittain muiden alojen yhteisöihin. Tällaiseen ilmoitukseen on liitettävä

a) aikomuksen perusteena olevien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien perustelut;

b) arvio vaikutuksista, joita tällaisella soveltamisella on palvelujen tarjoamiseen sisämarkkinoilla;

c) asetuksen (EU) 2024/1624 vaatimukset, joita jäsenvaltio aikoo soveltaa kyseisiin yhteisöihin;

d) kansallisten toimenpideluonnosten teksti sekä sen päivitykset, jos jäsenvaltio on merkittävästi muuttanut kyseisten ilmoitettujen toimenpiteiden soveltamisalaa, sisältöä tai täytäntöönpanoa.

3. Jäsenvaltioiden on lykättävä kansallisten toimenpiteiden hyväksymistä kuusi kuukautta 2 artiklassa tarkoitetusta ilmoittamispäivästä.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lykkäämistä ei sovelleta tapauksissa, joissa kansallisen toimenpiteen tarkoituksena on puuttua vakavaan ja todelliseen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen uhkaan. Tässä tapauksessa 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä perustelut sille, miksi jäsenvaltio ei lykkää sen hyväksymistä.

4. Komissio antaa ennen 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä asetuksella (EU) 2024/1620 perustettua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaista kuultuaan yksityiskohtaisen lausunnon seuraavista:

([34]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

([35]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1672, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoamisesta (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 6).

([36]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

([37]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

a) onko suunniteltu toimenpide riittävä havaittuihin riskeihin puuttumiseksi ja erityisesti koskevatko jäsenvaltion havaitsemat riskit sisämarkkinoita;

b) voiko suunnitellusta toimenpiteestä aiheutua palvelujen tai pääoman vapaata liikkuvuutta tai palvelujentarjoajien sijoittautumisvapautta sisämarkkinoilla haittaavia esteitä, jotka eivät ole oikeassa suhteessa niihin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin nähden, joita toimenpiteellä pyritään vähentämään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa yksityiskohtaisessa lausunnossa ilmoitetaan myös, aikooko komissio ehdottaa unionin tason toimea.

5. Jos komissio ei pidä unionin tason toimen ehdottamista tarkoituksenmukaisena, asianomaisen jäsenvaltion on kahden kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun yksityiskohtaisen lausunnon saamisesta ilmoitettava komissiolle siihen liittyvästä toimesta, jonka se esittää. Komissio esittää huomautuksensa jäsenvaltion esittämästä toimesta.

6. Jos komissio ilmoittaa aikovansa ehdottaa unionin tason toimea 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on pidättäydyttävä hyväksymästä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja kansallisia toimenpiteitä, ellei kyseisten kansallisten toimenpiteiden tarkoituksena ole puuttua vakavaan ja todelliseen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen uhkaan.

7. Jos jäsenvaltiot soveltavat 9 päivänä heinäkuuta 2024 jo direktiivin (EU) 2015/849 saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä muihin aloihin kuin ilmoitusvelvollisiin, ne voivat soveltaa asetusta (EU) 2024/1624 kokonaan tai osittain kyseisiin aloihin.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2028 kansallisella tasolla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetyt alat, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2024/1624 vaatimuksia, ja niiden on perusteltava kyseisten alojen altistuminen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille. Kuuden kuukauden kuluessa tästä tiedoksiannosta komissio antaa rahanpesuntorjuntaviranomaista kuultuaan 4 kohdan nojalla yksityiskohtaisen lausunnon. Jos komissio ei pidä unionin tason toimen ehdottamista tarkoituksenmukaisena, sovelletaan 5 alakohtaa.

8. Komissio julkaisee viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 ja sen jälkeen joka vuosi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kootun luettelon aloista, joihin jäsenvaltiot ovat päättäneet soveltaa asetusta (EU) 2024/1624 kokonaan tai osittain.

4 artikla

Tiettyjä palveluntarjoajia koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valuutanvaihto- ja sekinlunastustoimistoilta sekä trusti- ja yrityspalvelujen tarjoajilta edellytetään joko toimilupaa tai rekisteröintiä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki rahapelipalvelujen tarjoajat ovat säänneltyjä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muihin kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin ilmoitusvelvollisiin sovelletaan rekisteröinnin vähimmäisvaatimuksia, joiden avulla valvojat voivat tunnistaa ne.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos muihin kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin ilmoitusvelvollisiin sovelletaan muiden unionin säädösten mukaisia toimilupa- tai rekisteröintivaatimuksia tai kansallisia sääntöjä, joilla säännellään ammattiin pääsyä tai joilla siihen sovelletaan toimilupa- tai rekisteröintivaatimuksia, joiden avulla valvojat voivat tunnistaa ne.

5 artikla

Vaatimukset oleskeluoikeuden myöntämiseksi sijoitusten vastineena

1. Jäsenvaltioiden, joiden kansallinen lainsäädäntö mahdollistaa oleskeluoikeuksien myöntämisen jonkinlaista sijoitusta vastaan, mukaan lukien pääomansiirto, kiinteistön osto tai vuokraus, valtion joukkovelkakirjoihin sijoittaminen, yhtiöön sijoittaminen, lahjoitus yleistä etua edistävään toimintaan tai rahoitusosuus valtion talousarviossa, on toteutettava ainakin seuraavat toimenpiteet siihen liittyvien rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskien lieventämiseksi:

a) riskinhallintaprosessi, mukaan lukien riskien tunnistaminen, luokittelu ja lieventäminen nimetyn viranomaisen koordinoimina;

b) toimenpiteet, joilla lievennetään rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskejä, jotka liittyvät hakijoihin, jotka hakevat oleskeluoikeuden myöntämistä sijoitusten vastineena, mukaan lukien

i) nimetyn viranomaisen suorittamat hakijan profiilin tarkastukset, mukaan lukien tietojen hankkiminen hakijan varojen ja varallisuuden alkuperästä;

ii) hakijoita koskevien tietojen vertaaminen asetuksen (EU) 2024/1624 2 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten hallussa oleviin tietoihin edellyttäen, että sovellettavaa kansallista rikosprosessioikeutta noudatetaan, sekä luetteloihin henkilöistä ja yhteisöistä, joihin sovelletaan unionin rajoittavia toimenpiteitä;

iii) keskisuuren ja suuren riskin hakijoiden säännölliset uudelleentarkastelut.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun riskinhallintaprosessin täytäntöönpanon seuranta, myös arvioimalla sitä vuosittain.

3. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja pantava täytäntöön tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet tavalla, joka on yhdenmukainen 8 artiklan mukaisesti tehdyssä riskinarvioinnissa yksilöityjen riskien kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on julkaistava vuosikertomus rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskeistä, jotka liittyvät oleskeluoikeuden myöntämiseen sijoitusten vastineena. Kyseiset kertomuksen on julkaistava, ja niihin on sisällyttävä vähintään

a) tiedot vastaanotettujen hakemusten määrästä ja hakijoiden alkuperämaista;

b) tiedot myönnettyjen tai hylättyjen oleskelulupien määrästä ja tällaisten hylkäämisten syistä;

c) tiedot, jotka koskevat oleskeluoikeuden myöntämiseen sijoitusten vastineena liittyvissä rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskeissä mahdollisesti havaittuja muutoksia.

5. Jäsenvaltioiden on viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 ilmoitettava komissiolle tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä. Kyseisessä ilmoituksessa on esitettävä kyseisten toimenpiteiden perustelut, jotka perustuvat asiaankuuluvaan riskiarvioon, jonka jäsenvaltio on tehnyt 8 artiklan mukaisesti.

6. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden 5 kohdan mukaisesti ilmoittamat toimenpiteet *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7. Komissio julkaisee viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2030 kertomuksen, jossa arvioidaan 5 kohdan nojalla ilmoitettuja toimenpiteitä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riskien lieventämiseksi, ja antaa tarvittaessa suosituksia.

6 artikla

Tiettyjen ilmoitusvelvollisten ylemmän johdon ja tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava valvojia varmistamaan, että 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten sekä rahoitusalalla toimivien monialan holdingyhtiöiden ylemmän johdon jäsenet ja niiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat ovat hyvämaineisia ja toimivat vilpittömästi ja rehellisesti. Tällaisten yhteisöjen ylemmällä johdolla on myös oltava tehtäviensä hoitamiseen tarvittava osaaminen ja asiantuntemus.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava asetuksen (EU) 2024/1624, 3 artiklan 3 alakohdan a, b, d, e ja f sekä h–o alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta, että valvojat toteuttavat tarvittavat toimenpiteet estääkseen rahanpesusta, sen asiaankuuluvista esirikoksista tai terrorismin rahoituksesta tuomittuja henkilöitä tai heidän rikoskumppaneitaan saamasta ammatillista hyväksyntää, toimimasta ylemmän johdon tehtävissä kyseisessä ilmoitusvelvollisessa tai olemasta kyseisten ilmoitusvelvollisten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat tarkistavat riskialttiuden perusteella, täyttyvätkö 1 ja 2 kohdan vaatimukset edelleen. Niiden on tarkistettava erityisesti, onko 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten ylempi johto hyvämaineinen ja onko sen toiminta vilpitöntä ja rehellistä ja onko johdolla tehtäviensä hoitamiseen tarvittava osaaminen ja asiantuntemus, jos on perusteltu syy epäillä, että rahanpesua tai terrorismin rahoitusta harjoitetaan tai on harjoitettu tai sitä on yritetty, tai jos ilmoitusvelvollisella on tähän liittyvä suurempi riski.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojilla on valta vaatia rahanpesusta, sen asiaankuuluvista esirikoksista tai terrorismin rahoituksesta tuomitun henkilön siirtämistä pois 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten ylemmästä johdosta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojilla on valta poistaa tehtävästään 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten ylemmän johdon jäseniä, jos katsotaan, etteivät he ole hyvämaineisia, etteivät he toimi vilpittömästi ja rehellisesti tai ettei heillä ole tehtäviensä hoitamiseen tarvittavaa tietämystä ja asiantuntemusta, tai määrätä heille väliaikainen kielto.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojilla on valta erottaa rahanpesusta, sen asiaankuuluvista esirikoksista tai terrorismin rahoituksesta tuomitut henkilöt, jotka ovat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, ilmoitusvelvollisista, myös myöntämällä valvojille valta vaatia kyseisten tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien ilmoitusvelvollisissa omistaman osuuden divestointia.

6. Sovellettaessa tätä artiklaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvoja tai muu viranomainen, joka on kansallisella tasolla toimivaltainen arvioimaan vaatimuksia, joita sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin henkilöihin, tarkistaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti asetuksen (EU) 2024/1620 11 artiklassa tarkoitetusta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan keskustietokannasta, onko kyseisen henkilön rikosrekisterissä merkityksellistä tuomiota. Tätä koskeva mahdollinen tietojenvaihto on toteutettava puitepäätöksen 2009/315/YOS ja päätöksen 2009/316/YOS mukaisesti, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojien tämän artiklan nojalla tekemiin päätöksiin sovelletaan tehokkaita korjaavia menettelyjä, myös oikeussuojakeinoja.

8. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 ohjeet seuraavista:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitetut hyvämaineisuuden, rehellisyyden ja luotettavuuden arviointikriteerit;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitetut osaamisen ja asiantuntemuksen arviointikriteerit;

c) tämän artiklan nojalla valvojille annettujen valtuuksien johdonmukainen soveltaminen.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ohjeita rahanpesuntorjuntaviranomainen ottaa huomioon kunkin alan, jolla ilmoitusvelvolliset toimivat, erityispiirteet.

9. Jäsenvaltioiden on sovellettava tätä artiklaa suhteessa asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan n ja o alakohdassa tarkoitettuihin ilmoitusvelvollisiin 10 päivästä heinäkuuta 2029.

3 JAKSO

Riskinarvioinnit

7 artikla

Unionin tason riskiarvio

1. Komissio laatii arvion sisämarkkinoihin vaikuttavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen riskeistä rajatylittävien toimien yhteydessä.

2. Tätä varten komissio laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 kertomuksen, jossa nämä riskit määritetään, analysoidaan ja arvioidaan unionin tasolla. Tämän jälkeen komissio saattaa kyseisen kertomuksen ajan tasalle joka neljäs vuosi. Komissio voi tarvittaessa saattaa osia kertomuksesta ajan tasalle useammin.

Jos komissio havaitsee kertomuksensa ajan tasalla saattamisen yhteydessä uusia riskejä, se voi suositella jäsenvaltioille, että ne harkitsevat kansallisten riskiarvioidensa päivittämistä tai tekevät 8 artiklan mukaisia alakohtaisia arvioita kyseisten riskien osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kertomus on julkistettava, lukuun ottamatta turvallisuusluokiteltuja tietoja sisältäviä osia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kertomus kattaa ainakin seuraavat:

a) sisämarkkinoiden alat ja sektorit, jotka ovat alttiita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille;

b) kuhunkin alaan tai sektoriin liittyvän riskin luonne ja taso;

c) eniten käytetyt keinot laittomasti saadun hyödyn pesemiseen, soveltuvin osin myös erityisesti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisissä liiketoimissa käytetyt keinot, riippumatta siitä, onko kolmatta maata määritetty asetuksen (EU) 2024/1624 III luvun 2 jakson mukaisesti;

d) arvio oikeushenkilöön ja oikeudelliseen järjestelyyn liittyvistä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä, mukaan lukien alttius ulkomaisista oikeushenkilöistä ja ulkomaisista oikeudellisista järjestelyistä aiheutuville riskeille;

e) kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskit.

4. Komissio antaa jäsenvaltioille suosituksia sopivista toimenpiteistä tunnistettuihin riskeihin puuttumiseksi. Jos jäsenvaltio päättää, ettei se sovella ainoaakaan suosituksista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisessa torjuntajärjestelmässään, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja annettava yksityiskohtainen perustelu päätöksensä syistä.

5. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa asetuksen (EU) 2024/1620 55 artiklan mukaisesti viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2030 ja sen jälkeen joka toinen vuosi komissiolle osoitetun lausunnon unioniin kohdistuvista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä. Rahanpesuntorjuntaviranomainen voi antaa lausuntoja tai päivittää aiempia lausuntojaan tarvittaessa useammin, jos se katsoo tämän tarkoituksenmukaiseksi. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen antamat lausunnot on julkistettava, lukuun ottamatta turvallisuusluokiteltuja tietoja sisältäviä osia.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviota tehdessään komissio järjestää työskentelyn unionin tasolla, ottaa huomioon 5 kohdassa tarkoitetut lausunnot ja ottaa työskentelyyn mukaan jäsenvaltioiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan asiantuntijoita sekä kansallisten valvontaviranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten, rahanpesuntorjuntaviranomaisen ja muiden unionin tason elinten sekä tarvittaessa muiden asiaankuuluvien sidosryhmien edustajia.

7. Komissio antaa kahden vuoden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen hyväksymisestä ja sen jälkeen joka neljäs vuosi kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen kertomuksen tulosten perusteella toteutetuista toimista.

8 artikla

Kansallinen riskiarvio

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava kansallinen riskiarvio itseensä kohdistuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi, ymmärtämiseksi ja vähentämiseksi. Sen on pidettävä tämä riskiarvio ajan tasalla ja tarkistettava sitä vähintään joka neljäs vuosi.

Jos jäsenvaltiot katsovat, että riskitilanne sitä edellyttää, ne voivat tarkistaa kansallista riskiarviota useammin tai tehdä tapauskohtaisia alakohtaisia riskiarvioita.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen tai perustettava mekanismi koordinoimaan kansallisia toimia, joilla puututaan 1 kohdassa tarkoitettuihin riskeihin. Viranomaisen nimi tai mekanismin kuvaus on ilmoitettava komissiolle. Komissio julkaisee luettelon nimetyistä viranomaisista tai perustetuista mekanismeista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Tehdessään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia riskiarvioita jäsenvaltioiden on otettava huomioon 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kertomus, mukaan lukien kertomuksen kattamat alat ja tuotteet sekä sen tulokset.

4. Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä kansallista riskiarviotaan

a) parantaakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiään erityisesti määrittämällä alat, joilla ilmoitusvelvollisten on sovellettava tehostettuja toimenpiteitä riskiperusteisen lähestymistavan pohjalta, ja tarvittaessa määrittelemällä toteutettavat toimenpiteet;

b) tunnistaakseen tarvittaessa alat tai sektorit, joilla on pienempi tai suurempi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski;

c) arvioidakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit, jotka liittyvät kunkin tyyppiseen sen alueelle asettuneeseen oikeushenkilöön ja kunkin tyyppiseen kansallisen lainsäädännön alaiseen oikeudelliseen järjestelyyn tai jota hallinnoidaan sen alueella tai jonka omaisuudenhoitajat tai samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen mukaisesti

vastaavassa asemassa olevat henkilöt asuvat sen alueella, ja saadakseen käsityksen alttiudesta ulkomaisista oikeushenkilöistä ja ulkomaisista oikeudellisista järjestelyistä aiheutuville riskeille;

d) päättääkseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen ehkäisemiseen käytettävien resurssien jakamisesta ja priorisoinnista;

e) varmistaakseen, että kulloistakin alaa tai aluetta varten on laadittu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä vastaavat asianmukaiset säännöt;

f) antaakseen asianmukaista tietoa toimivaltaisten viranomaisten ja ilmoitusvelvollisten saataville viipymättä, jotta näiden on helpompi suorittaa omat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevat arvionsa sekä asetuksen (EU) 2024/1624 10 artiklassa tarkoitettujen kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyöntiin ja kiertämiseen liittyvien riskien arvioinnit.

Jäsenvaltioiden on kansallisessa riskiarviossa annettava kuvaus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmänsä institutionaalisesta rakenteesta ja yleisistä menettelyistä, mukaan lukien rahanpesun selvittelykeskus, veroviranomaiset ja syyttäjäviranomaiset, mekanismit yhteistyön tekemiseksi vastaavien toimijoiden kanssa unionin sisällä tai kolmansissa maissa, sekä niihin osoitetut henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit, siltä osin kuin nämä tiedot ovat saatavilla.

5. Jäsenvaltioiden on kansallisia riskiarvioitaan laatiessaan varmistettava toimivaltaisten viranomaisten ja asiaankuuluvien sidosryhmien asianmukainen osallistuminen.

6. Jäsenvaltioiden on asetettava kansallisten riskiarvioidensa tulokset, myös ajan tasalle saatetut ja tarkistetut osat, komission, rahanpesuntorjuntaviranomaisen ja muiden jäsenvaltioiden saataville. Jäsenvaltio voi toimittaa tarvittaessa asiaa koskevia lisätietoja kansallisen riskiarvion suorittavalle jäsenvaltiolle. Yhteenveto arvion tuloksista on julkaistava. Kyseinen yhteenveto ei saa sisältää luottamuksellisia tietoja. Tämän kohdan nojalla jaetut tai julkaistut asiakirjat eivät saa sisältää tietoja, joiden avulla voitaisiin tunnistaa ketään luonnollista henkilöä tai nimetä mitään oikeushenkilöä.

9 artikla

Tilastot

1. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä kattavia tilastoja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehystensä tuloksellisuuteen liittyvistä asioista kehyksen tuloksellisuuden tarkastelemiseksi.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilastojen on sisällettävä

a) tiedot, joilla mitataan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eri alojen kokoa ja merkitystä, mukaan luettuina luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden lukumäärä kullakin alalla ja kunkin alan taloudellinen merkitys;

b) tiedot, joilla mitataan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansalliseen torjuntajärjestelmään kuuluvia ilmoituksia, tutkimuksia ja oikeuskäsittelyjä, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukselle epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten lukumäärä ja kyseisten ilmoitusten perusteella toteutetut toimet, rahanpesun selvittelykeskukselle asetuksen (EU) 2018/1672 9 artiklan mukaisesti toimitetut käteisen rahan konkreettista rajan yli liikkumista koskevat tiedot ja näiden tietojen perusteella toteutetut toimet sekä vuotuiset tiedot tutkittujen tapausten, syytteeseen asetettujen henkilöiden ja rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista rikoksista tuomittujen henkilöiden lukumäärästä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1673 ([38]) 2 artiklan mukaisesti yksilöidyistä esirikosten tyypeistä, jos nämä tiedot ovat saatavilla, sekä jäädytettyjen, takavarikoitujen tai menetetyksi tuomittujen varojen euromääräisestä arvosta;

c) tietojen jakamiseen muille toimivaltaisille viranomaisille johtavien epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten lukumäärä ja prosenttiosuus ja, jos saatavilla, lisätutkimuksiin johtaneiden ilmoitusten lukumäärä ja prosenttiosuus sekä rahanpesun selvittelykeskusten 27 artiklan mukaisesti laatima vuotuinen kertomus;

([38]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1673, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 22).

d) tiedot sellaisten rajat ylittävien tietopyyntöjen lukumäärästä, jotka rahanpesun selvittelykeskus on esittänyt tai vastaanottanut, joihin se on kieltäytynyt vastaamasta tai joihin se on vastannut osittain tai kokonaan, jaoteltuina vastapuolena olevan maan mukaan;

e) unionin ulkopuolisilta vastapuolilta saatujen tai niille esitettyjen, asetuksen (EU) 2024/1624 IV luvussa ja tämän direktiivin II luvun 1 ja 2 jaksossa tarkoitettuihin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin ja pankkitilitietoihin liittyvien keskinäistä oikeusapua koskevien ja muiden kansainvälisten tietopyyntöjen lukumäärä jaoteltuna toimivaltaisen viranomaisen ja vastapuolena olevan maan mukaan;

f) valvojille osoitetut henkilöresurssit sekä rahanpesun selvittelykeskukselle osoitetut henkilöresurssit 19 artiklassa määritettyjen tehtävien hoitamista varten;

g) toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettujen valvontatoimien lukumäärä, valvontatoimien perusteella havaittujen rikkomisten lukumäärä ja valvontaviranomaisten ja itsesääntelyelinten IV luvun 4 jakson mukaisesti määräämät taloudelliset seuraamukset ja uhkasakot tai soveltamat hallinnolliset toimenpiteet;

h) asetuksen (EU) 2024/1624 IV luvun velvoitteiden osalta todettujen rikkomisten lukumäärä ja tyyppi sekä näiden rikkomisten osalta määrätyt taloudelliset seuraamukset tai sovelletut hallinnolliset toimenpiteet, tämän direktiivin 10 artiklassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin ilmoitettujen eroavuuksien lukumäärä, sekä keskitetystä rekisteristä vastaavan elimen tämän direktiivin 10 artiklan 11 kohdan mukaisesti suorittamien tai sen puolesta suoritettujen tarkastusten lukumäärä;

i) seuraavat tiedot 12 artiklan täytäntöönpanosta:

   i) keskitetyissä rekistereissä oleviin tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin pääsyä koskevien, 12 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen ryhmien pohjalta esitettyjen pyyntöjen lukumäärä;

   ii) tietoihin pääsyä koskevien hylättyjen pyyntöjen prosenttiosuus kussakin 12 artiklan 2 kohdassa vahvistetussa ryhmässä;

   iii) yhteenveto henkilöryhmistä, joille on myönnetty pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin 12 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

j) toimivaltaisten viranomaisten pankkitilirekistereihin tai tiedonhakumekanismeihin tekemien hakujen lukumäärä toimivaltaisten viranomaisten ryhmien mukaan eriteltynä sekä rahanpesun selvittelykeskusten ja valvontaviranomaisten pankkitilirekisterit yhteenliittävään järjestelmään tekemien hakujen lukumäärä;

k) seuraavat tiedot kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanosta:

   i) jäädytettyjen varojen tai muun omaisuuden arvo tyypeittäin eriteltynä;

   ii) kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta vastaaville viranomaisille osoitetut henkilöresurssit.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut tilastot kerätään ja toimitetaan komissiolle vuosittain. Edellä 2 kohdan a, c, d ja f alakohdassa tarkoitetut tilastot on toimitettava myös rahanpesuntorjuntaviranomaiselle.

Rahanpesuntorjuntaviranomainen säilyttää kyseisiä tilastoja tietokannassaan asetuksen (EU) 2024/1620 11 artiklan mukaisesti.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa komissiolle osoitetun lausunnon viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 menetelmistä, joilla 2 kohdan a, c, d, f ja g alakohdassa tarkoitetut tilastot kerätään.

5. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tilastojen keräämisessä käytettävän menetelmän ja järjestelyt niiden toimittamiseksi komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2030 ja sen jälkeen joka toinen vuosi komissio julkaisee kertomuksen, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitetuista tilastoista ja selitetään niitä, ja asettaa sen saataville verkkosivustollaan.

II LUKU

REKISTERIT

1 JAKSO

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat keskitetyt rekisterit

10 artikla

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat keskitetyt rekisterit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asetuksen (EU) 2024/1624 62 artiklassa tarkoitettuja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, kyseisen asetuksen 63 artiklan 4 kohdan mukaista lausumaa sekä kyseisen asetuksen 66 artiklassa tarkoitettuja nimellisiä järjestelyjä koskevia tietoja säilytetään sen jäsenvaltion keskitetyssä rekisterissä, jossa oikeushenkilö on perustettu tai johon express trust -järjestelyn omaisuudenhoitaja tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa oleva henkilö on sijoittautunut tai jossa hän asuu tai jossa vastaavaa oikeudellista järjestelyä hallinnoidaan. Tätä vaatimusta ei sovelleta asetuksen (EU) 2024/1624 65 artiklassa tarkoitettuihin oikeushenkilöihin tai oikeudellisiin järjestelyihin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevassa rekisterissä, jäljempänä ”keskitetty rekisteri”, olevien tietojen on oltava saatavilla koneluettavassa muodossa, ja ne on kerättävä 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asetuksen (EU) 2024/1624 62 artiklassa tarkoitettuja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja kyseisen asetuksen 67 artiklassa tarkoitettujen ulkomaisten oikeushenkilöiden ja ulkomaisten oikeudellisten järjestelyjen osalta säilytetään jäsenvaltion keskitetyssä rekisterissä kyseisen asetuksen 67 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että keskitetty rekisteri sisältää tiedon siitä, mikä asetuksen (EU) 2024/1624 67 artiklan 1 kohdassa lueteltu tilanne käynnistää ulkomaisen oikeushenkilön tai ulkomaisen oikeudellisen järjestelyn rekisteröinnin.

3. Jos express trust -järjestelyn omaisuudenhoitajat tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa olevat henkilöt ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin tai asuvat eri jäsenvaltioissa, todistus rekisteröinnistä tai rekisteriote yhden jäsenvaltion keskitetyssä rekisterissä olevista tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista tiedoista katsotaan riittäväksi osoitukseksi rekisteröintivelvoitteen täyttämisestä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavilla elimillä on valta pyytää oikeushenkilöiltä, minkä tahansa express trust -järjestelyn omaisuudenhoitajalta ja samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa olevalta henkilöltä sekä niiden laillisilta ja tosiasiallisilta omistajilta ja edunsaajilta mitä tahansa tietoja, joita tarvitaan niiden tosiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseen ja näiden henkilöllisyyden todentamiseen, mukaan lukien hallituksen päätökset ja niiden kokousten pöytäkirjat, kumppanuussopimukset, trustin perustamiskirjat, valtakirjat tai muut sopimukset ja asiakirjat.

5. Jos yhtään henkilöä ei ole tunnistettu tosiasialliseksi omistajaksi ja edunsaajaksi asetuksen (EU) 2024/1624 63 artiklan 3 kohdan ja 64 artiklan 6 kohdan mukaisesti, keskitettyyn rekisteriin on talletettava

a) lausuma siitä, ettei tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa ole tai ettei tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ole pystytty määrittämään, sekä vastaavat perustelut asetuksen (EU) 2024/1624 63 artiklan 4 kohdan a alakohdan ja 64 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla;

b) asetuksen (EU) 2024/1624 62 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa edellytettyjä tietoja vastaavat yksityiskohtaiset tiedot kaikista luonnollisista henkilöistä, jotka kuuluvat oikeushenkilön ylempään johtoon.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot ovat toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, tämän direktiivin 32 artiklan ja asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan nojalla tehtäviä yhteisiä analyyseja varten rahanpesuntorjuntaviranomaisen saatavilla sekä itsesääntelyelinten ja ilmoitusvelvollisten saatavilla. Ilmoitusvelvollisilla on kuitenkin oikeus tutustua ainoastaan oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn antamaan lausumaan, jos ne ilmoittavat eroavuudesta asetuksen (EU) 2024/1624 24 artiklan mukaisesti tai esittävät todisteita toimista, joita ne ovat toteuttaneet määrittääkseen oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasialliset omistajat ja edunsaajat, jolloin niiden on voitava tutustua myös perusteluihin.

6. Komissio vahvistaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025 täytäntöönpanosäädöksillä muodon, jossa asetuksen (EU) 2024/1624 62 artiklassa tarkoitetut tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot toimitetaan keskitettyyn rekisteriin, mukaan lukien tarkistuslista vähimmäisvaatimuksista, jotka keskitetystä rekisteristä vastaavan elimen on tarkastettava. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän direktiivin 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyissä rekistereissä säilytettävät tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset, ja perustettava kyseiseen tarkoitukseen mekanismeja. Tätä varten jäsenvaltioiden on sovellettava ainakin seuraavia vaatimuksia:

a) keskitetyistä rekistereistä vastaavien elinten on tarkistettava kohtuullisen ajan kuluessa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen toimittamisesta ja sen jälkeen säännöllisesti, että kyseiset tiedot ovat riittäviä, tarkkoja ja ajantasaisia;

b) toimivaltaisten viranomaisten – jos se on tarkoituksenmukaista ja siltä osin kuin tällaisella vaatimuksella ei puututa tarpeettomasti niiden tehtäviin – on ilmoitettava keskitetyistä rekistereistä vastaaville elimille kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyissä rekistereissä saatavilla olevien tietojen ja niiden saatavilla olevien tietojen välillä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun tarkistamisen laajuuden ja toistuvuuden on oltava oikeassa suhteessa 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan ja 8 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti yksilöityihin oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmiin liittyviin riskeihin.

Komission antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 suosituksia menetelmistä ja menettelyistä, joita keskitetyistä rekistereistä vastaavien elinten on käytettävä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen todentamiseen ja joita ilmoitusvelvollisten ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä määritellessään tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ja ilmoittaessaan niissä ilmenevistä eroavuuksista.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyissä rekistereissä olevat tiedot sisältävät kaikki muutokset, joita oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisiin omistajiin ja edunsaajiin sekä nimellisiin järjestelyihin tehdään sen jälkeen, kun ne on kirjattu keskitettyyn rekisteriin ensimmäisen kerran.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet tarkistavat, koskevatko kyseisissä rekistereissä olevat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot sellaisia henkilöitä tai yhteisöjä, jotka on nimetty kohdennettujen talouspakotteiden yhteydessä. Tällainen tarkistus on tehtävä välittömästi kohdennettujen talouspakotteiden yhteydessä tehdyn nimeämisen yhteydessä ja säännöllisin väliajoin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitettyihin rekistereihin kirjattuihin tietoihin sisältyy maininta siitä, että oikeushenkilö on yhteydessä henkilöihin tai yhteisöihin, joihin sovelletaan kohdennettuja talouspakotteita, seuraavissa tilanteissa:

a) oikeushenkilöön tai oikeudelliseen järjestelyyn sovelletaan kohdennettuja talouspakotteita;

b) oikeushenkilö tai oikeudellinen järjestely on kohdennettujen talouspakotteiden kohteena olevan henkilön tai yhteisön määräysvallassa;

c) oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasialliseen omistajaan tai edunsaajaan sovelletaan kohdennettuja talouspakotteita.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun maininnan on oltava kaikkien sellaisten henkilöiden tai yhteisöjen nähtävissä, joille on myönnetty pääsy keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin 11 ja 12 artiklan nojalla, ja ne on pidettävä nähtävissä, kunnes kohdennetut talouspakotteet poistetaan.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet toteuttavat 30 työpäivän kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen tai ilmoitusvelvollinen on ilmoittanut eroavuudesta, asianmukaiset toimet eroavuuden ratkaisemiseksi asetuksen (EU) 2024/1624 24 artiklan nojalla, myös korjaamalla keskitetyissä rekistereissä olevat tiedot, jos elin pystyy todentamaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot. Keskitettyihin rekistereihin on kirjattava ilmoitetuista eroavuuksista erillinen maininta, joka on minkä tahansa sellaisen henkilön tai yhteisön nähtävillä, jolla on pääsy rekisteriin tämän direktiivin 11 ja 12 artiklan mukaisesti, kunnes eroavuus on ratkaistu.

Jos eroavuus on luonteeltaan monimutkainen eivätkä keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet voi ratkaista sitä 30 työpäivän kuluessa, niiden on kirjattava tapaus ja toteutetut toimet ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet eroavuuden ratkaisemiseksi mahdollisimman pian.

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetystä rekisteristä vastaavalla elimellä on valtuudet, joko suoraan tai toisen viranomanomaisen, mukaan lukien oikeusviranomaiset, välityksellä, suorittaa tarkastuksia, mukaan luettuina oikeushenkilöiden toimitiloissa tai sääntömääräisessä kotipaikassa tehtävät tarkastukset, oikeushenkilön nykyisen tosiallisen omistajan ja edunsaajan määrittämiseksi ja sen tarkistamiseksi, että keskitettyyn rekisteriin toimitetut tiedot ovat tarkkoja, riittäviä ja ajantasaisia. Keskitetystä rekisteristä vastaavan elimen oikeutta tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen tarkistamiseen ei saa rajoittaa, haitata tai estää.

Jos trustin omaisuudenhoitaja tai vastaavassa asemassa oleva henkilö on asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu ilmoitusvelvollinen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetystä rekisteristä vastaavalla elimellä on myös valtuudet suorittaa tarkastuksia, mukaan luettuina trustin omaisuudenhoitajan tai vastaavassa asemassa olevan henkilön toimitiloissa tai sääntömääräisessä kotipaikassa tehtävät tarkastukset. Kyseisissä tarkastuksissa on noudatettava vähintään seuraavia suojatoimia:

a) jos luonnollisten henkilöiden toimitilat ovat samat tai sääntömääräinen kotipaikka on sama kuin luonnollisen henkilön yksityisasunto, toimitiloissa tehtävä tarkastus edellyttää tuomioistuimen ennakkolupaa;

b) kaikkia jäsenvaltiossa käytössä olevia menettelyllisiä takeita oikeudellisen ammattisalassapitovelvollisuuden suojaamiseksi on noudatettava, eikä oikeudellisen ammattisalassapitovelvollisuuden suojaamiin tietoihin saa antaa pääsyä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavilla elimillä on valtuudet pyytää tietoja muista rekistereistä, myös kolmansissa maissa, vain siinä määrin kuin tällaiset tiedot ovat tarpeen tällaisten elinten tehtävien suorittamiseksi.

12. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavilla elimillä on käytettävissään automatisoidut mekanismit, joita ne tarvitsevat suorittaakseen 7 kohdan a alakohdassa ja 9 kohdassa tarkoitettuja tarkistuksia, myös vertaamalla kyseisissä rekistereissä olevia tietoja muiden lähteiden hallussa oleviin tietoihin.

13. Jos 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tarkistus suoritetaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen toimittamisen yhteydessä ja tällainen tarkistus johtaa siihen, että keskitetystä rekisteristä vastaava elin toteaa, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevissa tiedoissa on epäjohdonmukaisuuksia tai virheitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetystä rekisteristä vastaava elin voi pidättäytyä myöntämästä voimassa olevaa todistusta rekisteröinnistä tai evätä sen.

14. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tarkistus suoritetaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen toimittamisen jälkeen ja tällainen tarkistus johtaa siihen, että keskitetystä rekisteristä vastaava elin toteaa, että tiedot eivät ole enää riittäviä, tarkkoja ja ajantasaisia, keskitetystä rekisteristä vastaava elin voi keskeyttää rekisteröintiä koskevan todistuksen voimassaolon, kunnes se katsoo toimitettujen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen olevan kunnossa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa epäjohdonmukaisuudet rajoittuvat kirjoitusvirheisiin, eri translitterointitapoihin tai vähäisiin epätarkkuuksiin, jotka eivät vaikuta tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tai heidän omistusosuutensa tunnistamiseen.

15. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetystä rekisteristä vastaavalla elimellä on valtuudet joko suoraan tai toisen viranomanomaisen, myös oikeusviranomaisen, välityksellä soveltaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia toimenpiteitä tai määrätä sellaisia taloudellisia seuraamuksia, jos tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tarkkojen, riittävien ja ajantasaisten tietojen toimittaminen keskitettyyn rekisteriin laiminlyödään, myös kun on kyse toistuvista laiminlyönneistä.

16. Siirretään komissiolle valta antaa 71 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä määrittelemällä indikaattoreita, joilla luokitellaan laiminlyöntien vakavuusaste tapauksissa, joissa ei ole toimitettu riittäviä, tarkkoja ja ajantasaisia tietoja keskitettyihin rekistereihin, myös kun on kyse toistuvista laiminlyönneistä.

17. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet havaitsevat tämän artiklan mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa tai muussa yhteydessä tosiseikkoja, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, niiden on ilmoitettava asiasta viipymättä rahanpesun selvittelykeskukselle.

18. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet saavat hoitaa tehtäviään ilman että niihin kohdistuu sopimatonta vaikuttamista ja että kyseiset elimet panevat täytäntöön eturistiriitoja ja ehdotonta luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset työntekijöitään varten.

19. Keskitetyt rekisterit on liitettävä yhteen direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 1 kohdalla perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta.

20. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla keskitettyjen rekisterien sekä keskitettyjen rekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta viiden vuoden ajan siitä, kun oikeushenkilö on purettu tai oikeudellinen järjestely on lakannut olemasta.

Jäsenvaltiot voivat sallia tällaisten tietojen säilyttämisen yksittäisissä tapauksissa enintään viiden lisävuoden ajan tai edellyttää sitä, jos jäsenvaltiot ovat todenneet, että tällainen säilyttäminen on tarpeen ja oikeasuhteista epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista tai tutkintaa taikka niitä koskevia syytetoimia varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta meneillään olevaan rikostutkintaan ja oikeudellisiin menettelyihin sovellettavan todistusaineistoa koskevan kansallisen rikoslainsäädännön soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun säilyttämisajan päätyttyä jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilötiedot poistetaan keskitetyistä rekistereistä.

21. Komissio julkaisee viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2031 kertomuksen, joka sisältää seuraavat tiedot:

a) arvio niiden toimenpiteiden tehokkuudesta, joita keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet ovat toteuttaneet varmistaakseen, että niillä on riittävät, ajantasaiset ja tarkat tiedot;

b) kuvaus ilmoitusvelvollisten ja toimivaltaisten viranomaisten havaitsemien eroavuuksien päätyypeistä suhteessa keskitetyissä rekistereissä oleviin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin;

c) parhaat käytännöt ja tapauksen mukaan suositukset, jotka koskevat keskitetyissä rekistereistä vastaavien elinten toteuttamia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseisillä rekistereillä on riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot;

d) yleiskatsaus kunkin jäsenvaltioiden käyttöön ottaman keskitetyn rekisterin ominaisuuksiin, mukaan lukien tiedot mekanismeista, joilla varmistetaan, että kyseisissä rekistereissä olevat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot pidetään tarkkoina, riittävinä ja ajantasaisina;

e) arvio keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin pääsystä perittävien maksujen oikeasuhteisuudesta.

11 artikla

Yleiset säännöt toimivaltaisten viranomaisten, itsesääntelyelinten ja ilmoitusvelvollisten pääsystä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin rekistereihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on välitön, suodattamaton, suora ja vapaa pääsy kaikkiin 10 artiklassa tarkoitetuissa yhteenliitetyissä keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin asianomaista oikeushenkilöä tai oikeudellista järjestelyä varoittamatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu pääsy myönnetään seuraaville:

a) toimivaltaiset viranomaiset;

b) itsesääntelyelimet 37 artiklan mukaisia valvontatehtäviä suorittaessaan;

c) veroviranomaiset;

d) kansalliset viranomaiset, joille on osoitettu vastuu SEUT 215 artiklan nojalla annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston asetuksissa yksilöityjen unionin rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanosta;

e) rahanpesuntorjuntaviranomainen tämän direktiivin 32 artiklan ja asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan nojalla tehtäviä yhteisiä analyyseja varten;

f) EPPO;

g) OLAF;

h) Europol ja Eurojust, kun ne antavat operatiivista tukea jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisilla on niiden suorittaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä asetuksen (EU) 2024/1624 III luvun mukaisesti mahdollisuus päästä hyvissä ajoin tämän direktiivin 10 artiklassa tarkoitetuissa yhteenliitetyissä keskitetyissä rekistereissä oleviin tietoihin.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää asettaa keskitetyissä rekistereissään olevat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ilmoitusvelvollisten saataville maksua vastaan; maksu on rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä keskitetyissä rekistereissä olevien tietojen laadun varmistamisesta ja tietojen saataville asettamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Nämä maksut on vahvistettava siten, että ne eivät vaaranna keskitetyissä rekistereissä olevien tietojen tosiasiallista saatavuutta.

5. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2026 luettelo toimivaltaisista viranomaisista ja itsesääntelyelimistä sekä ilmoitusvelvollisten ryhmistä, joille on myönnetty pääsy keskitettyihin rekistereihin, sekä ilmoitusvelvollisten käytettävissä olevien tietojen tyypistä. Jäsenvaltioiden on päivitettävä kyseistä tiedoksiantoa, kun toimivaltaisten viranomaisten tai ilmoitusvelvollisten ryhmien luettelossa tai ilmoitusvelvollisten saatavilla olevien tietojen laajuudessa tapahtuu muutoksia. Komissio asettaa toimivaltaisten viranomaisten ja ilmoitusvelvollisten pääsyä rekistereihin koskevat tiedot ja niihin mahdollisesti tehdyt muutokset muiden jäsenvaltioiden saataville.

12 artikla

Erityissäännökset henkilöiden, joilla on oikeutettu etu, oikeudesta tutustua tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin rekistereihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 10 artiklassa tarkoitetuissa yhteenliitetyissä keskitetyissä rekistereissä olevista oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista tiedoista seuraavat ovat kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saatavilla, jotka voivat osoittaa rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämiseen ja torjuntaan liittyvän oikeutetun edun, asianomaista oikeushenkilöä tai oikeudellista järjestelyä varoittamatta:

a) tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimi;

b) tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan syntymäkuukausi ja -vuosi;

c) tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan asuinmaa ja kansalaisuus tai kansalaisuudet;

d) oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien osalta hallussa olevan omistusosuuden luonne ja laajuus;

e) express trust -järjestelyjen tai samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien osalta omistusosuuden luonne.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien 2 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saatavilla on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös aiemmat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot oikeushenkilöstä tai oikeudellisesta järjestelystä, mukaan lukien oikeushenkilöt tai oikeudelliset järjestelyt, jotka on purettu tai jotka ovat lakanneet olemasta edeltävien viiden vuoden aikana, sekä kuvaus määräysvalta- tai omistusrakenteesta.

Tämän kohdan mukainen pääsy tietoihin on myönnettävä sähköisiä välineitä käyttäen. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, jotka voivat osoittaa oikeutetun edun, voivat saada tiedot myös muissa muodoissa, jos he tai ne eivät voi käyttää sähköisiä välineitä.

2. Seuraavilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä katsotaan olevan oikeutettu etu saada 1 kohdassa luetellut tiedot:

a) henkilöt, jotka toimivat journalistisessa tarkoituksessa, raportointitarkoituksessa tai tiedotusvälineissä tapahtuvan muunlaisen ilmaisun tarkoituksessa ja jotka ovat yhteydessä rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen estämiseen tai torjuntaan;

b) kansalaisyhteiskunnan järjestöt, mukaan lukien valtioista riippumattomat järjestöt ja tiedeyhteisö, jotka ovat yhteydessä rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen estämiseen tai torjuntaan;

c) luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka todennäköisesti suorittavat liiketoimia oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn kanssa ja jotka haluavat estää tällaisen liiketoimen ja rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen välisen kytköksen;

d) yhteisöt, joihin sovelletaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia kolmansissa maissa, edellyttäen että ne voivat osoittaa, että niiden on tarpeen saada 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja oikeushenkilöstä tai oikeudellisesta järjestelystä asiakkaan tai mahdollisen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten mukaisesti kyseisissä kolmansissa maissa;

e) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien unionin toimivaltaisten viranomaisten kolmannessa maassa toimivat vastapuolet, edellyttäen että ne voivat osoittaa, että niiden on tarpeen saada 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja oikeushenkilöstä tai oikeudellisesta järjestelystä, jotta ne voivat suorittaa kyseisten kolmansien maiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehysten mukaiset tehtävänsä konkreettisessa yksittäistapauksessa;

f) direktiivin (EU) 2017/1132 I osaston II ja III luvun täytäntöönpanosta vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset, erityisesti viranomaiset, jotka vastaavat yhtiöiden rekisteröinnistä mainitun direktiivin 16 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin, ja jäsenvaltioiden viranomaiset, jotka vastaavat osakeyhtiöiden yhtiömuodon muutosten, sulautumisten ja jakautumisten lainmukaisuuden valvonnasta mainitun direktiivin II osaston mukaisesti;

g) ohjelmasta vastaavat viranomaiset, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet asetuksen (EU) 2021/1060 71 artiklan nojalla unionin rahastojen tuensaajien osalta;

h) viranomaiset, jotka panevat elpymis- ja palautumistukivälinettä täytäntöön asetuksen (EU) 2021/241 mukaisesti tukivälineen tuensaajien osalta;

i) jäsenvaltioiden viranomaiset julkisten hankintamenettelyjen yhteydessä niiden tarjoajien ja toimijoiden osalta, joiden kanssa hankintasopimus tehdään julkisessa hankintamenettelyssä;

j) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien tuotteiden tarjoajat, vain siinä määrin kuin tuotteita, jotka on kehitetty 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella tai jotka sisältävät kyseiset tiedot, tarjotaan ainoastaan asiakkaille, jotka ovat ilmoitusvelvollisia tai toimivaltaisia viranomaisia, edellyttäen että kyseiset tarjoajat voivat osoittaa tarpeen päästä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ilmoitusvelvollisen tai toimivaltaisen viranomaisen kanssa tehdyn sopimuksen yhteydessä.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa yksilöityjen ryhmien lisäksi muille henkilöille, jotka pystyvät osoittamaan, että niillä on oikeutettu etu rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämisen ja torjunnan tarkoituksissa, myönnetään pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin tapauskohtaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 annettava komissiolle tiedoksi

a) luettelo viranomaisista, joilla on oikeus tutustua tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin 2 kohdan f, g ja h alakohdan nojalla, sekä viranomaisista tai viranomaisten ryhmistä, joilla on oikeus tutustua tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin 2 kohdan i alakohdan nojalla;

b) mahdolliset 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määritetyt uudet henkilöryhmät, joilla on todettu olevan oikeutettu etu saada tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista muutoksista tai lisäyksistä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin viipymättä ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa niiden ilmenemisestä.

Komissio asettaa tämän kohdan nojalla saadut tiedot muiden jäsenvaltioiden saataville.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyt rekisterit pitävät kirjaa henkilöistä, joilla on pääsy tietoihin tämän artiklan nojalla, ja voivat luovuttaa ne tosiasiallisille omistajille ja edunsaajille näiden esittäessä asetuksen (EU) 2016/679 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen pyynnön.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä annetut tiedot eivät johda rekisteriin tutustuvan henkilön tunnistamiseen, kun tällaiset rekistereihin tutustuvat henkilöt ovat:

a) henkilöitä, jotka toimivat journalistisessa tarkoituksessa, raportointitarkoituksessa tai tiedotusvälineissä tapahtuvan muunlaisen ilmaisun tarkoituksessa ja jotka ovat yhteydessä rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen estämiseen tai torjuntaan;

b) kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, jotka ovat yhteydessä rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten tai terrorismin rahoituksen estämiseen tai torjuntaan.

Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet pidättäytyvät ilmaisemasta asetuksen (EU) 2024/1624 2 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien unionin toimivaltaisten viranomaisten kolmannessa maassa toimivan vastapuolen henkilöllisyyttä niin kauan kuin tämä on tarpeen kyseisen viranomaisen analyysien tai tutkimusten suojaamiseksi.

Tämän kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun tosiasialliset omistajat ja edunsaajat esittävät asetuksen (EU) 2016/679 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen pyynnön, näille annetaan tiedot tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin tutustuneiden henkilöiden tehtävästä tai ammatista.

Kolmannen alakohdan soveltamiseksi viranomaisten, jotka pyytävät pääsyä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin tämän artiklan nojalla, on ilmoitettava ajanjakso, jonka ne pyytävät keskitettyjä rekistereitä pidättäytymään tietojen ilmaisemisesta ja joka saa olla enintään viisi vuotta, sekä kyseisen rajoituksen syyt, mukaan lukien se, miten tietojen antaminen vaarantaisi niiden analyysien ja tutkimusten tarkoituksen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos keskitetyt rekisterit eivät ilmaise sen yhteisön henkilöllisyyttä, joka on tutustunut tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, kyseisen ajanjakson pidennys voidaan myöntää ainoastaan kolmannen maan viranomaisen perustellusta pyynnöstä enintään yhdeksi vuodeksi, minkä jälkeen kyseisen viranomaisen on esitettävä uusi perusteltu pyyntö ajanjakson pidentämiseksi.

13 artikla

Menettely tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyä koskevan oikeutetun edun tarkistamiseksi ja vastavuoroiseksi tunnustamiseksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 10 artiklassa tarkoitetuista keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet toteuttavat toimenpiteitä tarkistaakseen 12 artiklassa tarkoitetun oikeutetun edun olemassaolon käyttämällä keskitettyyn rekisteriin tutustumaan pyrkivältä luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, jäljempänä ”hakija”, saatuja asiakirjoja ja tietoja sekä tarvittaessa 12 artiklan 3 kohdan nojalla käytettävissään olevia tietoja.

2. Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyä koskevan oikeutetun edun olemassaolo on määritettävä ottaen huomioon

a) hakijan tehtävä tai ammatti; ja

b) lukuun ottamatta 12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä, yhteys niihin tiettyihin oikeushenkilöihin tai oikeudellisiin järjestelyihin, joiden tietoja pyydetään.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tietoihin pääsyä pyytää henkilö, jonka oikeutettu etu päästä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin johonkin 12 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuulumisen perusteella on jo tarkistettu toisen jäsenvaltion keskitetyssä rekisterissä, tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen tarkistamiseen riittää kyseisen toisen jäsenvaltion keskitetyn rekisterin antama todiste oikeutetusta edusta.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä menettelyä muiden jäsenvaltioiden 12 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määrittämiin muihin ryhmiin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet todentavat hakijoiden henkilöllisyyden aina näiden tutustuessa rekistereihin. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on riittävät menettelyt hakijan henkilöllisyyden todentamiseksi, myös sallimalla sähköisen tunnistamisen keinojen ja asiaankuuluvien hyväksyttyjen luottamuspalvelujen käyttö Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 ([39]) mukaisesti.

5. Sovellettaessa 2 kohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyissä rekistereissä on käytössä mekanismit, joiden avulla henkilöt, joilla on oikeutettu etu, voivat toistuvasti päästä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin ilman, että on tarpeen arvioida heidän tehtäväänsä tai ammattiaan aina, kun he tutustuvat tietoihin.

6. Jäsenvaltioiden on 10 päivästä marraskuuta 2026 varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet tekevät 1 kohdassa tarkoitetun tarkistuksen ja antavat hakijalle vastauksen 12 työpäivän kuluessa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos tämän artiklan nojalla esitetään yhtäkkiä suuri määrä pyyntöjä päästä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, määräaikaa, johon mennessä hakijalle on annettava vastaus, voidaan jatkaa 12 työpäivällä. Jos vastaanotettujen pyyntöjen määrä on jatketun määräajan päättymisen jälkeen edelleen suuri, määräaikaa voidaan jatkaa uudelleen 12 työpäivällä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista toisessa alakohdassa tarkoitetuista määräajan jatkamisista hyvissä ajoin.

([39]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

Jos keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet päättävät myöntää pääsyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, niiden on annettava todistus tietoihin pääsyn myöntämisestä kolmen vuoden ajaksi. Keskitetyistä rekistereistä vastaavien elinten on vastattava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyä koskeviin saman henkilön myöhempiin pyyntöihin seitsemän työpäivän kuluessa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet voivat evätä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyä koskevan pyynnön ainoastaan jollakin seuraavista syistä:

a) hakija ei ole toimittanut tarvittavia tietoja tai asiakirjoja 1 kohdan mukaisesti;

b) tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyä koskevaa oikeutettua etua ei ole osoitettu;

c) kun keskitetystä rekisteristä vastaavalla elimellä on hallussaan olevien tietojen perusteella riittävästi aihetta epäillä, että tietoja ei käytetä niihin tarkoituksiin, joita varten niitä pyydettiin, tai että tietoja käytetään tarkoituksiin, jotka eivät liity rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen estämiseen;

d) yksi tai useampi 15 artiklassa tarkoitetuista tilanteista soveltuu tapaukseen;

e) edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun oikeutettu etu, joka koskee toisen jäsenvaltion keskitetyn rekisterin myöntämää pääsyä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, ei ulotu tarkoituksiin, joita varten tietoja pyydetään;

f) kun hakija on kolmannessa maassa ja vastaaminen tietoihin pääsyä koskevaan pyyntöön ei olisi asetuksen (EU) 2016/679 V luvun säännösten mukaista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet harkitsevat lisätietojen tai täydentävien asiakirjojen pyytämistä hakijalta ennen pyynnön hylkäämistä ensimmäisen alakohdan a, b, c ja e alakohdassa luetelluista syistä. Jos keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet pyytävät lisätietoja, vastauksen antamisen määräaikaa jatketaan seitsemällä työpäivällä.

8. Jos keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet epäävät pääsyn tietoihin 7 kohdan nojalla, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ne ilmoittavat hakijalle epäämisen syyt ja tiedon muutoksenhakuoikeudesta. Keskitetystä rekisteristä vastaavan elimen on dokumentoitava toimet, jotka on toteutettu pyynnön arvioimiseksi ja lisätietojen saamiseksi 7 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet voivat peruuttaa pääsyn, jos jokin 7 kohdassa luetelluista perusteista ilmenee tai tulee keskitetystä rekisteristä vastaavan elimen tietoon sen jälkeen, kun tällainen pääsy on myönnetty, mukaan lukien tarvittaessa myös toisen jäsenvaltion keskitetyn rekisterin tekemän peruuttamisen perusteella.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on käytössä 7 kohdan mukaisen pääsyn epäämisen tai peruuttamisen riitauttamiseksi oikeudellisia tai hallinnollisia muutoksenhakukeinoja.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyistä rekistereistä vastaavat elimet voivat todentaa uudelleen 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määritetyn tehtävän tai ammatin ajoittain ja joka tapauksessa aikaisintaan 12 kuukauden kuluttua pääsyn myöntämisestä, paitsi jos keskitetystä rekisteristä vastaavalla elimellä on perusteltu syy uskoa, että oikeutettua etua ei enää ole.

11. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että henkilöt, joille on myönnetty pääsy tietoihin tämän artiklan nojalla, ilmoittavat keskitetystä rekisteristä vastaavalle elimelle muutoksista, jotka voivat johtaa pätevän oikeutetun edun lakkaamiseen, mukaan lukien heidän tehtäväänsä tai ammattiinsa liittyvät muutokset.

12. Jäsenvaltiot voivat päättää asettaa keskitetyissä rekistereissään olevat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot hakijoiden saataville maksua vastaan, jolloin maksu on rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä kyseisissä rekistereissä olevien tietojen laadun varmistamisesta ja tietojen saataville asettamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseen. Nämä maksut on vahvistettava siten, että ne eivät vaaranna keskitetyissä rekistereissä olevien tietojen tosiasiallista saatavuutta.

14 artikla

Mallit ja menettelyt

1. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä tekniset eritelmät ja menettelyt, joita 10 artiklassa tarkoitetut keskitetyt rekisterit tarvitsevat toteuttaakseen oikeutettuun etuun perustuvan pääsyn tietoihin, mukaan lukien

a) vakiomallit, joilla pyydetään pääsyä keskitettyyn rekisteriin sekä oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin;

b) vakiomallit, joita keskitettyjen rekisterien on käytettävä vahvistaakseen tai evätäkseen rekisteriin tai tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyä koskevan pyynnön;

c) menettelyt, joilla helpotetaan sellaisten oikeutettujen etujen vastavuoroista tunnustamista, jotka koskevat keskitettyjen rekisterien pääsyä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, jossa tiedonsaantipyyntö esitettiin ja hyväksyttiin ensimmäisen kerran, mukaan lukien menettelyt, joilla varmistetaan hakijaa koskevien tietojen turvallinen siirto;

d) menettelyt, joilla keskitetyt rekisterit ilmoittavat toisilleen peruuttaneensa pääsyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin 13 artiklan 8 kohdan nojalla.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin rekistereihin pääsyä koskevat poikkeukset

Kun 11 artiklan 3 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pääsy tietoihin asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi suhteettomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, kiskonnan, häirinnän, väkivallan tai uhkailun riskille tai jos tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen, jäsenvaltioiden on kansallisessa lainsäädännössä määritellyissä poikkeustapauksissa säädettävä poikkeuksesta, jonka mukaan tällainen pääsy kaikkiin tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan evätä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset poikkeukset myönnetään tapauskohtaisesti, kun olosuhteiden poikkeuksellisuus on arvioitu yksityiskohtaisesti ja kun on vahvistettu, että kyseiset suhteettomat riskit ovat olemassa. Oikeus hakea poikkeuksen myöntävään päätökseen muutosta hallintoviranomaiselta ja oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin on taattava. Poikkeuksia myöntäneen jäsenvaltion on julkaistava vuotuisia tilastotietoja myönnettyjen poikkeusten lukumäärästä ja ilmoitetuista perusteluista ja ilmoitettava tiedot komissiolle.

Tämän artiklan mukaisesti myönnettyjä poikkeuksia ei sovelleta asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ilmoitusvelvollisiin, jotka ovat viranomaisia.

2 JAKSO

Pankkitilitiedot

16 artikla

Pankkitilitietorekisterit ja sähköiset tietojenhakujärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, kuten keskitettyjä rekistereitä tai keskitettyjä sähköisiä tietojenhakujärjestelmiä, joiden avulla voidaan tunnistaa oikea-aikaisesti kuka tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on niiden alueella toimivassa luottolaitoksessa tai finanssilaitoksessa olevan maksutilin tai IBAN-tunnisteisen pankkitilin, virtuaaliset IBAN-tilinumerot mukaan luettuina, arvopaperitilin, kryptovaratilin tai tallelokeron haltija tai jolla on määräysvalta tällaiseen tiliin tai tallelokeroon.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisten kansallisten mekanismien ominaisuudet sekä perusteet, joiden mukaisesti tietoja sisällytetään niihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyissä automatisoiduissa mekanismeissa olevat tiedot ovat suoraan ja välittömästi ja suodattamattomasti rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla, sekä rahanpesuntorjuntaviranomaisen saatavilla tämän direktiivin 32 artiklan ja asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan nojalla tehtäviä yhteisiä analyyseja varten. Kyseisten tietojen on oltava myös oikea-aikaisesti valvontaviranomaisten saatavilla niiden tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

3. Seuraavien tietojen on oltava saatavilla ja haettavissa keskitettyjen automatisoitujen mekanismien kautta:

a) asiakastilinhaltijoiden ja asiakastilinhaltijan puolesta oletettavasti toimivien henkilöiden osalta: nimi ja joko asetuksen (EU) 2024/1624 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero sekä tarvittaessa päivämäärät, jolloin asiakkaan puolesta oletettavasti toimiva henkilö sai valtuudet toimia asiakkaan puolesta ja jolloin hän lakkasi toimimasta asiakkaan puolesta;

b) asiakastilinhaltijoiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien osalta: nimi ja joko asetuksen (EU) 2024/1624 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero sekä päivämäärät, jolloin luonnollisesta henkilöstä tuli asiakastilinhaltijan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja ja jolloin hän lakkasi olemasta asiakastilinhaltijan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja;

c) pankkitilien tai maksutilien osalta: IBAN-numero tai, jos maksutiliä ei voida tunnistaa IBAN-numerolla, yksilöllinen tilitunniste, ja tilin avaamis- ja tarvittaessa lopetuspäivä;

d) luottolaitoksen tai finanssilaitoksen antaman virtuaalisten IBAN-tilinumeroiden osalta: virtuaalinen IBAN-tilinumero ja tilin, jolle virtuaaliselle IBAN-tilinumerolle osoitetut maksut ohjataan automaattisesti uudelleen, yksilöllinen tilitunniste ja tilin avaamis- ja lopetuspäivät;

e) arvopaperitilien osalta: tilin yksilöllinen tunniste ja tilin avaamis- ja lopetuspäivät;

f) kryptovaratilien osalta: tilin yksilöllinen tunniste ja tilin avaamis- ja lopetuspäivät;

g) tallelokeroiden osalta: vuokraajan nimi ja joko asetuksen 2024/1624 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero sekä vuokrasopimuksen alkamispäivä ja tarvittaessa sen päättymispäivä.

Kun on kyse virtuaalisesta IBAN-tilinumerosta, ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu asiakastilinhaltija on sen tilin haltija, jolle virtuaaliselle IBAN-tilinumerolle osoitetut maksut ohjataan automaattisesti uudelleen.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohtaa sovellettaessa nimen on sisällettävä luonnollisten henkilöiden osalta kaikki etunimet ja sukunimet ja oikeushenkilöiden, oikeudellisten järjestelyjen tai muiden oikeustoimikelpoisten organisaatioiden osalta nimi, jolla ne on rekisteröity.

4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä muodon, jossa tiedot toimitetaan keskitettyihin automatisoituihin mekanismeihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että muut tiedot, jotka katsotaan tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämisen kannalta olennaisiksi rahanpesun selvittelykeskuksille, tämän direktiivin 32 artiklan ja asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan nojalla tehtäviä yhteisiä analyyseja varten rahanpesuntorjuntaviranomaiselle sekä valvontaviranomaisille, on oltava saatavilla ja haettavissa keskitettyjen automatisoitujen mekanismien kautta.

6. Keskitetyt automatisoidut mekanismit yhteenliitetään komission kehittämän ja ylläpitämän pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta. Komissio varmistaa tällaisen yhteenliittämisen yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029.

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tekniset eritelmät ja menettelyt, jotka koskevat jäsenvaltioiden keskitettyjen automatisoitujen mekanismien liittämistä pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmään. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat saatavilla pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vain 3 kohdassa tarkoitetut ajantasaiset ja tosiasiallisia pankkitilin ja maksutilin, virtuaaliset IBAN-tilinumerot mukaan luettuina, arvopaperitilin, kryptovaratilin ja tallelokeron tietoja vastaavat tiedot annetaan saataville niiden kansallisten keskitettyjen automatisoitujen mekanismien kautta sekä pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta. Pääsy kyseisiin tietoihin myönnetään tietosuojasääntöjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden 4 kohdan perusteella rahanpesun selvittelykeskusten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kannalta olennaisina pitämiä muita tietoja ei anneta saataville eikä haettaviksi pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot pankkitilien tai maksutilien, virtuaaliset IBAN-tilinumerot mukaan luettuina, arvopaperitilien, kryptovaratilien ja tallelokeroiden haltijoista annetaan saataville niiden kansallisten keskitettyjen automatisoitujen mekanismien kautta ja pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta viiden vuoden ajan tilin lopettamisen jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat sallia tällaisten tietojen säilyttämisen yksittäisissä tapauksissa enintään viiden lisävuoden ajan tai edellyttää sitä, jos jäsenvaltiot ovat todenneet, että tällainen säilyttäminen on tarpeen ja oikeasuhteista epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista tai tutkintaa taikka niitä koskevia syytetoimia varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta meneillään olevaan rikostutkintaan ja oikeudellisiin menettelyihin sovellettavan todistusaineistoa koskevan kansallisen rikoslainsäädännön soveltamista.

9. Rahanpesun selvittelykeskuksille sekä tämän direktiivin 32 artiklan ja asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan nojalla tehtäviä yhteisiä analyyseja varten rahanpesuntorjuntaviranomaiselle on annettava välitön ja suodattamaton pääsy muissa maissa olevia maksutilejä ja IBAN-tunnisteisia pankkitilejä, virtuaaliset IBAN-tilinumerot mukaan luettuina, arvopaperitilejä, kryptovaratilejä ja tallelokeroita koskeviin tietoihin, jotka ovat saatavilla pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta. Valvontaviranomaisille on annettava oikea-aikaisesti pääsy pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta saatavilla oleviin tietoihin. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa tämän kohdan täytäntöönpanemiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten ja valvontaviranomaisten henkilöstö, jolla on pääsy pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmään, ylläpitää luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia korkeita ammatillisia vaatimuksia ja että henkilöstö on erittäin luotettavaa ja sillä on asianmukainen osaaminen.

Toisessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan myös rahanpesuntorjuntaviranomaiseen yhteisten analyysien yhteydessä ja sen toimiessa valvojana.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttöön otetaan tekniset ja organisaatioon liittyvät toimenpiteet teknisesti korkeatasoisen tietoturvan takaamiseksi, jotta rahanpesun selvittelykeskukset ja valvontaviranomaiset pystyvät käyttämään oikeuttaan saada ja hakea tietoja, jotka ovat saatavilla pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan myös rahanpesuntorjuntaviranomaiseen yhteisten analyysien yhteydessä ja sen toimiessa valvojana.

17 artikla

Rekisterien yhteenliittämistä koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä jäsenvaltioiden keskitettyjen rekisterien yhteenliittämiseksi 10 artiklan 19 kohdan mukaisesti tarvittavat seuraavat tekniset eritelmät ja menettelyt:

a) tekniset eritelmät, joissa määritellään tekniset tiedot, jotka keskusjärjestelmä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, sekä tällaisten tietojen tallentamis-, käyttö- ja suojausmenetelmä;

b) yhteiset kriteerit, joiden mukaisesti tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat saatavilla keskitettyjen rekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta, jäsenvaltioiden myöntämän pääsyoikeuden laajuuden mukaan;

c) tekniset yksityiskohdat siitä, miten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on tarkoitus asettaa saataville;

d) keskitettyjen rekisterien yhteenliittämisjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuutta koskevat tekniset ehdot;

e) yksityiskohtaiset tekniset järjestelyt, joiden mukaan miten erilaiset pääsyoikeudet tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin toteutetaan tämän direktiivin 11 ja 12 artiklan mukaisesti, mukaan lukien säännöt käyttäjien henkilöllisyyden todentamisesta asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädettyjen sähköisen tunnistamisen menetelmien ja niihin liittyvien luottamuspalvelujen avulla;

f) maksuja koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt silloin, kun pääsystä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin on suoritettava maksu 11 artiklan 4 kohdan ja 13 artiklan 12 kohdan mukaisesti, ottaen huomioon käytettävissä olevat maksujärjestelyt, kuten etämaksutapahtumat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä seuraavat tekniset eritelmät ja menettelyt, joita tarvitaan jäsenvaltioiden keskitettyjen automatisoitujen mekanismien yhteenliittämiseksi 16 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla:

a) tekninen eritelmä, jossa määritellään sähköiset viestintämenetelmät pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmää varten;

b) viestintäprotokollien tekninen eritelmä;

c) tekniset eritelmät, joissa määritellään tietoturva, tietosuojaa koskevat suojatoimet sekä pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta haettavissa ja saatavilla olevien tietojen käyttö ja suojaaminen;

d) yhteiset kriteerit, joiden mukaisesti pankkitilitiedot ovat haettavissa pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta;

e) yksityiskohtaiset tekniset säännöt siitä, miten tieto annetaan saataville pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta, mukaan lukien säännöt käyttäjien henkilöllisyyden todentamisesta asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädettyjen sähköisen tunnistamisen menetelmien ja niihin liittyvien luottamuspalvelujen avulla;

f) tekniset edellytykset, jotka koskevat pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmästä tarjottavien palvelujen saatavuutta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio ottaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessään huomioon toimivaksi osoitetun teknologian ja voimassa olevat käytänteet. Komissio varmistaa, että kehitettävästä ja käytettävästä pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmästä ei aiheudu enempää kustannuksia kuin on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi.

3 JAKSO

Keskitetty yhteyspiste kiinteistötietoja varten

18 artikla

Keskitetty yhteyspiste kiinteistötietoja varten

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on välitön ja suora pääsy maksutta tietoihin, joiden avulla voidaan oikea-aikaisesti tunnistaa mikä tahansa kiinteistöomaisuus ja luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt tai oikeudelliset järjestelyt, jotka omistavat sen, sekä tietoihin, joiden avulla voidaan tunnistaa kiinteistöä koskevat liiketoimet ja analysoida niitä. Tietoihin pääsy on tarjottava kuhunkin jäsenvaltioon perustettavan keskitetyn yhteyspisteen kautta, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada sähköisesti digitaalisessa muodossa olevia tietoja, joiden on mahdollisuuksien mukaan oltava koneellisesti luettavissa.

Pääsy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin keskitettyihin yhteyspisteisiin on myönnettävä myös rahanpesuntorjunta-viranomaiselle tämän direktiivin 32 artiklan ja asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan nojalla tehtäviä yhteisiä analyyseja varten.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetun keskitetyn yhteyspisteen kautta asetetaan saataville vähintään seuraavat tiedot:

a) tiedot kiinteistöstä:

   i) kiinteistörekisterilohko ja kiinteistörekisteritunnus;

   ii) maantieteellinen sijainti, mukaan lukien kiinteistön osoite;

   iii) kiinteistön pinta-ala/koko;

   iv) kiinteistön tyyppi, mukaan lukien se, onko kyseessä rakennettu vai rakentamaton tontti, ja käyttötarkoitus;

b) omistajuutta koskevat tiedot:

   i) laillisen omistajan ja omistajan puolesta oletettavasti toimivien henkilöiden nimet;

ii) jos omistaja on oikeushenkilö, oikeushenkilön nimi ja oikeudellinen muoto sekä yrityksen yksilöllinen tunnistenumero ja verotunniste;

iii) jos omistaja on oikeudellinen järjestely, oikeudellisen järjestelyn nimi ja verotunniste;

iv) kiinteistön hankintahinta;

v) tarvittaessa mahdolliset oikeudet tai rajoitukset;

c) tiedot rasitteista seuraavien osalta:

i) kiinnitykset;

ii) oikeudelliset rajoitukset;

iii) omistusoikeudet;

iv) mahdolliset muut takuut;

d) aiemmat tiedot kiinteistön omistajuudesta, hinnasta ja siihen liittyvistä rasitteista;

e) asiaankuuluvat asiakirjat.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kiinteistörekisterilohkolla on useita kiinteistöjä, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot annetaan kustakin kiinteistöstä kyseisessä kiinteistörekisterilohkossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaiset aiemmat tiedot kattavat vähintään ajanjakson 8 päivästä heinäkuuta 2019.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mekanismeja sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetun keskitetyn yhteyspisteen kautta toimitetut tiedot ovat ajantasaisia ja tarkkoja.

4. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sähköisessä muodossa olevat tiedot toimitetaan viipymättä pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos kyseisiä tietoja ei säilytetä sähköisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne toimitetaan oikea-aikaisesti ja siten, ettei pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen toiminta vaarannu.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2029:

a) kansallisella tasolla perustetun 1 kohdassa tarkoitetun keskitetyn yhteyspisteen ominaisuudet, mukaan lukien verkkosivusto, jolla se on saatavilla;

b) luettelo toimivaltaisista viranomaisista, joille on myönnetty pääsy 1 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn yhteyspisteeseen;

c) kaikki tiedot, jotka on asetettu toimivaltaisten viranomaisten saataville 2 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi.

Jäsenvaltioiden on päivitettävä tätä tiedoksiantoa, kun toimivaltaisten viranomaisten luettelossa tai toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevien tietojen laajuudessa tapahtuu muutoksia. Komissio asettaa kyseiset tiedot ja niihin mahdollisesti tehdyt muutokset muiden jäsenvaltioiden saataville.

6. Komissio antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2032 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan edellytykset sekä tekniset eritelmät ja menettelyt 1 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen yhteyspisteiden turvalliselle ja tehokkaalle yhteenliittämiselle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

III LUKU

RAHANPESUN SELVITTELYKESKUKSET

19 artikla

Rahanpesun selvittelykeskuksen perustaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava rahanpesun selvittelykeskus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja tehokasta torjumista varten.

2. Rahanpesun selvittelykeskuksen on oltava kansallinen keskusyksikkö, joka vastaanottaa ja analysoi ilmoitusvelvollisten asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan mukaisesti toimittamat kertomukset, ilmoitusvelvollisten kyseisen asetuksen 74 artiklan ja 80 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti toimittamat kertomukset ja kaikki muut rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen liittyvät tiedot, mukaan lukien tulliviranomaisten asetuksen (EU) 2018/1672 9 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot sekä valvontaviranomaisten tai muiden viranomaisten toimittamat tiedot.

3. Rahanpesun selvittelykeskus vastaa analyysiensa tulosten sekä mahdollisten muiden tietojen jakamisesta asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille, jos on syytä epäillä rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Sen on voitava hankkia ilmoitusvelvollisilta lisätietoja.

Rahanpesun selvittelykeskusten analysointitehtävän on sisällettävä seuraavat:

a) operatiivinen analyysi, joka kohdistuu yksittäisiin tapauksiin ja tiettyihin kohteisiin tai asianmukaisesti valikoituihin tietoihin, jotka priorisoidaan riskin, saatujen tietojen tyypin ja määrän sekä niiden oletetun jakamisen jälkeisen käytön perusteella;

b) strateginen analyysi, joka koskee rahanpesun ja terrorismin rahoituksen suuntauksia ja menetelmiä sekä niiden kehityskulkuja.

4. Kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on oltava toiminnallisesti itsenäinen ja riippumaton, mikä merkitsee sitä, että sillä on oltava toimivalta ja valmiudet suorittaa tehtävänsä vapaasti, mukaan lukien kyky tehdä itsenäisiä päätöksiä yksittäisten tietojen analysoinnista, pyytämisestä ja 3 kohdan mukaisesta jakamisesta. Siihen ei saa kohdistua epäasiallista poliittista taikka hallituksen tai teollisuuden taholta tulevaa painostusta tai häirintää.

Jos rahanpesun selvittelykeskus sijoittuu toisen viranomaisen organisaatioon, sen ydintehtävät ovat itsenäisiä ja toiminnallisesti erillisiä vastaanottavan viranomaisen muista tehtävistä.

5. Jäsenvaltioiden on annettava rahanpesun selvittelykeskuksilleen riittävät taloudelliset ja tekniset resurssit sekä henkilöresurssit niiden tehtävien hoitamiseen. Rahanpesun selvittelykeskusten on saatava tehtäviensä hoitoon tarvittavat resurssit ja pystyttävä käyttämään niitä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskusten henkilöstöä sitovat 67 artiklassa säädettyjä salassapitovaatimuksia vastaavat vaatimukset ja että henkilöstö ylläpitää korkeaa ammatillista tasoa, mukaan lukien tietosuojaa koskevat korkeat ammatilliset normit, ja että henkilöstö on erittäin luotettavaa ja että sillä on asianmukainen osaaminen massadata-aineistojen eettisen käsittelyn osalta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on käytössään menettelyt eturistiriitojen ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on käytössään säännöt, joita sovelletaan tietoturvaan ja tietojen luottamuksellisuuteen.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on käytössään turvalliset ja suojatut kanavat, joiden kautta ne voivat viestiä ja vaihtaa tietoja sähköisesti toimivaltaisten viranomaisten ja ilmoitusvelvollisten kanssa.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskukset pystyvät tekemään tietojen vaihtamista koskevia järjestelyjä muiden kotimaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa 46 artiklan nojalla.

10. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 rahanpesun selvittelykeskuksille osoitetut ohjeet seuraavista:

a) rahanpesun selvittelykeskuksen toiminnallisen riippumattomuuden ja itsenäisyyden säilyttämiseksi toteutettavat toimenpiteet, mukaan lukien toimenpiteet, joilla estetään eturistiriidat, jotka vaikuttavat rahanpesun selvittelykeskuksen toiminnalliseen riippumattomuuteen ja itsenäisyyteen;

b) operatiivisen ja strategisen analyysin luonne, piirteet ja tavoitteet;

c) välineet ja menetelmät sellaisten rahoitus-, lainvalvonta- ja hallinnollisten tietojen käyttöä ja ristiintarkastusta varten, joihin rahanpesun selvittelykeskuksilla on pääsy; ja

d) käytännöt ja menettelyt liiketoimen keskeyttämiseen tai sen jatkamisen kieltämiseen sekä tilin tai liikesuhteen keskeyttämiseen tai valvontaan 24 ja 25 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Perusoikeusvastaava

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset nimeävät perusoikeusvastaavan. Perusoikeusvastaava voi olla rahanpesun selvittelykeskuksen nykyisen henkilöstön jäsen.

2. Perusoikeusvastaava hoitaa seuraavia tehtäviä:

a) antaa rahanpesun selvittelykeskuksen henkilöstölle kaikkea rahanpesun selvittelykeskuksen toteuttamaa toimintaa koskevaa neuvontaa, jos hän katsoo sen tarpeelliseksi tai jos henkilöstö sitä pyytää, kyseistä toimintaa haittaamatta tai viivyttämättä;

b) edistää perusoikeuksien kunnioittamista rahanpesun selvittelykeskuksessa ja valvoo sitä;

c) antaa ei-sitovia lausuntoja siitä, onko rahanpesun selvittelykeskuksen toiminta perusoikeuksien mukaista;

d) ilmoittaa rahanpesun selvittelykeskuksen päällikölle mahdollisista perusoikeuksien loukkauksista rahanpesun selvittelykeskuksen toiminnassa.

3. Rahanpesun selvittelykeskuksen on varmistettava, että perusoikeusvastaava ei ota vastaan ohjeita, jotka koskevat hänen tehtäviensä hoitamista.

21 artikla

Tietojen saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on niiden organisatorisesta asemasta riippumatta käytettävissään tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen, mukaan lukien rahoitus-, lainvalvonta- ja hallinnolliset tiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on vähintään

a) välitön ja suora pääsy seuraaviin rahoitustietoihin:

   i) kansallisiin keskitettyihin automatisoituihin mekanismeihin 16 artiklan mukaisesti sisältyvät tiedot;

   ii) ilmoitusvelvollisilta saadut tiedot, mukaan lukien tiedot asetuksen (EU) 2023/1113 3 artiklan 9 alakohdassa määritellyistä varainsiirroista ja mainitun asetuksen 3 artiklan 10 alakohdassa määritellyistä kryptovarojen siirroista;

   iii) kiinnityksiä ja lainoja koskevat tiedot;

   iv) kansallisiin valuutta- ja valuutanvaihtotietokantoihin sisältyvät tiedot;

   v) arvopapereita koskevat tiedot;

b) välitön ja suora pääsy seuraaviin hallinnollisiin tietoihin:

   i) verotiedot, myös veroviranomaisten hallussa olevat tiedot sekä neuvoston direktiivin 2011/16/EU ([40]) 8 artiklan 3 a kohdan nojalla saadut tiedot;

   ii) tiedot tavaroita tai palveluja tai käyttöoikeussopimuksia koskevista julkisista hankintamenettelyistä;

([40]) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

iii) edellä 16 artiklassa tarkoitetun pankkitilirekisterien yhteenliittämisjärjestelmän tiedot, sekä kansallisten kiinteistörekisterien tai sähköisten tietojenhakujärjestelmien sekä maarekisterien ja katasterien tiedot;

iv) luonnollisia henkilöitä koskevissa kansallisissa väestörekistereissä olevat tiedot;

v) kansallisissa passi- ja viisumirekistereissä olevat tiedot;

vi) matkustustietokannoissa olevat tiedot;

vii) liike-elämän tietokannoissa, mukaan lukien kauppa- ja yritysrekisterit ja poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden tietokannat, olevat tiedot;

viii) kansallisissa ajoneuvo-, ilma-alus- ja vesikulkuneuvorekistereissä olevat tiedot;

ix) kansallisissa sosiaaliturvarekistereissä olevat tiedot;

x) tullaustiedot, myös käteisen rahan fyysistä liikkumista rajan yli koskevat tiedot;

xi) kansallisissa aserekistereissä olevat tiedot;

xii) kansallisissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevissa rekistereissä olevat tiedot;

xiii) keskitettyjen rekisterien 10 artiklan 19 kohdan mukaisen yhteenliittämisen kautta saatavilla olevat tiedot;

xiv) voittoa tavoittelemattomien järjestöjen rekistereissä olevat tiedot;

xv) kansallisten finanssivalvonta- ja sääntelyviranomaisten hallussa 61 artiklan ja 67 artiklan 2 kohdan mukaisesti olevat tiedot;

xvi) komission asetuksen (EU) N:o 389/2013 ([41]) mukaisesti perustetut tietokannat, joissa säilytetään hiilidioksidipäästökauppaa koskevia tietoja;

xvii) yritysten vuositilinpäätöksiä koskevat tiedot;

xviii) kansalliset maahanmuuttorekisterit;

xix) kauppatuomioistuinten hallussa olevat tiedot;

xx) maksukyvyttömyystietokannoissa olevat ja selvittäjien hallussa olevat tiedot;

xxi) tiedot kohdennettujen talouspakotteiden nojalla jäädytetyistä tai pysäytetyistä varoista ja muusta omaisuudesta;

c) suora tai välillinen pääsy seuraaviin lainvalvontatietoihin:

i) kaikenlaiset tiedot, joita toimivaltaisilla viranomaisilla on jo hallussaan rikosten ehkäisemiseksi, paljastamiseksi ja tutkimiseksi tai niihin liittyviä syytetoimia varten;

ii) kaikenlaiset tiedot, joita viranomaisilla tai yksityisillä on hallussaan rikosten estämiseksi, paljastamiseksi ja tutkimiseksi tai niihin liittyviä syytetoimia varten ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten saatavilla ilman, että niiden tarvitsee käyttää kansallisen lainsäädännön mukaisia pakkokeinoja.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on kuuluttava muun muassa rikosrekisterit sekä tiedot, jotka koskevat tutkimuksia, varojen jäädyttämistä tai takavarikoimista tai muita tutkimukseen liittyviä tai väliaikaisia toimia sekä tuomioita ja menetetyksi tuomitsemisia.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että pääsyä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin lainvalvontatietoihin rajoitetaan tapauskohtaisesti, jos tällaisten tietojen antaminen todennäköisesti vaarantaa meneillään olevan tutkinnan.

([41]) Komission asetus (EU) N:o 389/2013, annettu 2 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 280/2004/EY ja N:o 406/2009/EY mukaisen unionin rekisterin perustamisesta ja komission asetusten (EU) N:o 920/2010 ja (EU) N:o 1193/2011 kumoamisesta (EUVL L 122, 3.5.2013, s. 1).

2. Edellä 1 kohdassa lueteltuihin tietoihin pääsyä pidetään suorana ja välittömänä, jos tiedot sisältyvät tietotekniseen tietokantaan, rekisteriin tai tietojenhakujärjestelmään, josta rahanpesun selvittelykeskus voi hakea tiedot ilman välivaiheita, tai jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tietoja hallussaan pitävät yhteisöt tai viranomaiset antavat ne viipymättä rahanpesun selvittelykeskuksille; ja

b) mikään yhteisö, viranomainen tai kolmas osapuoli ei pysty puuttumaan pyydettyihin tai annettaviin tietoihin.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukselle myönnetään mahdollisuuksien mukaan suora pääsy 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa lueteltuihin tietoihin. Jos rahanpesun selvittelykeskukselle on myönnetty välillinen pääsy tietoihin, tiedot hallussaan pitävän yhteisön tai viranomaisen on annettava ne hyvissä ajoin.

4. Kullakin rahanpesun selvittelykeskuksella on oltava tehtäviensä yhteydessä mahdollisuus pyytää, saada ja käyttää minkä tahansa ilmoitusvelvollisen antamia tietoja suorittaakseen tämän direktiivin 19 artiklan 3 kohdan mukaiset tehtävänsä myös siinä tapauksessa, ettei aiempaa ilmoitusta ole tehty asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan tai 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ilmoitusvelvollisia ei saa velvoittaa täyttämään tämän kohdan mukaisesti esitettyjä tietopyyntöjä, jos ne koskevat mainitun asetuksen 70 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa hankittuja tietoja.

22 artikla

Tietopyyntöihin vastaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskus voi vastata hyvissä ajoin omassa jäsenvaltiossaan asetuksen (EU) 2024/1624 2 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten esittämiin perusteltuihin tietopyyntöihin, joiden perusteena on rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen liittyviä huolenaiheita, kun tiedot ovat jo rahanpesun selvittelykeskuksen hallussa ja niitä tarvitaan tapauskohtaisesti. Päätöksen tiedon jakamisesta tekee rahanpesun selvittelykeskus.

Jos objektiivisten tosiseikkojen perusteella on syytä olettaa, että tietojen antamisella olisi kielteisiä vaikutuksia käynnissä olevaan selvittelyyn tai analyysiin, tai jos on kyse poikkeustapauksesta, jossa tietojen ilmaiseminen olisi selvässä epäsuhteessa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeutettuihin etuihin nähden tai merkityksetöntä siihen tarkoitukseen nähden, johon niitä on pyydetty, rahanpesun selvittelykeskuksella ei ole velvollisuutta vastata tietopyyntöön.

Tällaisissa tapauksissa rahanpesun selvittelykeskuksen on esitettävä kirjallisesti perustelut pyynnön esittäneelle viranomaiselle.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava rahanpesun selvittelykeskukselle palautetta tämän artiklan ja 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen käyttämisestä ja niiden hyödyllisyydestä sekä kyseisten tietojen perusteella toteutettujen toimien ja tutkimusten tuloksista. Tällaista palautetta on annettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kootussa muodossa vähintään kerran vuodessa, jotta rahanpesun selvittelykeskus voi parantaa operatiivista analysointitehtäväänsä.

23 artikla

Tietojen antaminen valvojille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset antavat valvojille oma-aloitteisesti tai pyynnöstä tietoja, joilla voi olla merkitystä IV luvun mukaisen valvonnan kannalta, mukaan lukien vähintään seuraavat tiedot:

a) ilmoitusvelvollisten toimittamien epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten laatu ja määrä;

b) ilmoitusvelvollisten rahanpesun selvittelykeskusten pyyntöihin asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti antamien vastausten laatu ja oikea-aikaisuus;

c) tämän direktiivin 19 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tehtyjen strategisten analyysien asiaankuuluvat tulokset sekä kaikki asiaankuuluvat tiedot rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen suuntauksista ja menetelmistä, mukaan lukien maantieteelliset, rajatylittävät ja kehittymässä olevat riskit.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset ilmoittavat valvojille aina, kun niiden hallussa olevat tiedot viittaavat siihen, että ilmoitusvelvolliset mahdollisesti rikkovat asetuksia (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113.

3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa se on ehdottoman välttämätöntä 2 kohdan soveltamiseksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskusten tämän artiklan nojalla toimittamat tiedot eivät sisällä mitään tietoja yksittäisistä luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä tai tapauksista, joihin liittyy sellaisia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka ovat käynnissä olevan analyysin tai tutkinnan kohteena, taikka tietoja, jotka voivat johtaa luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tunnistamiseen.

24 artikla

Keskeyttäminen tai jatkamisen kieltäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet toteuttaa kiireellisiä toimia suoraan tai välillisesti liiketoimen keskeyttämiseksi tai sen jatkamisen kieltämiseksi, kun on syytä epäillä, että kyseinen liiketoimi liittyy rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan mukaisesti ilmoitetun epäilyn perusteella todetaan, että liiketoimen keskeyttäminen tai sen jatkamisen kieltäminen on tarpeen, ilmoitusvelvolliselle annetaan määräys keskeyttämisestä tai jatkamisen kieltämisestä mainitun asetuksen 71 artiklassa tarkoitetussa määräajassa. Jos tarve keskeyttää liiketoimi perustuu rahanpesun selvittelykeskuksen analyysitoimintaan riippumatta siitä, onko ilmoitusvelvollinen tehnyt aiemman ilmoituksen, rahanpesun selvittelykeskuksen on määrättävä keskeyttämisestä mahdollisimman pian.

Rahanpesun selvittelykeskuksen on määrättävä liiketoimen keskeyttämisestä tai sen jatkamisen kieltämisestä varojen säilyttämiseksi, analyysien suorittamiseksi, mukaan lukien liiketoimen analysointi, sen arvioimiseksi, onko epäily vahvistettu, ja jos on, analyysien tulosten jakamiseksi asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille, jotta ne voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava rahanpesun selvittelykeskusten analyysitoimintaa varten sovellettava keskeyttämisjakso tai jatkamisen kieltämisjakso, joka saa olla enintään 10 työpäivää. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa pidemmän ajanjakson, jos rahanpesun selvittelykeskukset suorittavat kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikoksen tuottaman hyödyn jäljittämistä, takavarikointia, jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista. Jos on vahvistettu pidempi keskeyttämisjakso tai jatkamisen kieltämisjakso, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset hoitavat tehtäväänsä soveltaen asianmukaisia kansallisia suojatoimia, kuten liiketoimen keskeyttämisen kohteena olevan henkilön mahdollisuutta hakea kyseiseen keskeyttämispäätökseen muutosta tuomioistuimelta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet lopettaa keskeytys tai jatkamisen kieltäminen milloin tahansa, jos nämä katsovat, ettei keskeytys tai jatkamisen kieltäminen ole enää tarpeen kolmannessa alakohdassa säädettyjen tavoitteiden täyttämiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet määrätä tässä kohdassa tarkoitetusta keskeyttämisestä tai jatkamisen kieltämisestä toisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskuksen pyynnöstä.

2. Jos epäillään, että pankkitili tai maksutili, kryptovaratili tai liikesuhde liittyy rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukselle annetaan valtuudet toteuttaa suoraan tai välillisesti kiireellisiä toimia, jotta kyseisen tilin käyttö voidaan keskeyttää tai liikesuhde keskeyttää varojen säilyttämiseksi, analyysien suorittamiseksi ja sen arvioimiseksi, onko epäily vahvistettu, ja jos on, analyysien tulosten jakamiseksi asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille, jotta ne voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava rahanpesun selvittelykeskusten analyysitoimintaa varten sovellettava keskeyttämisjakso, joka saa olla enintään viisi työpäivää. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa pidemmän ajanjakson, jos rahanpesun selvittelykeskukset suorittavat kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikoksen tuottaman hyödyn jäljittämistä, takavarikointia, jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista. Jos on vahvistettu pidempi keskeyttämisjakso, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset hoitavat tehtäväänsä soveltaen asianmukaisia kansallisia suojatoimia, kuten pankkitilin tai maksutilin, kryptovaratilin tai liikesuhteen keskeyttämisen kohteena olevan henkilön mahdollisuutta hakea kyseiseen keskeyttämispäätökseen muutosta tuomioistuimelta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet lopettaa keskeytys milloin tahansa, jos nämä katsovat, ettei keskeytys ole enää tarpeen ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen tavoitteiden täyttämiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet keskeyttää tilin käyttäminen tai keskeyttää liikesuhde tässä kohdassa tarkoitetulla tavalla toisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskuksen pyynnöstä.

3. Keskeyttämisestä tai jatkamisen kieltämisestä määrääminen tämän artiklan mukaisesti ei saa asettaa rahanpesun selvittelykeskusta taikka sen johtajia tai työntekijöitä minkäänlaiseen vastuuseen.

25 artikla

Liiketoimien tai toiminnan valvontaohjeet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet ohjeistaa ilmoitusvelvollisia valvomaan rahanpesun selvittelykeskuksen määrittämän ajan kuluessa liiketoimia tai toimintaa, joita toteutetaan ilmoitusvelvollisen hallinnoiman yhden tai useamman pankkitilin tai maksutilin tai kryptovaratilin tai muun liikesuhteen kautta, sellaisten henkilöiden osalta, joihin liittyy merkittävä rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riski. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet ohjeistaa ilmoitusvelvollista raportoimaan valvonnan tuloksista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on valtuudet määrätä tässä artiklassa tarkoitettuja valvontatoimenpiteitä toisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskuksen pyynnöstä.

26 artikla

Ilmoitusvelvollisille annetut varoitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset pystyvät varoittamaan ilmoitusvelvollisia tiedoista, jotka ovat merkityksellisiä asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämisen kannalta asetuksen (EU) 2024/1624 III luvun mukaisesti. Näihin tietoihin on sisällyttävä:

a) sellaisten liiketoimien tai toiminnan tyypit, joihin liittyy merkittävä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riski;

b) tietyt henkilöt, joihin liittyy merkittävä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riski;

c) tietyt maantieteelliset alueet, joihin liittyy merkittävä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riski.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta on sovellettava kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun ajanjakson ajan, joka saa olla enintään kuusi kuukautta.

3. Rahanpesun selvittelykeskusten on annettava ilmoitusvelvollisille vuosittain strategisia tietoja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen tyypeistä, riski-indikaattoreista ja suuntauksista.

27 artikla

Rahanpesun selvittelykeskuksen vuosikertomus

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen rahanpesun selvittelykeskus julkaisee vuosittain kertomuksen toiminnastaan. Kertomuksessa on oltavat tilastot seuraavista:

a) rahanpesun selvittelykeskuksen saamien epäilyttävistä liiketoimista ja epäilyttävästä toiminnasta tehtyjen ilmoitusten perusteella toteutetut jatkotoimet;

b) ilmoitusvelvollisten tekemät ilmoitukset epäilyttävistä liiketoimista;

c) valvojilta sekä keskitetyistä rekistereistä saadut tiedot;

d) toimivaltaisille viranomaisille jaetut tiedot ja tietojen jakamisen johdosta toteutetut jatkotoimet;

e) muille rahanpesun selvittelykeskuksille esitetyt ja niiltä vastaanotetut pyynnöt;

f) asetuksen (EU) 2024/1624 2 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan c alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille esitetyt ja niiltä vastaanotetut pyynnöt;

g) osoitetut henkilöresurssit;

h) tulliviranomaisten asetuksen (EU) 2018/1672 9 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot käteisen rahan fyysisestä liikkumisesta rajan yli.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun kertomuksen on sisällettävä tietoa myös muille toimivaltaisille viranomaisille jaetuissa tiedostoissa yksilöidyistä suuntauksista ja tyypeistä. Kertomukseen sisältyvien tietojen perusteella ei saa pystyä tunnistamaan ketään luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä.

28 artikla

Rahanpesun selvittelykeskuksen antama palaute

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset antavat ilmoitusvelvollisille palautetta asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan mukaisesta epäilyistä ilmoittamisesta. Palautteessa on käsiteltävä ainakin toimitetun tiedon laatua, ilmoitusten oikea-aikaisuutta, epäilyn kuvausta ja toimitusvaiheessa esitettyjä asiakirjoja.

Tämän artiklan mukaisen palautteen ei katsota kattavan jokaista ilmoitusvelvollisten toimittamaa ilmoitusta.

Rahanpesun selvittelykeskuksen on annettava palautetta vähintään kerran vuodessa riippumatta siitä, annetaanko se yksittäiselle ilmoitusvelvolliselle vai ilmoitusvelvollisten ryhmille, ottaen huomioon ilmoitusvelvollisten ilmoittamien epäilyttävien liiketoimien kokonaismäärä.

Palaute annetaan myös valvojien saataville, jotta nämä voivat harjoittaa riskiperusteista valvontaa 40 artiklan mukaisesti.

Rahanpesun selvittelykeskusten on ilmoitettava vuosittain rahanpesuntorjuntaviranomaiselle palautteen antamisesta ilmoitusvelvollisille tämän artiklan mukaisesti ja toimitettava tilastot ilmoitusvelvollisten ryhmien toimittamien epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten määrästä.

Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 rahanpesun selvittelykeskuksille suosituksia palautteen antamista koskevista parhaista käytännöistä ja lähestymistavoista, myös palautteen tyypistä ja toistuvuudesta.

Palautteenantovelvollisuudella ei saa vaarantaa meneillään olevaa rahanpesun selvittelykeskuksen analyysitoimintaa tai rahanpesun selvittelykeskuksen jakamista tiedoista seurannutta tutkintaa tai hallinnollista toimea, eikä se saa vaikuttaa tietosuojaa ja luottamuksellisuutta koskevien vaatimusten sovellettavuuteen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset antavat tulliviranomaisille vähintään kerran vuodessa palautetta asetuksen (EU) 2018/1672 9 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen tuloksellisuudesta ja niiden jatkotoimista.

29 artikla

Rahanpesun selvittelykeskusten välinen yhteistyö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset tekevät mahdollisimman laajaa keskinäistä yhteistyötä organisatorisesta asemastaan riippumatta.

30 artikla

Suojatut viestintäkanavat

1. Perustetaan järjestelmä jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa varten, jäljempänä ”FIU.net-järjestelmä”. FIU.net-järjestelmällä on varmistettava turvallinen viestintä ja tietojenvaihto siten, että kaikki tietojen käsittelytoimet voidaan todentaa kirjallisesti. FIU.net-järjestelmää voidaan käyttää myös viestintään kolmansissa maissa toimivien rahanpesun selvittelykeskusten vastapuolien sekä muiden viranomaisten ja unionin elinten, toimistojen ja virastojen kanssa. FIU.net-järjestelmän ylläpidosta huolehtii rahanpesuntorjuntaviranomainen.

FIU.net-järjestelmää on käytettävä rahanpesun selvittelykeskusten ja rahanpesuntorjuntaviranomaisen väliseen tietojenvaihtoon tämän direktiivin 32 artiklan ja asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan nojalla tehtäviä yhteisiä analyyseja varten.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat tietoja 31 ja 32 artiklan mukaisesti käyttäen FIU.net-järjestelmää. Jos FIU.net-järjestelmään tulee tekninen häiriö, tiedot on toimitettava muulla asianmukaisella keinolla, jolla varmistetaan tietoturvan ja tietosuojan korkea taso.

Tietojenvaihdon rahanpesun selvittelykeskusten ja niiden kolmansissa maissa toimivien vastapuolten välillä, jotka eivät ole yhteydessä FIU.net-järjestelmään, on tapahduttava suojattujen viestintäkanavien kautta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset tekevät kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti mahdollisimman laajaa yhteistyötä uusimman tekniikan käytössä tässä direktiivissä säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi.

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset tekevät mahdollisimman laajaa yhteistyötä rahanpesuntorjuntaviranomaisen kehittämien ja hallinnoimien ratkaisujen soveltamisessa asetuksen (EU) 2024/1620 5 artiklan 5 kohdan i alakohdan, 45 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 47 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset pystyvät käyttämään FIU.net-järjestelmän toimintoja ristiinvertaillakseen osuma/ei osumaa -pohjalta FIU.net-järjestelmässä saataville asettamiaan tietoja muiden rahanpesun selvittelykeskusten ja unionin elinten, toimistojen ja virastojen mainitussa järjestelmässä saataville asettamien tietojen kanssa siltä osin kuin kyseinen ristiinvertailu kuuluu kyseisten unionin elinten, toimistojen ja virastojen toimivaltuuksiin.

5. Rahanpesuntorjuntaviranomainen voi keskeyttää rahanpesun selvittelykeskuksen tai kolmannen maan vastapuolen tai unionin elimen, toimiston tai viraston pääsyn FIU.net-järjestelmään, jos sillä on syy uskoa, että tällainen pääsy järjestelmään vaarantaisi tämän luvun täytäntöönpanon ja rahanpesun selvittelykeskusten hallussa olevien ja FIU.net-järjestelmän kautta vaihdettujen tietojen turvallisuuden ja luottamuksellisuuden, myös silloin, kun käsillä on rahanpesun selvittelykeskuksen itsenäisyyteen ja riippumattomuuteen liittyviä huolenaiheita.

31 artikla

Tietojenvaihto rahanpesun selvittelykeskusten kesken

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikkia tietoja, joilla voi olla merkitystä rahanpesun selvittelykeskuksen käsitellessä tai analysoidessa tietoja, jotka liittyvät rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen ja siinä osallisena olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, asiaan mahdollisesti liittyvästä esirikosten tyypistä riippumatta ja vaikka asiaan mahdollisesti liittyvä esirikosten tyyppiä ei olisi tunnistettu tietojenvaihdon aikana.

Pyynnön on sisällettävä merkitykselliset tosiseikat, taustatiedot, pyynnön perustelut, yhteydet pyynnön vastaanottaneen rahanpesun selvittelykeskuksen maahan ja pyydettyjen tietojen käyttötarkoitus.

Jos rahanpesun selvittelykeskus vastaanottaa asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisen ilmoituksen, joka koskee toista jäsenvaltiota, sen on toimitettava ilmoitus tai kaikki siitä saadut olennaiset tiedot viipymättä kyseisen toisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle.

2. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Näiden teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on täsmennettävä, missä muodossa 1 kohdan mukainen tietojenvaihto tapahtuu.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) 2024/1620 53 artiklan mukaisesti.

3. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Näissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on täsmennettävä merkityksellisyys ja valintaperusteet määritettäessä, koskeeko asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla toimitettu ilmoitus tämän artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua toista jäsenvaltiota.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 rahanpesun selvittelykeskuksille ohjeet menettelyistä, jotka on otettava käyttöön asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisen toista jäsenvaltiota koskevan ilmoituksen toimittamisessa ja vastaanottamisessa, sekä kyseisen ilmoituksen johdosta toteutettavista jatkotoimista.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskus, jolle pyyntö esitetään, velvoitetaan käyttämään tietojen saamiseksi ja analysoimiseksi kaikkia käytettävissään olevia valtuuksia, joita sillä tavallisesti olisi kansallisessa tilanteessa, kun se vastaa 1 kohdassa tarkoitettuun toisen rahanpesun selvittelykeskuksen esittämään tietopyyntöön.

Jos rahanpesun selvittelykeskus haluaa saada lisätietoja jäsenvaltionsa alueella toimivasta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta ilmoitusvelvollisesta, pyyntö on osoitettava sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka alueelle ilmoitusvelvollinen on sijoittautunut. Kyseisen rahanpesun selvittelykeskuksen on hankittava tiedot asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja välitettävä vastaukset viipymättä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun rahanpesun selvittelykeskusta pyydetään toimittamaan tietoja 1 kohdan mukaisesti, sen on vastattava pyyntöön mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, jos pyydetyt tiedot ovat rahanpesun selvittelykeskuksen hallussa tai jos pyydettyjä tietoja säilytetään tietokannassa tai rekisterissä, johon pyynnön vastaanottaneella rahanpesun selvittelykeskuksella on suora pääsy. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tätä määräaikaa voidaan pidentää enintään 10 työpäivään. Jos pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus ei pysty hankkimaan pyydettyjä tietoja, sen on ilmoitettava asiasta pyynnön esittäneelle rahanpesun selvittelykeskukselle.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos rahanpesun selvittelykeskusta pyydetään 1 kohdan mukaisesti antamaan tietoja, joita joko säilytetään tietokannassa tai rekisterissä, johon pyynnön vastaanottaneella rahanpesun selvittelykeskuksella on suora pääsy, tai jotka ovat jo sen hallussa, pyynnön vastaanottaneen rahanpesun selvittelykeskuksen on poikkeuksellisissa, perustelluissa ja kiireellisissä tapauksissa annettava kyseiset tiedot 6 kohdassa säädetystä poiketen viimeistään yhden työpäivän kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

Jos pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus ei pysty vastaamaan yhden työpäivän kuluessa tai sillä ei ole suoraa pääsyä tietoihin, sen on perusteltava tämä. Jos pyydettyjen tietojen toimittaminen yhden työpäivän kuluessa aiheuttaisi kohtuuttoman rasituksen pyynnön vastaanottaneelle rahanpesun selvittelykeskukselle, se voi lykätä tietojen toimittamista. Tällöin pyynnön vastaanottaneen rahanpesun selvittelykeskuksen on viipymättä ilmoitettava pyynnön esittäneelle rahanpesun selvittelykeskukselle tällaisesta lykkäyksestä. Pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus saa pidentää tietopyyntöön vastaamiselle asetettua määräaikaa enintään kolmella työpäivällä.

8. Rahanpesun selvittelykeskus voi kieltäytyä vaihtamasta tietoja vain poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa tietojenvaihto voisi olla sen kansallisen lainsäädännön perusperiaatteiden vastaista. Nämä poikkeukselliset olosuhteet on täsmennettävä siten, että estetään analysointiin tarvittavien tietojen vapaaseen vaihtoon kohdistuva väärinkäyttö sekä siihen kohdistuvat aiheettomat rajoitukset.

Jäsenvaltioiden on annettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet komissiolle tiedoksi viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028. Jäsenvaltioiden on päivitettävä kyseistä tiedoksiantoa, jos kansallisella tasolla määritetyissä poikkeuksellisissa olosuhteissa tapahtuu muutoksia.

Komissio julkaisee kootun luettelon toisessa alakohdassa tarkoitetuista tiedoksiannoista.

9. Komissio antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, ovatko 8 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut poikkeukselliset olosuhteet perusteltuja.

32 artikla

Yhteiset analyysit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskukset pystyvät tekemään yhteisiä analyyseja epäilyttävistä liiketoimista ja epäilyttävästä toiminnasta.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa asiaankuuluvien rahanpesun selvittelykeskusten, joita rahanpesuntorjuntaviranomainen avustaa asetuksen (EU) 2024/1620 40 artiklan mukaisesti, on perustettava yhteinen analyysityöryhmä tiettyä tarkoitusta varten määräajaksi, jota voidaan jatkaa keskinäisellä suostumuksella, tekemään operatiivisia analyyseja epäilyttävistä liiketoimista tai epäilyttävästä toiminnasta, joihin liittyy yksi tai useampi työryhmän muodostava rahanpesun selvittelykeskus.

3. Yhteinen analyysityöryhmä voidaan perustaa, jos

a) rahanpesun selvittelykeskusten operatiiviset analyysit edellyttävät sellaisten vaikeiden ja vaativien analyysien suorittamista, jotka liittyvät muihin jäsenvaltioihin;

b) useat rahanpesun selvittelykeskukset suorittavat operatiivisia analyyseja, joissa tapauksen olosuhteet oikeuttavat yhteensovitetut toimet asianosaisissa jäsenvaltioissa.

Yhteisen analyysityöryhmän perustamista koskevan pyynnön voi esittää mikä tahansa asiaankuuluvista rahanpesun selvittelykeskuksista tai rahanpesuntorjuntaviranomainen asetuksen (EU) 2024/1620 44 artiklan nojalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteiseen analyysityöryhmään osoitettu rahanpesun selvittelykeskuksen henkilöstön jäsen pystyy sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja toimivaltuuksiensa rajoissa antamaan työryhmälle oman rahanpesun selvittelykeskuksensa saatavilla olevia tietoja työryhmän suorittamaan analyysia varten.

5. Jos yhteinen analyysityöryhmä tarvitsee apua rahanpesun selvittelykeskukselta, joka ei ole mukana työryhmässä, se voi pyytää kyseistä rahanpesun selvittelykeskusta

a) liittymään yhteiseen analyysityöryhmään,

b) toimittamaan rahanpesun selvittelyyn liittyviä tietoja ja muita rahoitustietoja yhteiselle analyysityöryhmälle.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset voivat kutsua kolmansia osapuolia, mukaan lukien unionin elimet, toimistot ja virastot, osallistumaan yhteisiin analyyseihin, jos se on tarpeen yhteisten analyysien tekemiseksi ja jos kyseinen osallistuminen kuuluu näiden kolmansien osapuolten toimivaltuuksiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisiin analyyseihin osallistuvat rahanpesun selvittelykeskukset määrittävät edellytykset, joita sovelletaan kolmansien osapuolten osallistumiseen, ja ottavat käyttöön toimenpiteitä, joilla taataan vaihdettujen tietojen luottamuksellisuus ja turvallisuus. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaihdettuja tietoja käytetään yksinomaan niihin tarkoituksiin, joita varten yhteinen analyysi on käynnistetty.

33 artikla

Rahanpesun selvittelykeskusten välillä vaihdettujen tietojen käyttö

Edellä 29, 31 ja 32 artiklan nojalla saatuja tietoja ja asiakirjoja on käytettävä tässä direktiivissä säädettyjen rahanpesun selvittelykeskuksen tehtävien suorittamiseksi. Vaihtaessaan tietoja ja asiakirjoja 29 ja 31 artiklan mukaisesti rahanpesun selvittelykeskus voi asettaa kyseisten tietojen käytölle rajoituksia ja ehtoja paitsi, jos ne koostuvat ilmoitusvelvollisen asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamasta ilmoituksesta tai siitä saaduista tiedoista, jotka koskevat toista jäsenvaltiota, jossa ilmoitusvelvollinen toimii palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla ja jolla ei ole yhteyttä tiedot toimittavan rahanpesun selvittelykeskuksen jäsenvaltioon. Tiedot vastaanottavan rahanpesun selvittelykeskuksen on noudatettava näitä rajoituksia ja ehtoja.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset nimeävät vähintään yhden yhteyshenkilön tai -pisteen, joka vastaa muiden jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskuksilta saatujen tietopyyntöjen vastaanottamisesta.

34 artikla

Rahanpesun selvittelykeskusten välillä vaihdettujen tietojen edelleen jakamista koskeva suostumus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 29, 31 ja 32 artiklan nojalla vaihdettuja tietoja käytetään ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty tai annettu, ja että tiedot vastaanottava rahanpesun selvittelykeskus ei jaa kyseisiä tietoja muille viranomaisille, virastoille tai yksiköille tai käytä niitä muihin kuin alun perin hyväksyttyihin tarkoituksiin ilman tiedot toimittaneen rahanpesun selvittelykeskuksen antamaa ennakkosuostumusta.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimuksia ei sovelleta, jos rahanpesun selvittelykeskuksen antamat tiedot koostuvat ilmoitusvelvollisen asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamasta ilmoituksesta, joka koskee toista jäsenvaltiota, jossa ilmoitusvelvollinen toimii palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, ja jolla ei ole yhteyttä tiedot toimittavan rahanpesun selvittelykeskuksen jäsenvaltioon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus antaa tietojen jakamista toimivaltaisille viranomaisille koskevan ennakkosuostumuksensa viipymättä ja laajuudeltaan mahdollisimman kattavana riippumatta esirikosten tyypistä ja siitä, onko esirikosta tunnistettu. Pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus saa kieltäytyä antamasta suostumustaan tällaiseen tietojen jakamiseen vain siinä tapauksessa, että niiden luovuttaminen ei kuulu sen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten soveltamisalaan tai voisi johtaa tutkinnan vaarantumiseen tai olisi muuten ristiriidassa asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön perusperiaatteiden kanssa. Tietojen luovuttamista koskevan suostumuksen antamisesta kieltäytyminen on aina selitettävä asianmukaisesti. Tilanteet, joissa rahanpesun selvittelykeskukset voivat kieltäytyä suostumuksen antamisesta, on täsmennettävä siten, että estetään toimivaltaisille viranomaisille tapahtuvan tietojen jakamisen väärinkäyttö sekä siihen kohdistuvat aiheettomat rajoitukset.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi 2 kohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet, joissa tietojen jakaminen ei olisi kansallisen lainsäädännön perusperiaatteiden mukaista, viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028. Jäsenvaltioiden on päivitettävä tällaisia tiedonantoja, jos kansallisella tasolla määritetyissä poikkeuksellisissa olosuhteissa tapahtuu muutoksia.

Komissio julkaisee kootun luettelon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tiedoksiannoista.

4. Komissio antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, ovatko 3 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut poikkeukselliset olosuhteet perusteltuja.

35 artikla

Rikoslain säännösten vaikutus

Kansallisten lainsäädäntöjen erot esirikosten määritelmissä eivät saa estää rahanpesun selvittelykeskuksia antamasta apua toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle eivätkä rajoittaa tietojen vaihtoa, jakamista ja käyttöä 31, 32, 33 ja 34 artiklan nojalla.

36 artikla

Ilmoitusten luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksilla on käytössä mekanismeja, joilla suojellaan asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti epäilyistä ilmoittavien ilmoitusvelvollisten ja niiden työntekijöiden tai vastaavassa asemassa olevien henkilöiden, myös asiamiesten ja edustajien, henkilöllisyyttä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset eivät paljasta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen lähdettä vastatessaan toimivaltaisten viranomaisten 22 artiklan mukaisiin tietopyyntöihin tai jakaessaan analyysiensa tulokset 19 artiklan mukaisesti. Tämä kohta ei rajoita kansallisen rikosprosessioikeuden soveltamista.

IV LUKU

RAHANPESUNTORJUNNAN VALVONTA

1 JAKSO

Yleiset säännökset

37 artikla

Kansallisten valvojien valtuudet ja resurssit

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen alueelle sijoittautuneet ilmoitusvelvolliset, 38 artiklassa tarkoitettuja olosuhteita lukuun ottamatta, ovat riittävän ja toimivan valvonnan piirissä. Tätä varten kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi valvoja, jonka on valvottava tehokkaasti, että ilmoitusvelvolliset noudattavat asetuksia (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113, sekä toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän varmistamiseksi.

Jos jäsenvaltiot ovat yleistä etua koskevista pakottavista syistä ottaneet käyttöön ilmoitusvelvollisia koskevia erityisiä toimilupavaatimuksia, jotta nämä voivat toimia jäsenvaltioiden alueella palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset valvojat valvovat kyseisten erityisten toimilupien nojalla toimivien ilmoitusvelvollisten toimintaa riippumatta siitä, harjoitetaanko luvanvaraista toimintaa niiden alueella sijaitsevan infrastruktuurin kautta vai etänä. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tämän alakohdan mukaisesta valvonnasta ilmoitetaan sen jäsenvaltion valvojille, jossa ilmoitusvelvollisen päätoimipaikka sijaitsee.

Tätä kohtaa ei sovelleta, kun rahanpesuntorjuntaviranomainen toimii valvojana.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojilla on 5 kohdassa lueteltujen tehtäviensä hoitamiseen riittävät taloudelliset ja tekniset resurssit sekä henkilöresurssit. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten viranomaisten henkilöstö on erittäin luotettavaa, sillä on asianmukainen osaaminen ja se ylläpitää korkeita ammatillisia vaatimuksia, muun muassa luottamuksellisuutta, tietosuojaa ja eturistiriitojen ratkaisemista koskevia vaatimuksia.

3. Jos kyseessä ovat asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset, jäsenvaltiot voivat antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tehtävän itsesääntelyelinten hoidettavaksi edellyttäen, että kyseisillä itsesääntelyelimillä on tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut valtuudet sekä riittävät taloudelliset ja tekniset resurssit sekä henkilöresurssit tehtäviensä hoitamiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten elinten henkilöstö on erittäin luotettavaa, sillä on asianmukainen osaaminen ja se ylläpitää korkeita ammatillisia vaatimuksia, muun muassa luottamuksellisuutta, tietosuojaa ja eturistiriitojen ratkaisemista koskevia vaatimuksia.

4. Jos jäsenvaltio on antanut jonkin ilmoitusvelvollisten ryhmän valvonnan useamman kuin yhden valvojan tehtäväksi, sen on varmistettava, että kyseiset valvojat valvovat ilmoitusvelvollisia johdonmukaisesti ja tehokkaasti koko alalla. Tätä varten jäsenvaltion on nimettävä johtava valvoja tai perustettava valvojien välinen koordinointimekanismi.

Jos jäsenvaltio on antanut kaikkien ilmoitusvelvollisten valvonnan useamman kuin yhden valvojan tehtäväksi, sen on perustettava kyseisten valvojien kesken koordinointimekanismi, jolla varmistetaan ilmoitusvelvollisten mahdollisimman korkeatasoinen ja tehokas valvonta. Kaikkien valvojien on oltava mukana tällaisessa koordinointimekanismissa, paitsi jos

a) valvonta annetaan itsesääntelyelimen tehtäväksi, jolloin 52 artiklassa tarkoitetun viranomaisen on osallistuttava koordinointimekanismiin;

b) jonkin ilmoitusvelvollisten ryhmän valvonta on annettu useiden valvojien tehtäväksi, jolloin johtavan valvojan on osallistuttava koordinointimekanismiin; jos johtavaa valvojaa ei ole nimetty, valvojien on nimettävä keskuudestaan edustaja.

5. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset valvojat suorittavat seuraavat tehtävät:

a) ne jakavat asiaankuuluvat tiedot ilmoitusvelvollisille 39 artiklan mukaisesti;

b) ne päättävät tapauksista, joiden osalta alalle ominaisista erityisistä riskeistä on saatu selkeä käsitys eivätkä asetuksen (EU) 2024/1624 10 artiklan mukaiset yksilölliset dokumentoidut riskiarviot ole välttämättömiä;

c) ne tarkistavat ilmoitusvelvollisten sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden asianmukaisuuden ja täytäntöönpanon asetuksen (EU) 2024/1624 II luvun perusteella sekä kyseisen asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseen osoitettujen henkilöresurssien riittävyyden ja toteutumisen sekä päättävät yhteissijoitusyritysten valvojien osalta tapauksista, joissa yhteissijoitusyritys voi ulkoistaa epäilyttävästä toiminnasta ilmoittamisen palveluntarjoajalle asetuksen (EU) 2024/1624 18 artiklan 7 kohdan mukaisesti;

d) ne arvioivat ja seuraavat säännöllisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyöntiin ja kiertämiseen liittyviä riskejä, joille ilmoitusvelvolliset altistuvat;

e) ne seuraavat, että ilmoitusvelvolliset noudattavat kohdennettuihin talouspakotteisiin liittyviä velvoitteitaan;

f) ne toteuttavat kaikki tarvittavat tutkimukset toimipaikkojen ulkopuolella, tarkastukset toimipaikoissa, aihepiirikohtaiset tarkastukset ja muut selvitykset, arvioinnit ja analyysit, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvolliset noudattavat asetusta (EU) 2024/1624 ja 56 artiklan mukaisesti toteutettuja hallinnollisia toimenpiteitä;

g) ne toteuttavat asianmukaisia valvontatoimenpiteitä puuttuakseen valvonnan yhteydessä tehtävissä arvioinneissa mahdollisesti havaittuihin tapauksiin, joissa ilmoitusvelvolliset ovat jättäneet noudattamatta sovellettavia vaatimuksia, sekä näiden toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyviä jatkotoimia.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojilla on riittävät valtuudet suorittaa 5 kohdassa säädetyt tehtävänsä, mukaan lukien valtuudet

a) vaatia ilmoitusvelvollisia esittämään kaikki tiedot, joilla on merkitystä asetuksen (EU) 2024/1624 tai asetuksen (EU) 2023/1113 noudattamisen seurannassa ja varmistamisessa, sekä tehdä tarkastuksia, myös palveluntarjoajille, joille ilmoitusvelvollinen on ulkoistanut osan tehtävistään kyseisten asetusten vaatimusten täyttämiseksi;

b) soveltaa asianmukaisia ja oikeasuhteisia hallinnollisia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi rikkomistapauksissa, mukaan lukien taloudellisten seuraamusten määrääminen tämän luvun 4 jakson mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että finanssialan valvojilla ja rahapelipalvelujen tarjoajista vastaavilla valvojilla on muitakin valtuuksia 6 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien lisäksi, kuten valtuudet tarkastaa ilmoitusvelvollisen toimitilat ilman etukäteisilmoitusta, jos asianmukainen tarkastuksen kulku ja tuloksellisuus niin edellyttävät, ja että niillä on kaikki tarvittavat keinot tällaisen tarkastuksen suorittamiseen.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa valvojien on pystyttävä vähintään

a) tutkimaan ilmoitusvelvollisten kirjanpito ja asiakirjat sekä ottamaan niistä jäljennöksiä ja otteita;

b) saamaan pääsy ilmoitusvelvollisen käyttämiin ohjelmistoihin, tietokantoihin, tietoteknisiin laitteisiin tai muihin sähköisiin tallennusvälineisiin;

c) saamaan kirjalliset tai suulliset tiedot henkilöltä, joka on vastuussa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevista sisäisistä toimintaperiaatteista, menettelytavoista ja valvontatoimenpiteistä, tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä, sekä yhteisöjä, joille ilmoitusvelvollinen on ulkoistanut tehtäviä asetuksen (EU) 2024/1624 18 artiklan mukaisesti, edustavalta henkilöltä tai näiden yhteisöjen henkilöstöltä, sekä haastattelemaan muita henkilöitä, jotka suostuvat haastateltaviksi tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämistä varten.

38 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla toimivien tiettyjen välittäjien infrastruktuurimuotojen valvonta

1. Jos seuraavien ilmoitusvelvollisten toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla asiamiesten tai edustajien tai muuntyyppisten infrastruktuurien kautta, myös silloin, kun kyseistä toimintaa harjoitetaan direktiivin 2013/36/EU nojalla saadun toimiluvan nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset valvojat valvovat tällaista toimintaa:

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY ([42]) 2 artiklan 3 alakohdassa määritellyt sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat;

b) direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 11 alakohdassa määritellyt maksupalveluntarjoajat; sekä

c) kryptovarapalvelun tarjoajat.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sen jäsenvaltion valvojien, jossa toimintaa harjoitetaan, on valvottava tehokkaasti asetusten (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113 noudattamista ja varmistettava tämän toteutuminen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, mainitussa kohdassa tarkoitetusta asiamiesten, edustajien tai muuntyyppisten infrastruktuurien valvonnasta vastaa sen jäsenvaltion valvoja, jossa ilmoitusvelvollisen päätoimipaikka sijaitsee, jos

a) jäljempänä 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa teknisessä sääntelystandardissa vahvistetut kriteerit eivät täyty; ja

b) kyseisten asiamiesten, edustajien tai muuntyyppisten infrastruktuurien sijaintijäsenvaltion valvoja ilmoittaa sen jäsenvaltion valvojalle, jossa ilmoitusvelvollisen päätoimipaikka sijaitsee, että ottaen huomioon kyseisen yhteisön rajallisen infrastruktuurin jäsenvaltion alueella, 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan valvonnasta vastaa sen jäsenvaltion valvoja, jossa ilmoitusvelvollisen päätoimipaikka sijaitsee.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa sen jäsenvaltion valvojan, jossa ilmoitusvelvollisen päätoimipaikka sijaitsee, ja sen jäsenvaltion valvojan, jossa ilmoitusvelvollinen toimii palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla asiamiesten tai edustajien tai muuntyyppisten infrastruktuurien kautta, on annettava toisilleen kaikki tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, täyttyvätkö 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut kriteerit, mukaan lukien ilmoitusvelvollisen olosuhteissa tapahtuneet mahdolliset muutokset, jotka voivat vaikuttaa kyseisten kriteerien täyttymiseen.

([42]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion valvoja, jossa ilmoitusvelvollisen päätoimipaikka sijaitsee, ilmoittaa ilmoitusvelvolliselle kahden viikon kuluessa 2 kohdan b alakohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta, että se valvoo niiden asiamiesten, edustajien tai muuntyyppisten infrastruktuurien toimintaa, joiden kautta ilmoitusvelvolliset toimivat palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla toisessa jäsenvaltiossa, sekä kaikista valvontaa koskevista myöhemmistä muutoksista.

5. Tätä artiklaa ei sovelleta, kun rahanpesuntorjuntaviranomainen toimii valvojana.

39 artikla

Tietojen toimittaminen ilmoitusvelvollisille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat antavat rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevia tietoja valvomiensa ilmoitusvelvollisten saataville.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä

a) komission 7 artiklan mukaisesti tekemä unionin tason riskiarvio ja komission kyseisen artiklan perusteella mahdollisesti antamat asiaankuuluvat suositukset;

b) edellä 8 artiklan mukaisesti tehdyt kansalliset tai alakohtaiset riskiarviot;

c) rahanpesuntorjuntaviranomaisen asetuksen (EU) 2024/1620 54 ja 55 artiklan mukaisesti antamat asiaankuuluvat ohjeet, suositukset ja lausumat;

d) asetuksen (EU) 2024/1624 III luvun 2 jakson mukaisesti määritettyjä kolmansia maita koskevat tiedot;

e) rahanpesuntorjuntaviranomaisen, muiden valvojien sekä soveltuvin osin itsesääntelyelimiä valvovan viranomaisen, rahanpesun selvittelykeskuksen tai muun toimivaltaisen viranomaisen taikka kansainvälisten järjestöjen tai normeja hyväksyvien tahojen laatimat ohjeet ja kertomukset alalla mahdollisesti sovellettavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen menetelmistä ja viitteistä, jotka voivat helpottaa rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen kyseisellä alalla mahdollisesti liittyvien liiketoimien tai toiminnan tunnistamista, sekä ohjeet kohdennettuihin talouspakotteisiin liittyvistä ilmoitusvelvollisille kuuluvista velvoitteista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat toteuttavat tarvittaessa tiedotuskampanjoita tiedottaakseen valvonnassaan oleville ilmoitusvelvollisille niiden velvollisuuksista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat antavat kohdennettujen talouspakotteiden ja YK:n talouspakotteiden osalta nimettyjä henkilöitä tai yhteisöjä koskevia tietoja viipymättä valvomiensa ilmoitusvelvollisten saataville.

40 artikla

Riskiperusteinen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat soveltavat valvonnassa riskiperusteista lähestymistapaa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) niillä on selkeä käsitys omassa jäsenvaltiossaan esiintyvistä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä;

b) ne arvioivat kaikkia merkityksellisiä tietoja, jotka koskevat ilmoitusvelvollisten asiakkaisiin, tuotteisiin ja palveluihin liittyviä erityisiä kansallisia ja kansainvälisiä riskejä;

c) ne perustavat toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettavan valvonnan sekä aihepiirikohtaisen valvonnan tiheyden ja laajuuden ilmoitusvelvollisten riskiprofiiliin sekä kyseisessä jäsenvaltiossa esiintyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa valvojien on laadittava vuosittaisia valvontaohjelmia, joissa on otettava huomioon nopeaan reagointiin tarvittava ajoitus ja resurssit, jos on objektiivista ja merkittävää näyttöä asetusten (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113 rikkomisesta.

2. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Näissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on määritettävä ilmoitusvelvollisille ominaisen riski- ja jäännösriskiprofiilin arvioinnissa ja luokittelussa sovellettavat vertailuarvot ja menetelmät sekä se, miten usein tällainen riskiprofiili tarkistetaan. Tarkistamisvälissä on otettava huomioon kaikki merkittävät tapahtumat tai muutokset ilmoitusvelvollisen johdossa ja toiminnassa sekä liiketoiminnan luonne ja koko.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

3. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2028 valvojille osoitetut ohjeet seuraavista:

a) valvonnan riskiperusteisen lähestymistavan ominaispiirteet;

b) toimenpiteet, jotka valvojien on määrä ottaa käyttöön asianmukaisen ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi, mukaan lukien henkilöstön kouluttaminen;

c) toimet, jotka on toteutettava, kun valvontaa harjoitetaan riskialttiuden perusteella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa ohjeissa on tarvittaessa otettava huomioon asetuksen (EU) 2024/1620 30 ja 35 artiklan nojalla tehtyjen arviointien tulokset.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat ottavat huomioon ilmoitusvelvolliselle sallitun harkintavallan laajuuden ja tarkastelevat asianmukaisesti tämän harkintavallan perustana olevia riskiarvioita sekä sen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden asianmukaisuutta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat laativat yksityiskohtaisen vuotuisen toimintakertomuksen ja että yhteenveto kertomuksesta julkaistaan. Kyseinen yhteenveto ei saa sisältää luottamuksellisia tietoja, ja siihen on sisällyttävä:

a) valvonnan kohteena olevien ilmoitusvelvollisten ryhmät ja ilmoitusvelvollisten ryhmäkohtainen lukumäärä;

b) kuvaus valvojille myönnetyistä valtuuksista ja niille osoitetuista tehtävistä ja tarvittaessa 37 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista mekanismeista, joihin ne osallistuvat, ja johtavan valvojan osalta yhteenveto toteutetuista koordinointitoimista;

c) yleiskatsaus toteutetuista valvontatoimista.

41 artikla

Keskitetyt yhteyspisteet

1. Sovellettaessa 37 artiklan 1 kohtaa ja 38 artiklan 1 kohtaa jäsenvaltiot voivat vaatia, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, maksupalveluntarjoajat ja kryptovarapalvelun tarjoajat, joilla on jäsenvaltioiden alueella muita toimipaikkoja kuin tytäryritys tai sivuliike tai jotka toimivat jäsenvaltioiden alueella asiamiesten tai edustajien tai muuntyyppisten infrastruktuurien välityksellä palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, nimeävät alueellaan sijaitsevan keskitetyn yhteyspisteen. Keskitetyllä yhteyspisteellä on varmistettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen noudattaminen ilmoitusvelvollisen puolesta ja helpotettava valvojien harjoittamaa valvontaa esimerkiksi antamalla niille pyynnöstä asiakirjoja ja tietoja.

2. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Näissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa säädetään perusteista niiden olosuhteiden määrittämiselle, joissa keskitetyn yhteyspisteen nimeäminen 1 kohdan mukaisesti on aiheellista, sekä keskitettyjen yhteyspisteiden tehtävistä.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

42 artikla

Tietojen luovuttaminen rahanpesun selvittelykeskuksille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat toimittavat viipymättä rahanpesun selvittelykeskukselle ilmoitusvelvollisia koskevien tarkastustensa yhteydessä tai muulla tavoin selville saamansa tiedot, jotka saattavat liittyä rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat, jotka ovat toimivaltaisia valvomaan pörssi-, valuutta- ja rahoitusjohdannaismarkkinoita, ilmoittavat rahanpesun selvittelykeskukselle, jos ne saavat selville tietoja, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan vaatimusten noudattaminen ei korvaa valvontaviranomaisten velvollisuutta ilmoittaa asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille kaikesta rikollisesta toiminnasta, jonka ne paljastavat tai saavat tietoonsa valvontatoimiensa yhteydessä.

43 artikla

Tietojen toimittaminen rahanpesun selvittelykeskuksille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat toimittavat rahanpesun selvittelykeskukselle vähintään seuraavat tiedot:

a) luettelo asianomaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevista toimipaikoista ja luettelo niiden valvomista infrastruktuureista 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä kaikista luetteloihin tehdyistä muutoksista;

b) kaikki asiaankuuluvat havainnot, jotka paljastavat vakavia puutteita ilmoitusvelvollisten ilmoitusjärjestelmissä;

c) edellä 40 artiklan mukaisesti tehtyjen riskinarviointien tulokset kootusti.

44 artikla

Valvontayhteistyötä koskevat yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat tekevät mahdollisimman laajaa yhteistyötä luonteestaan tai asemastaan riippumatta. Tällaiseen yhteistyöhön voi sisältyä mahdollisuus suorittaa pyynnön vastaanottaneen valvojan toimivallan rajoissa selvityksiä pyynnön esittäneen valvojan lukuun sekä vaihtaa tällaisissa selvityksissä saatuja tietoja tai se, että pyynnön esittänyt valvoja helpottaa tällaisten selvitysten suorittamista.

45 artikla

Tietojen toimittaminen rajatylittävästä toiminnasta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltiossa toimivat valvojat ilmoittavat sijaintijäsenvaltiossa toimiville valvojille mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa asetuksen (EU) 2024/1624 8 artiklan 1 kohdan mukaisen tiedoksiannon vastaanottamisesta toiminnasta, jota ilmoitusvelvollinen aikoo harjoittaa sijaintijäsenvaltiossa.

Kaikista myöhemmistä muutoksista, jotka on annettu kotijäsenvaltiossa toimivien valvojien tiedoksi asetuksen (EU) 2024/1624 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava sijaintijäsenvaltiossa toimiville valvojille mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltiossa toimivat valvojat jakavat sijaintijäsenvaltiossa toimiville valvojille tiedot, jotka koskevat ilmoitusvelvollisen tosiasiallisesti sijaintijäsenvaltion alueella toteuttamia toimia ja joita ne saavat valvontatoimiensa yhteydessä, mukaan lukien tiedot, jotka ilmoitusvelvolliset ovat toimittaneet vastauksena valvontakyselyihin, sekä kaikki sijaintijäsenvaltiossa toteutettuihin toimiin liittyvät merkitykselliset tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja on vaihdettava vähintään kerran vuodessa. Jos nämä tiedot toimitetaan kootusti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltiossa toimivat valvojat vastaavat viipymättä kaikkiin sijaintijäsenvaltiossa toimivien valvojien esittämiin lisätietopyyntöihin.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltiossa toimivat valvojat ilmoittavat viipymättä sijaintijäsenvaltiossa toimiville valvojille saatuaan ilmoitusvelvollisilta asetuksen (EU) 2024/1624 8 artiklan 1 kohdan mukaisen tiedoksiannon, että toiminta on aloitettu sijaintijäsenvaltiossa.

46 artikla

Säännökset yhteistyöstä ryhmävalvonnan yhteydessä

1. Konserniin kuuluvien luottolaitosten ja finanssilaitosten osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että 37 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa koti- ja sijaintijäsenvaltiossa toimivat finanssialan valvojat tekevät mahdollisimman laajaa yhteistyötä luonteestaan tai asemastaan riippumatta. Niiden on myös tehtävä yhteistyötä rahanpesuntorjuntaviranomaisen kanssa sen toimiessa valvojana.

2. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa rahanpesuntorjuntaviranomainen toimii valvojana, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltiossa toimivat finanssialan valvojat valvovat asetuksen (EU) 2024/1624 II luvun 2 jaksossa tarkoitettujen konsernin laajuisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden tehokasta täytäntöönpanoa. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että sijaintijäsenvaltiossa toimivat finanssialan valvojat valvovat, että niiden jäsenvaltion alueella sijaitsevat toimipaikat noudattavat asetuksia (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113.

3. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioita perustetaan 49 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava tätä artiklaa sovellettaessa, että finanssialan valvojat antavat toisilleen joko pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat valvontatehtäviensä hoitamiseen. Finanssialan valvojien on vaihdettava keskenään erityisesti kaikkia tietoja, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi arvioon toisessa jäsenvaltiossa toimivalle luottolaitokselle tai finanssilaitokselle ominaisesta riski- tai jäännösriskialtistuksesta, mukaan lukien

a) kaikki tytäryritykset ja sivuliikkeet kattava selvitys konsernin oikeudellisesta rakenteesta, ohjaus- ja hallintorakenteesta sekä organisaatiorakenteesta;

b) merkitykselliset tiedot tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista sekä ylimmästä johdosta, mukaan lukien soveltuvuus- ja luotettavuusarvioinnin tulokset, riippumatta siitä, suoritetaanko ne tämän direktiivin vai muiden unionin säädösten nojalla;

c) konsernissa käytössä olevat toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet;

d) asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat tiedot, mukaan lukien asiakasrekisteri ja liiketoimia koskevat asiakirja-aineistot;

e) emoyritykseen, tytäryrityksiin tai sivuliikkeisiin liittyvät kielteiset muutokset, jotka voisivat vaikuttaa vakavasti konsernin muihin osiin;

f) taloudelliset seuraamukset, joita finanssialan valvojat aikovat määrätä, ja hallinnolliset toimenpiteet, joita finanssialan valvojat aikovat soveltaa tämän luvun 4 jakson mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että finanssialan valvojat pystyvät tekemään toimivaltansa rajoissa selvityksiä pyynnön esittäneen valvojan puolesta sekä jakamaan tällaisten selvitysten kautta saamansa tiedot tai että pyynnön esittänyt valvoja pystyy helpottamaan tällaisten selvitysten suorittamista.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Näissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on tarkennettava koti- ja sijaintijäsenvaltiossa toimivien valvojien velvollisuudet sekä niiden välistä yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

5. Finanssialan valvojat voivat saattaa rahanpesuntorjuntaviranomaisen käsiteltäviksi seuraavat tilanteet:

a) finanssialan valvoja ei ole toimittanut 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja;

b) yhteistyöpyyntö on evätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa;

c) objektiivisten syiden perusteella vallitsee erimielisyys havaituista rikkomisista ja yhteisölle tai konsernille määrättävistä taloudellisista seuraamuksista tai siihen sovellettavista hallinnollisista toimenpiteistä, joilla kyseiset rikkomiset korjattaisiin.

Rahanpesuntorjuntaviranomainen voi toimia asetuksen (EU) 2024/1620 33 artiklassa sille annettujen valtuuksien mukaisesti. Näin tehdessään rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa lausuntonsa pyynnön kohteena olevasta asiasta kuukauden kuluessa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa sovelletaan myös seuraavien valvontaan:

a) finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvollisten konsernit;

b) ilmoitusvelvolliset, jotka toimivat palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla ilman infrastruktuuria muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon ne ovat sijoittautuneet, jos tämän toisen jäsenvaltion valvojat valvovat toimintaa kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa 37 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Jos 5 kohdassa tarkoitetut tilanteet koskevat finanssialan ulkopuolisten alojen valvojia, rahanpesuntorjuntaviranomainen voi toimia sille asetuksen (EU) 2024/1620 38 artiklan nojalla annettujen valtuuksien mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat tekevät yhteistyötä ja vaihtavat tietoja silloin, kun finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvolliset kuuluvat rakenteisiin, joilla on yhteisomistus, yhteinen johto tai yhteinen vaatimustenmukaisuuden valvonta, verkostot tai kumppanuudet mukaan lukien.

47 artikla

Rajatylittävää toimintaa harjoittavia ilmoitusvelvollisia koskeva valvontayhteistyö

1. Jos ilmoitusvelvolliset, jotka eivät kuulu konserniin, harjoittavat 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajatylittävää toimintaa ja jos valvonta on jaettu koti- ja sijaintijäsenvaltiossa toimivien valvojien kesken 37 artiklan 1 kohdan ja 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset valvojat tekevät mahdollisimman laajaa yhteistyötä ja avustavat toisiaan 37 artiklan 1 kohdan ja 38 artiklan 1 kohdan mukaisen valvonnan suorittamisessa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa ja lukuun ottamatta tapauksia, joissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioita perustetaan 49 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat

a) toimittavat toisilleen joko pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat valvontatehtäviensä hoitamiseksi, mukaan lukien 46 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot, jos kyseiset tiedot ovat tarpeen valvontatehtävien hoitamiseksi;

b) ilmoittavat toisilleen kaikista ilmoitusvelvolliseen, sen toimipaikkoihin tai infrastruktuurityyppeihin liittyvistä kielteisistä muutoksista, jotka voisivat vaikuttaa vakavasti siihen, noudattaako yhteisö sovellettavia vaatimuksia, sekä taloudellisista seuraamuksista, joita ne aikovat määrätä, tai hallinnollisista toimenpiteistä, joita ne aikovat soveltaa, tämän luvun 4 jakson mukaisesti;

c) voivat toimivaltansa rajoissa tehdä selvityksiä pyynnön esittäneen valvojan puolesta ja jakaa tällaisissa selvityksissä saatuja tietoja tai että pyynnön esittänyt valvoja pystyy helpottamaan tällaisten selvitysten tekemistä.

Tätä kohtaa sovelletaan myös ilmoitusvelvollisiin, jotka ovat sijoittautuneet yhteen jäsenvaltioon ja toimivat palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla toisessa jäsenvaltiossa ilman infrastruktuuria, jos kyseisen toisen jäsenvaltion valvojat valvovat toimintaa tässä toisessa jäsenvaltiossa 37 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

2. Jos ilmoitusvelvollisen ja minkä tahansa tyyppisen infrastruktuurin valvonta muissa jäsenvaltioissa annetaan kotijäsenvaltiossa toimivien valvojien tehtäväksi 38 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltiossa toimivien valvojat tiedottavat säännöllisesti sijaintijäsenvaltiossa toimiville valvojille ilmoitusvelvollisessa käytössä olevista toimenpiteistä ja siitä, että kyseinen yhteisö noudattaa sovellettavia vaatimuksia, muun muassa sijaintijäsenvaltiossa voimassa olevia vaatimuksia. Jos havaitaan vakavia, toistuvia tai järjestelmällisiä rikkomisia, kotijäsenvaltiossa toimivien valvojien on viipymättä ilmoitettava sijaintijäsenvaltiossa toimiville valvojille näistä rikkomisista ja mahdollisista taloudellisista seuraamuksista, joita ne aikovat määrätä, sekä hallinnollisista toimenpiteistä, joita ne aikovat soveltaa rikkomisten korjaamiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijaintijäsenvaltion valvojat antavat kotijäsenvaltiossa toimiville valvojille apua sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen noudattaa lakisääteisiä vaatimuksia. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että sijaintijäsenvaltiossa toimivat valvojat ilmoittavat kotijäsenvaltiossa toimiville valvojille kaikista vakavista epäilyistä, joita niillä on siitä, noudattaako ilmoitusvelvollinen sovellettavia vaatimuksia, ja että ne jakavat kaikki hallussaan olevat asiaa koskevat tiedot kotijäsenvaltiossa toimiville valvojille.

Tätä kohtaa sovelletaan myös ilmoitusvelvollisiin, jotka ovat sijoittautuneet yhteen jäsenvaltioon ja jotka toimivat palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla toisessa jäsenvaltiossa ilman infrastruktuuria, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseisen toisen jäsenvaltion valvojat valvovat toimintaa tässä toisessa jäsenvaltiossa 37 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

3. Valvojien on voitava saattaa rahanpesuntorjuntaviranomaisen käsiteltäviksi seuraavat tilanteet:

a) valvoja ei ole toimittanut 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tai 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja tietoja;

b) yhteistyöpyyntö on evätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa;

c) objektiivisten syiden perusteella vallitsee erimielisyys havaituista rikkomisista ja yhteisölle määrättävistä taloudellisista seuraamuksista tai siihen sovellettavista hallinnollisista toimenpiteistä, joilla kyseiset rikkomiset korjattaisiin.

Rahanpesuntorjuntaviranomainen toimii sille asetuksen (EU) 2024/1620 33 ja 38 artiklan nojalla annettujen valtuuksien mukaisesti. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa lausuntonsa pyynnön kohteena olevasta asiasta kuukauden kuluessa.

48 artikla

Tietojenvaihto konserninlaajuisten toimintaperiaatteiden täytäntöönpanosta kolmansissa maissa

Valvojien, rahanpesuntorjuntaviranomainen mukaan luettuna, on ilmoitettava toisilleen tilanteista, joissa kolmannen maan lainsäädäntö estää asetuksen (EU) 2024/1624 16 artiklassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanon. Tällaisissa tapauksissa ratkaisuun voidaan pyrkiä valvojien koordinoiduilla toimilla. Arvioidessaan, mitkä kolmannet maat eivät salli asetuksen (EU) 2024/1624 16 artiklassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanoa, valvojien on otettava huomioon mahdolliset lainsäädännön rajoitukset, jotka saattavat haitata kyseisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden asianmukaista täytäntöönpanoa, mukaan luettuina salassapitovelvollisuus, riittämätön tietosuoja ja muut rajoitukset, jotka rajoittavat tältä osin mahdollisesti merkityksellisten tietojen vaihtoa.

2 JAKSO

Yhteistyö rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioissa ja kolmansissa maissa toimivien vastapuolten kanssa

49 artikla

***Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegiot* rahoitusalalla**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitosten tai finanssilaitosten konsernin emoyrityksestä tai luottolaitoksen tai finanssilaitoksen päätoimipaikasta vastaava finanssialan valvoja perustaa erityisiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioita seuraavissa tilanteissa:

a) jos luottolaitos tai finanssilaitos, niiden konsernit mukaan lukien, on perustanut toimipaikkoja vähintään kahteen eri jäsenvaltioon, joista kumpikaan ei ole sen päätoimipaikan sijaintijäsenvaltio;

b) jos kolmannen maan luottolaitos tai finanssilaitos on perustanut toimipaikkoja vähintään kolmeen jäsenvaltioon.

2. Kollegion pysyvät jäsenet ovat emoyrityksestä tai päätoimipaikasta vastaava finanssialan valvoja, sijaintijäsenvaltioissa olevista toimipaikoista vastaavat finanssialan valvojat ja sijaintijäsenvaltioiden infrastruktuurista 38 artiklan mukaisesti vastaavat finanssialan valvojat.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta, kun rahanpesuntorjuntaviranomainen toimii valvojana.

4. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toimien on oltava oikeassa suhteessa luottolaitokselle tai finanssilaitokselle tai konsernille aiheutuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien tasoon ja rajat ylittävän toiminnan laajuuteen.

5. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että finanssialan valvojat yksilöivät

a) kaikki luottolaitokset tai finanssilaitokset, jotka ovat saaneet toimiluvan jäsenvaltiossaan ja joilla on toimipaikkoja muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa;

b) kaikki kyseisten laitosten muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin perustamat toimipaikat;

c) kaikki muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista lähtöisin olevien luottolaitoksen tai finanssilaitosten niiden alueelle perustamat toimipaikat.

6. Muissa kuin 38 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa, joissa luottolaitokset tai finanssilaitokset harjoittavat toimintaa muissa jäsenvaltioissa palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, kotijäsenvaltiossa toimiva finanssialan valvoja voi pyytää kyseisten jäsenvaltioiden finanssialan valvojia osallistumaan kollegioon tarkkailijoina.

7. Jos luottolaitosten tai finanssilaitosten konserniin kuuluu jokin ilmoitusvelvollinen finanssialan ulkopuoliselta alalta, kollegion perustavan finanssialan valvojan on pyydettävä kyseisten ilmoitusvelvollisten valvojia osallistumaan kollegioon.

8. Jäsenvaltiot voivat sallia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden perustamisen, kun unioniin sijoittautunut luottolaitos tai finanssilaitos on perustanut toimipaikkoja vähintään kahteen kolmanteen maahan. Finanssialan valvojat voivat kehottaa vastapuoliaan kyseisissä kolmansissa maissa perustamaan tällaisen kollegion. Kollegiossa mukana olevien finanssialan valvojien on tehtävä kirjallinen sopimus, jossa määritetään yksityiskohtaisesti yhteistyön ja tietojenvaihdon edellytykset ja menettelyt.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kollegioita käytetään muun muassa tietojenvaihtoon, keskinäiseen avunantoon tai konserniin tai laitokseen kohdistetun valvonnan koordinointiin, sekä tarvittaessa asianmukaisten ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamiseen, jotta voidaan puuttua asetusten (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113 vakaviin rikkomisiin, joita havaitaan konsernin tai luottolaitoksen tai finanssilaitoksen tasolla tai konsernin tai laitoksen perustamissa toimipaikoissa kollegioon kuuluvan valvojan lainkäyttöalueella.

10. Rahanpesuntorjuntaviranomainen saa osallistua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden kokouksiin ja avustaa niiden työtä asetuksen (EU) 2024/1620 31 artiklan mukaisesti. Jos rahanpesuntorjuntaviranomainen päättää osallistua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegion kokouksiin, sillä on tarkkailijan asema.

11. Finanssialan valvojat voivat sallia kolmansissa maissa toimivien vastapuoltensa osallistua tarkkailijoina rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioihin 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tai jos unionin konserneilla tai luottolaitoksella tai finanssilaitoksilla on sivuliikkeitä ja tytäryrityksiä kyseisissä kolmansissa maissa, edellyttäen, että

a) kolmannessa maassa toimivat vastapuolet esittävät osallistumispyynnön ja kollegion jäsenet hyväksyvät niiden osallistumisen tai kollegion jäsenet hyväksyvät sen, että kyseisiä kolmannessa maassa toimivia vastapuolia pyydetään osallistumaan;

b) tiedonsiirtoa koskevia unionin tietosuojasääntöjä noudatetaan;

c) kolmannessa maassa toimivat vastapuolet allekirjoittavat 8 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitetun kirjallisen sopimuksen ja jakavat hallussaan olevat asiaankuuluvat tiedot kollegiossa luottolaitosten tai finanssilaitosten tai konsernin valvontaa varten;

d) luovutettuihin tietoihin sovelletaan vähintään 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia, ja niitä käytetään ainoastaan osallistuvien finanssialan valvojien tai kolmansissa maissa toimivien vastapuolten valvontatehtävien hoitamiseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kollegiot perustavat finanssialan valvojat arvioivat, täyttyvätkö ensimmäisen alakohdan edellytykset, ja toimittavat arvion kollegion pysyville jäsenille. Kyseinen arvio on laadittava ennen kuin kolmannessa maassa toimivan vastapuolen sallitaan liittyä kollegioon, ja se voidaan tarvittaessa toistaa sen jälkeen. Kotijäsenvaltiossa toimivat finanssialan valvojat voivat pyytää rahanpesuntorjuntaviranomaiselta tukea kyseisen arvion laatimiseen.

12. Jos kollegion pysyvät jäsenet katsovat sen tarpeelliseksi, voidaan pyytää lisää tarkkailijoita edellyttäen, että luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan. Tarkkailijoihin voivat kuulua vakavaraisuuden valvojat, mukaan lukien neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([43]) nojalla toimiva EKP, sekä Euroopan valvontaviranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset.

13. Jos kollegion jäsenet ovat erimielisiä toimenpiteistä, joita ilmoitusvelvollisen suhteen olisi toteutettava, he voivat saattaa asian rahanpesuntorjuntaviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) 2024/1620 33 artiklan mukaisesti.

14. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa täsmennetään:

a) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset rahoitusalalla riskialttiuden perusteella, mukaan lukien pysyvien jäsenten välisen ja tarkkailijoiden kanssa tehtävän yhteistyön ehdot sekä kyseisten kollegioiden operatiivinen toiminta;

b) malli kirjalliselle sopimukselle, joka finanssialan valvojien on allekirjoitettava 8 kohdan mukaisesti;

c) kaikki mahdolliset lisätoimenpiteet, jotka kollegioiden on toteutettava, jos konserneihin kuuluu ilmoitusvelvollisia finanssialan ulkopuoliselta alalta;

d) edellytykset kolmansissa maissa toimivien finanssialan valvojien osallistumiselle.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

50 artikla

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegiot finanssialan ulkopuolisella alalla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat, jotka vastaavat finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvollisten konsernin emoyrityksestä tai finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvollisen päätoimipaikasta, voivat perustaa erityisiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioita seuraavissa tilanteissa:

a) jos finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvollinen tai niiden konserni on perustanut toimipaikkoja vähintään kahteen eri jäsenvaltioon, jotka eivät ole sen päätoimipaikan sijaintijäsenvaltioita;

b) jos kolmannessa maassa toimiva yhteisö, johon sovelletaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia ja joka ei ole luottolaitos tai finanssilaitos, on perustanut toimipaikkoja vähintään kolmeen jäsenvaltioon.

Tätä kohtaa sovelletaan myös rakenteisiin, joilla on yhteisomistus, yhteinen johto tai yhteinen vaatimustenmukaisuuden valvonta, mukaan lukien verkostot tai kumppanuudet, ja joihin sovelletaan konsernin laajuisia vaatimuksia asetuksen (EU) 2024/1624 16 artiklan nojalla.

Kollegion pysyvät jäsenet ovat emoyrityksestä tai päätoimipaikasta vastaava finanssialan ulkopuolisten alojen valvoja sekä finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat, jotka vastaavat toimipaikoista sijaintijäsenvaltioissa tai kyseisen ilmoitusvelvollisen valvonnasta muissa jäsenvaltioissa 37 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos konsernin emoyrityksestä tai ilmoitusvelvollisen päätoimipaikasta vastaava finanssialan ulkopuolisten alojen valvoja ei perusta kollegiota, 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat voivat antaa lausunnon, jonka mukaan on perustettava kollegio, kun otetaan huomioon ilmoitusvelvolliseen tai konserniin kohdistuvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja sen rajatylittävän toiminnan laajuus. Lausunto on toimitettava vähintään kahdelle finanssialan ulkopuolisten alojen valvojalle, ja se on osoitettava seuraaville:

a) finanssialan ulkopuolisten alojen valvoja, joka vastaa konsernin emoyrityksestä tai ilmoitusvelvollisen päätoimipaikasta;

([43]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

b) rahanpesuntorjuntaviranomainen;

c) kaikki muut finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu finanssialan ulkopuolisten alojen valvoja on itsesääntelyelin, kyseinen lausunto on toimitettava myös kyseisen itsesääntelyelimen valvonnasta 52 artiklan mukaisesti vastaavalle viranomaiselle.

3. Jos konsernin emoyrityksestä tai ilmoitusvelvollisen päätoimipaikasta vastaava finanssialan ulkopuolisten alojen valvoja katsoo 2 kohdan mukaisen lausunnon antamisen jälkeen edelleen, ettei kollegiota ole tarpeen perustaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että muut finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat voivat perustaa kollegion edellyttäen, että se koostuu vähintään kahdesta jäsenestä. Näissä tapauksissa finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien on päätettävä keskenään, kuka on kollegiosta vastaava valvoja. Konsernin emoyrityksestä tai ilmoitusvelvollisen päätoimipaikasta vastaavalle finanssialan ulkopuolisten alojen valvojalle on ilmoitettava kollegion toiminnasta, ja hänen on voitava liittyä kollegioon milloin tahansa.

4. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat yksilöivät:

a) kaikki finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvolliset, joiden päätoimipaikka on niiden jäsenvaltiossa ja joilla on toimipaikkoja muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa;

b) kaikki näiden ilmoitusvelvollisten muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin perustamat toimipaikat;

c) muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa toimivien finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvollisten alueelleen perustamat toimipaikat.

5. Jos finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvolliset harjoittavat toimintaa muissa jäsenvaltioissa palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, kotijäsenvaltiossa toimiva finanssialan ulkopuolisten alojen valvoja voi pyytää kyseisissä jäsenvaltioissa toimivia finanssialan ulkopuolisten alojen valvojia osallistumaan kollegioon tarkkailijoina.

6. Jos finanssialan ulkopuolisen alan konserniin kuuluu luottolaitoksia tai finanssilaitoksia, mutta niiden osallisuus konsernissa ei täytä 49 artiklan mukaista kollegion perustamisen kynnysarvoa, kollegion perustavan valvojan on pyydettävä kyseisten luottolaitosten tai finanssilaitosten finanssialan valvojia osallistumaan kollegioon.

7. Jäsenvaltiot voivat sallia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden perustamisen, kun unioniin sijoittautunut finanssialan ulkopuolisen alan ilmoitusvelvollinen on perustanut toimipaikkoja vähintään kahteen kolmanteen maahan. Finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat voivat kehottaa vastapuoliaan kyseisissä kolmansissa maissa perustamaan tällaisen kollegion. Kollegiossa mukana olevien finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien on tehtävä kirjallinen sopimus, jossa määritetään yksityiskohtaisesti yhteistyön ja tietojenvaihdon edellytykset ja menettelyt.

Jos kollegio perustetaan liittyen asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin ilmoitusvelvollisiin tai niiden muodostamiin konserneihin, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kirjalliseen sopimukseen on sisällyttävä myös menettelyt sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) 2024/1624 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti kerättyjä tietoja ei jaeta, paitsi jos sovelletaan kyseisen asetuksen 21 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kollegioita käytetään muun muassa tietojenvaihtoon, keskinäiseen avunantoon tai konserniin tai ilmoitusvelvolliseen kohdistetun valvonnan koordinointiin sekä tarvittaessa asianmukaisten ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamiseen, jotta voidaan puuttua asetusten (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113 vakaviin rikkomisiin, joita havaitaan konsernin tai ilmoitusvelvollisen tasolla tai konsernin tai ilmoitusvelvollisen perustamissa toimipaikoissa kollegioon kuuluvan valvojan lainkäyttöalueella.

9. Rahanpesuntorjuntaviranomainen voi osallistua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden kokouksiin, ja se helpottaa niiden työtä asetuksen (EU) 2024/1620 36 artiklan mukaisesti. Jos rahanpesuntorjuntaviranomainen päättää osallistua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegion kokouksiin, sillä on tarkkailijan asema.

10. Finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat voivat sallia kolmansissa maissa toimivien vastapuoltensa osallistua tarkkailijoina rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioihin 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tai jos finanssialan ulkopuolisen alan unionin ilmoitusvelvollisilla tai niiden konserneilla on sivuliikkeitä ja tytäryrityksiä kyseisissä kolmansissa maissa edellyttäen, että

a) kolmannessa maassa toimivat vastapuolet esittävät osallistumispyynnön ja kollegion jäsenet hyväksyvät niiden osallistumisen tai kollegion jäsenet hyväksyvät sen, että kyseisiä kolmannessa maassa toimivia vastapuolia pyydetään osallistumaan;

b) tiedonsiirtoja koskevia unionin tietosuojasääntöjä noudatetaan;

c) kolmannessa maassa toimivat vastapuolet allekirjoittavat 7 kohdassa tarkoitetun kirjallisen sopimuksen ja jakavat hallussaan olevat asiaankuuluvat tiedot kollegiossa ilmoitusvelvollisen tai konsernin valvontaa varten;

d) luovutettuihin tietoihin sovelletaan vähintään 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia, ja niitä käytetään ainoastaan osallistuvien finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien tai kolmansissa maissa toimivien vastapuolten valvontatehtävien hoitamiseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin emoyrityksestä tai ilmoitusvelvollisen päätoimipaikasta tai 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kollegiosta vastaavat finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat arvioivat, täyttyvätkö tämän kohdan ensimmäisen alakohdan edellytykset, ja toimittavat arvion kollegion pysyville jäsenille. Kyseinen arvio on laadittava ennen kuin kolmannessa maassa toimivan vastapuolen sallitaan liittyä kollegioon, ja se voidaan tarvittaessa toistaa sen jälkeen. Kyseisestä arviosta vastaavat finanssialan ulkopuolisten alojen valvojat voivat pyytää rahanpesuntorjuntaviranomaiselta tukea kyseisen arvion laatimiseen.

11. Jos kollegion pysyvät jäsenet katsovat sen tarpeelliseksi, voidaan pyytää lisää tarkkailijoita edellyttäen, että luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan. Tarkkailijoihin voi kuulua rahanpesun selvittelykeskuksia.

12. Jos kollegion jäsenet ovat erimielisiä toimenpiteistä, joita ilmoitusvelvollisen suhteen olisi toteutettava, he voivat saattaa asian rahanpesuntorjuntaviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) 2024/1620 38 artiklan mukaisesti. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa lausuntonsa erimielisyyttä aiheuttaneesta asiasta kahden kuukauden kuluessa.

13. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa täsmennetään:

a) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset finanssialan ulkopuolisella alalla, mukaan lukien pysyvien jäsenten välisen ja tarkkailijoiden kanssa tehtävän yhteistyön ehdot sekä kyseisten kollegioiden operatiivinen toiminta;

b) malli kirjalliselle sopimukselle, joka finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien on allekirjoitettava 7 kohdan mukaisesti;

c) edellytykset kolmansissa maissa toimivien finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien osallistumiselle;

d) kaikki mahdolliset lisätoimenpiteet, jotka kollegioiden on toteutettava, jos konserneihin kuuluu luottolaitoksia tai finanssilaitoksia.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

14. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 ja sen jälkeen kahden vuoden välein lausunnon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden toiminnasta finanssialan ulkopuolisella alalla. Lausuntoon on sisällyttävä:

a) yleiskatsaus finanssialan ulkopuolisten alojen valvojien perustamiin kollegioihin;

b) arvio kyseisten kollegioiden toteuttamista toimista ja yhteistyön tasosta, mukaan lukien kollegioiden toiminnassa ilmenneet vaikeudet.

51 artikla

Yhteistyö kolmansissa maissa toimivien valvojien kanssa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat pystyvät tekemään yhteistyösopimuksia yhteistyöstä ja luottamuksellisten tietojen vaihtamisesta kolmansissa maissa toimivien vastapuoliensa kanssa. Tällaisten yhteistyösopimusten on oltava sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisia, ja niitä voidaan tehdä vain vastavuoroisuuden pohjalta ja jos taataan, että

sovelletaan vähintään 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia. Näiden yhteistyösopimusten mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja saa käyttää ainoastaan kyseisten viranomaisten valvontatehtävien suorittamiseen.

Jos vaihdetut tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneen valvojan nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten tämä valvoja on antanut suostumuksensa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa rahanpesuntorjuntaviranomaisen on tarvittaessa annettava apua kolmannessa maassa toimiviin vastapuoliin sovellettavien salassapitovaatimusten vastaavuuden arvioimiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat ilmoittavat kaikista tämän artiklan nojalla tehdyistä sopimuksista rahanpesunvalvontaviranomaiselle kuukauden kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Näiden teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on täsmennettävä malli, jota on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteistyösopimuksia tehtäessä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) 2024/1620 53 artiklan mukaisesti.

3 JAKSO

Itsesääntelyelimiä koskevat erityissäännökset

52 artikla

Itsesääntelyelinten valvonta

1. Jos jäsenvaltio päättää tämän direktiivin 37 artiklan 3 kohdan nojalla antaa itsesääntelyelinten huolehtia asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten valvonnasta, sen on varmistettava, että viranomainen valvoo tällaisia itsesääntelyelimiä näiden valvontatehtävien suorittamisessa.

2. Itsesääntelyelimiä valvovalla viranomaisella on velvollisuus varmistaa, että asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten valvontajärjestelmä on asianmukainen ja tehokas, muun muassa

a) tarkistamalla, että itsesääntelyelin, joka huolehtii tai haluaa huolehtia 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä, täyttää kyseisen artiklan 3 kohdan vaatimukset;

b) antamalla ohjeet 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta;

c) varmistamalla, että itsesääntelyelimet suorittavat tämän luvun 1 jakson mukaiset tehtävät asianmukaisesti ja tehokkaasti;

d) tarkastelemalla itsesääntelyelinten myöntämiä poikkeuksia velvollisuudesta laatia yksilöllinen dokumentoitu riskiarvio 37 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti;

e) tiedottamalla itsesääntelyelimille säännöllisesti kaikesta rahanpesuntorjuntaviranomaisen suunnittelemasta toiminnasta tai kaikista sen toteuttamista tehtävistä, jotka ovat merkityksellisiä niiden valvontatehtävän suorittamisen kannalta, ja erityisesti vertaisarviointien suunnittelusta asetuksen (EU) 2024/1620 35 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että itsesääntelyelintä valvovalle viranomaiselle myönnetään riittävä toimivalta, jotta se voi täyttää 2 kohdan mukaiset velvollisuutensa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaisella on vähintään valtuudet

a) vaatia toimittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden valvonnan ja tarkastusten suorittamisen kannalta merkitykselliset tiedot, lukuun ottamatta tietoja, jotka asetuksen (EU) 2024/1624 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset ovat keränneet varmistaessaan asiakkaansa oikeudellisen aseman mainitun asetuksen 21 artiklan 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehtävää

oikeuskäsittelyssä tai siihen liittyen, mukaan luettuna oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta, riippumatta siitä, onko tiedot kerätty ennen oikeuskäsittelyä, sen aikana vai sen jälkeen;

b) antaa itsesääntelyelimelle ohjeita niiden tilanteiden korjaamiseksi, joissa tämä ei ole suorittanut 37 artiklan 1 kohdan mukaisia tehtäviään tai noudattanut kyseisen artiklan 6 kohdan vaatimuksia, tai tällaisten laiminlyöntien estämiseksi.

Antaessaan itsesääntelyelimelle ohjeita ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti viranomaisen on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat ohjeet, jotka se itse tai rahanpesuntorjuntaviranomainen on antanut.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että itsesääntelyelimiä valvova viranomainen saa hoitaa tehtäviään ilman että siihen kohdistuu sopimatonta vaikuttamista.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että itsesääntelyelimiä valvovan viranomaisen henkilöstöä sitovat 67 artiklassa säädettyjä salassapitovaatimuksia vastaavat vaatimukset ja että henkilöstö ylläpitää korkeaa ammatillista tasoa, mukaan lukien luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevat korkeat ammatilliset normit, ja että se on erittäin luotettava. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että itsesääntelyelimiä valvovalla viranomaisella on käytössään menettelyt eturistiriitojen ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista toimenpiteistä tai seuraamuksista, jos itsesääntelyelimet eivät noudata viranomaisen 2 tai 3 kohdan nojalla esittämiä pyyntöjä tai ohjeita tai muita toimenpiteitä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että itsesääntelyelimiä valvova viranomainen ilmoittaa rikostutkinnan ja syytteeseenpanon osalta toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin joko suoraan tai rahanpesun selvittelykeskuksen kautta kaikista tehtäviensä hoitamisen yhteydessä havaitsemistaan rikkomisista, joihin sovelletaan rikosoikeudellisia seuraamuksia.

7. Itsesääntelyelimiä valvovan viranomaisen on julkaistava vuosikertomus, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

a) kunkin itsesääntelyelimen havaitsemien rikkomisten määrä ja luonne sekä ilmoitusvelvollisille määrätyt taloudelliset seuraamukset tai niihin sovelletut hallinnolliset toimenpiteet;

b) kunkin itsesääntelyelimen valvonnan kohteena olevien ilmoitusvelvollisten rahanpesun selvittelykeskukselle tekemien epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten lukumäärä, mukaan lukien asetuksen (EU) 2024/1624 69 artiklan 1 kohdan nojalla suoraan toimitetut ilmoitukset sekä kunkin itsesääntelyelimen rahanpesun selvittelykeskukselle kyseisen asetuksen 70 artiklan 1 artiklan nojalla välittämät ilmoitukset;

c) kunkin itsesääntelyelimen tämän luvun 4 jakson nojalla määräämät taloudelliset seuraamukset ja uhkasakot tai soveltamat hallinnolliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvolliset noudattavat tämän direktiivin 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla asetusta (EU) 2024/1624;

d) itsesääntelyelimiä tämän artiklan nojalla valvovan viranomaisen toteuttamien toimenpiteiden lukumäärä ja kuvaus sekä itsesääntelyelimille annettujen ohjeiden lukumäärä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kertomus on asetettava saataville itsesääntelyelimiä valvovan viranomaisen verkkosivustolle ja toimitettava komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle.

4 JAKSO

Taloudelliset seuraamukset ja hallinnolliset toimenpiteet

53 artikla

Yleiset määräykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset voidaan saattaa tämän jakson mukaisesti vastuuseen asetusten (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113 rikkomisista.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava taloudellisia seuraamuksia ja hallinnollisia toimenpiteitä koskevat säännöt ja varmistettava, että valvojat voivat määrätä tällaisia taloudellisia seuraamuksia ja soveltaa hallinnollisia toimenpiteitä asetuksen (EU) 2024/1624 tai asetuksen (EU) 2023/1113 rikkomisista, sekä varmistettava niiden soveltaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tämän jakson nojalla määrättävien seuraamusten tai sovellettavien toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei säädetä hallinnollisista seuraamuksista, tätä artiklaa voidaan soveltaa siten, että taloudellisen seuraamuksen käynnistää valvoja ja sen määrää oikeusviranomainen varmistaen samalla, että nämä oikeussuojakeinot ovat tehokkaita ja että niillä on vastaava vaikutus kuin valvojien määräämillä taloudellisilla seuraamuksilla. Määrättävien taloudellisten seuraamusten on joka tapauksessa oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on toimitettava tämän kohdan nojalla hyväksymänsä kansalliset säännökset komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ja niiden mahdolliset myöhemmät muutokset mahdollisimman pian.

4. Jos asetuksia (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113 on rikottu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvoitteiden koskiessa oikeushenkilöitä taloudellisia seuraamuksia voidaan määrätä ja hallinnollisia toimenpiteitä soveltaa oikeushenkilöiden lisäksi myös ylempään johtoon ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun valvojat havaitsevat rikkomisia, joihin sovelletaan rikosoikeudellisia seuraamuksia, ne ilmoittavat tästä hyvissä ajoin rikostutkinnan ja syytteeseenpanon osalta toimivaltaisille viranomaisille.

5. Tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti taloudellisia seuraamuksia on määrättävä ja hallinnollisia toimenpiteitä on sovellettava jollakin seuraavista tavoista:

a) suoraan valvojien toimesta;

b) yhteistyössä valvojien ja muiden viranomaisten kanssa;

c) valvojien vastuulla antamalla tehtävä muille viranomaisille;

d) saattamalla asia valvojien toimesta toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2027 tiedot tämän kohdan mukaisten taloudellisten seuraamusten määräämiseen tai hallinnollisten toimenpiteiden soveltamiseen liittyvistä järjestelyistä, tarvittaessa myös tieto siitä, edellyttävätkö tietyt seuraamukset tai toimenpiteet erityistä menettelyä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittäessään taloudellisten seuraamusten tai hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa valvojat ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, joihin kuuluvat soveltuvin osin

a) rikkomisen vakavuus ja ajallinen kesto;

b) rikkomisen toistumisten lukumäärä;

c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;

d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuus, myös kokonaisliikevaihdon tai vuosiansioiden perusteella;

e) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön rikkomisesta saama hyöty, jos se on määritettävissä;

f) rikkomisen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;

g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;

h) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen asetuksen (EU) 2024/1624 tai asetuksen (EU) 2023/1113 rikkomisista, jotka on niiden puolesta tai niiden hyväksi itsenäisesti tai osana kyseisen oikeushenkilön elintä toimien toteuttanut kuka tahansa henkilö, jolla on kyseisessä oikeushenkilössä johtava asema, joka perustuu johonkin seuraavista:

a) oikeus edustaa oikeushenkilöä;

b) valtuus tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta;

c) valtuus käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu henkilö on laiminlyönyt valvontatehtävänsä tai määräysvallan käyttötehtävänsä siten, että kyseisen henkilön alaisena toimiva henkilö on voinut rikkoa asetusta (EU) 2024/1624 tai asetusta (EU) 2023/1113 kyseisen oikeushenkilön puolesta tai sen hyväksi.

9. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä taloudellisia seuraamuksia ja soveltaa hallinnollisia toimenpiteitä valvojien on toimittava tiiviissä yhteistyössä ja tarvittaessa koordinoitava toimiaan muiden viranomaisten kanssa tarpeellisissa määrin sen varmistamiseksi, että taloudellisilla seuraamuksilla tai hallinnollisilla toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajat ylittäviä tapauksia.

10. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäviksi. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa määritetään

a) indikaattorit, joilla luokitellaan rikkomisten vakavuusaste;

b) kriteerit, jotka on otettava huomioon määritettäessä taloudellisten seuraamusten tasoa tai sovellettaessa hallinnollisia toimenpiteitä tämän jakson mukaisesti;

c) menetelmä 57 artiklan mukaisten uhkasakkojen määräämistä varten, mukaan lukien niiden toistuvuus.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

11. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 ohjeet määrättävistä taloudellisten seuraamusten vähimmäismääristä suhteessa liikevaihtoon jaoteltuina rikkomisen tyypin ja ilmoitusvelvollisten ryhmien mukaan.

54 artikla

Ilmoitusvelvollisten toimipaikkoja ja palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla toteutettuja tiettyjä toimia koskevat valvontatoimenpiteet

1. Tämän artiklan 2–5 kohtaa sovelletaan sellaisiin ilmoitusvelvollisten toimipaikkoihin, joita ei sellaisenaan katsota luottolaitoksiksi tai finanssilaitoksiksi, tai sellaisiin ilmoitusvelvollisten infrastruktuureihin, joita sijaintijäsenvaltiossa toimiva valvoja valvoo 38 artiklan 1 kohdan nojalla.

2. Jos sijaintijäsenvaltiossa toimivat valvojat havaitsevat sovellettavien vaatimusten rikkomisia, niiden on pyydettävä 1 kohdassa tarkoitettujen toimipaikkojen tai infrastruktuurien kautta toimivia ilmoitusvelvollisia noudattamaan sovellettavia vaatimuksia ja ilmoitettava kotijäsenvaltiossa toimiville valvojille kyseisissä ilmoitusvelvollisissa havaituista rikkomisista ja vaatimusten noudattamista koskevasta pyynnöstä.

3. Jos ilmoitusvelvolliset eivät toteuta tarvittavia toimia, sijaintijäsenvaltiossa toimivien valvojien on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltiossa toimiville valvojille.

Kotijäsenvaltiossa toimivien valvojien on toimittava viipymättä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomainen ilmoitusvelvollinen korjaa sijaintijäsenvaltion toimipaikoissa tai infrastruktuureissa havaitut rikkomiset. Kotijäsenvaltiossa toimivien valvojien on ilmoitettava sijaintijäsenvaltiossa toimiville valvojille kaikista tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, sijaintijäsenvaltiossa toimivien valvojien on tilanteissa, joissa ilmoitusvelvolliset, jotka toimivat 1 kohdassa tarkoitettujen toimipaikkojen tai muuntyyppisten infrastruktuurien kautta niiden alueella, tekevät välittömiä korjaavia toimenpiteitä edellyttäviä vakavia, toistuvia tai järjestelmällisiä rikkomisia, voitava toteuttaa omasta aloitteestaan asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä kyseisiin rikkomisiin puuttumiseksi. Näiden toimenpiteiden on oltava väliaikaisia, ja ne on lopetettava, kun havaittuihin rikkomisiin puututaan muun muassa ilmoitusvelvollisen kotijäsenvaltiossa toimivien valvojien avustuksella tai yhteistyössä niiden kanssa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijaintijäsenvaltiossa toimivat valvojat ilmoittavat ilmoitusvelvollisen kotijäsenvaltion valvojalle välittömästi, kun havaitaan vakavia, toistuvia tai järjestelmällisiä rikkomisia ja kun toteutetaan ensimmäisen alakohdan nojalla toimenpiteitä, ellei toimenpiteitä toteuteta yhteistyössä kotijäsenvaltiossa toimivien valvojien kanssa.

5. Jos koti- ja sijaintijäsenvaltiossa toimivat valvojat ovat erimielisiä toimenpiteistä, joita ilmoitusvelvollisen suhteen olisi toteutettava, ne voivat saattaa asian rahanpesuntorjuntaviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) 2024/1620 33 ja 38 artiklan mukaisesti. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa lausuntonsa erimielisyyttä aiheuttaneesta asiasta kuukauden kuluessa.

55 artikla

Taloudelliset seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisille määrätään taloudellisia seuraamuksia sellaisista vakavista, toistuvista tai järjestelmällisistä rikkomisista, riippumatta siitä, onko ne tehty tahallisesti vai aiheutettu huolimattomuudella, jotka kohdistuvat seuraavissa asetuksen (EU) 2024/1624 säännöksissä säädettyihin vaatimuksiin:

a) II luku (Ilmoitusvelvollisten sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet);

b) III luku (Asiakkaan tuntemisvelvollisuus);

c) V luku (Ilmoitusvelvollisuudet);

d) 77 artikla (Tietojen säilyttäminen).

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että taloudellisia seuraamuksia voidaan määrätä, jos ilmoitusvelvolliset eivät ole noudattaneet niihin tämän direktiivin 56 artiklan nojalla sovellettavia hallinnollisia toimenpiteitä, tai jotta voidaan puuttua rikkomisiin, jotka eivät ole vakavia, toistuvia tai järjestelmällisiä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa voidaan määrätä taloudellisesta enimmäisseuraamuksesta, joka on määrältään vähintään kaksi kertaa niin suuri kuin rikkomisesta saatu hyöty, jos hyöty on määritettävissä, tai vähintään 1 000 000 euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden rahayksikkö ei ole euro, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arvo on vastaava arvo kansallisena valuuttana 9 päivänä heinäkuuta 2024.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos asianomainen ilmoitusvelvollinen on luottolaitos tai finanssilaitos, 2 kohdasta poiketen voidaan määrätä myös seuraavia taloudellisia seuraamuksia:

a) oikeushenkilön osalta taloudellisia enimmäisseuraamuksia, jotka ovat määrältään vähintään 10 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 9 päivänä heinäkuuta 2024, tai 10 prosenttia ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen saatavilla olevan tilinpäätöksen mukaisesta vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi; jos ilmoitusvelvollinen on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryritys, jonka on laadittava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([44]) 22 artiklan mukaisesti konsernitilinpäätös, huomioon otettava vuotuinen kokonaisliikevaihto on johtavan emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen saatavilla olevan konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi tilinpäätöksiä koskevan säännöstön mukaisesti;

b) luonnollisen henkilön osalta taloudellisia enimmäisseuraamuksia, jotka ovat määrältään vähintään 5 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 9 päivänä heinäkuuta 2024.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuuden määrätä taloudellisia seuraamuksia, joiden määrä ylittää 2 ja 3 kohdassa mainitut määrät.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määritettäessä taloudellisen seuraamuksen määrää otetaan huomioon ilmoitusvelvollisen kyky maksaa seuraamus ja että valvojat kuulevat viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia valvomaan, että ilmoitusvelvolliset noudattavat asiaankuuluvia unionin säädöksiä, jos taloudellinen seuraamus voi vaikuttaa vakavaraisuussääntelyn noudattamiseen.

([44]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

56 artikla

Hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat pystyvät soveltamaan ilmoitusvelvolliseen hallinnollisia toimenpiteitä, jos ne havaitsevat

a) asetuksen (EU) 2024/1624 tai asetuksen (EU) 2023/1113 rikkomisia, joko yhdessä vakavista, toistuvista ja järjestelmällisistä rikkomisista johtuvien taloudellisten seuraamusten kanssa tai ilman niitä;

b) ilmoitusvelvollisen sisäisissä toimintaperiaatteissa, menettelytavoissa ja valvontatoimenpiteissä puutteita, jotka todennäköisesti johtavat a alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten rikkomiseen, ja hallinnollisilla toimenpiteillä voidaan estää tällaiset rikkomiset tai vähentää niiden riskiä;

c) että ilmoitusvelvollisessa on käytössä sisäisiä toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä, jotka eivät ole oikeassa suhteessa siihen kohdistuviin rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskeihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat pystyvät vähintään

a) antamaan suosituksia;

b) määräämään ilmoitusvelvolliset noudattamaan vaatimuksia sekä toteuttamaan erityisiä korjaavia toimenpiteitä;

c) antamaan julkisen lausuman, jossa yksilöidään kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja rikkomisen luonne;

d) antamaan määräyksen, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

e) rajoittamaan tai supistamaan ilmoitusvelvollisen muodostavien laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai edellyttämään toiminnan lopettamista;

f) perumaan toimiluvan tai keskeyttämään sen voimassaolon, jos ilmoitusvelvollisella on sellainen oltava;

g) vaatimaan muutoksia hallintorakenteeseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat pystyvät 2 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten toimenpiteiden avulla erityisesti

a) vaatimaan kaikkien tehtäviensä suorittamiseksi tarvittavien tietojen toimittamista ilman aiheetonta viivytystä tämän luvun mukaisesti, vaatimaan asiakirjojen toimittamista tai asettamaan lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia;

b) vaatimaan sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden vahvistamista;

c) vaatimaan ilmoitusvelvollista soveltamaan tiettyjä toimintaperiaatteita tai vaatimuksia, jotka liittyvät yksittäisiin suuririskisiin asiakkaisiin, liiketoimiin, toimintoihin tai jakelukanaviin tai niiden ryhmiin;

d) edellyttämään toimenpiteiden toteuttamista ilmoitusvelvollisen toimintaan ja tuotteisiin väistämättä liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien vähentämiseksi.

e) määräämään väliaikaisen kiellon, jolla ilmoitusvelvollisessa johtotehtävissä toimivaa henkilöä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka on katsottu olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään hoitamasta johtotehtäviä ilmoitusvelvollisissa.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten toimenpiteiden täytäntöönpanolle on tarvittaessa asetettava sitovat määräajat. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat seuraavat ja arvioivat, miten ilmoitusvelvolliset panevat vaaditut toimet täytäntöön.

5. Jäsenvaltiot voivat valtuuttaa valvojat soveltamaan myös muuntyyppisiä hallinnollisia toimenpiteitä 2 kohdassa tarkoitettujen lisäksi.

57 artikla

Uhkasakot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos ilmoitusvelvolliset eivät noudata valvojan 56 artiklan 2 kohdan b, d, e ja g alakohdan nojalla soveltamia hallinnollisia toimenpiteitä sovellettavien määräaikojen puitteissa, valvojat pystyvät määräämään uhkasakkoja kyseisten hallinnollisten toimenpiteiden noudattamisen velvoittamiseksi.

2. Uhkasakkojen on oltava tehokkaita ja oikeasuhteisia. Uhkasakkoja on määrättävä, kunnes asianomainen ilmoitusvelvollinen tai henkilö noudattaa asiaankuuluvia hallinnollisia toimenpiteitä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, oikeushenkilöiden ollessa kyseessä uhkasakkojen määrä saa olla enintään kolme prosenttia niiden edeltävän tilikauden keskimääräisestä päiväliikevaihdosta tai luonnollisten henkilöiden ollessa kyseessä enintään kaksi prosenttia heidän keskimääräisestä päivätulostaan edellisenä kalenterivuotena.

4. Uhkasakkoja voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi valvojan päätöksen antamisesta. Jos ilmoitusvelvollinen ei ole kyseisen määräajan päättyessä vielä noudattanut hallinnollista toimenpidettä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat voivat määrätä uhkasakkoja vielä enintään kuuden kuukauden ajan.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätös uhkasakon määräämisestä voidaan tehdä siitä päivästä alkaen, jona hallinnollisen toimenpiteen soveltaminen alkaa.

Uhkasakkoa on sovellettava päivästä, jona kyseinen päätös tehdään.

58 artikla

Taloudellisten seuraamusten, hallinnollisten toimenpiteiden ja uhkasakkojen julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat julkaisevat verkkosivustollaan helposti saatavilla olevassa muodossa päätökset, jotka koskevat taloudellisten seuraamusten määräämistä, 56 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla toteutettujen 56 artiklan 2 kohdan c–g alakohdassa tarkoitettujen hallinnollisten toimenpiteiden soveltamista tai uhkasakkojen määräämistä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvoja julkaisee 1 kohdassa tarkoitetut päätökset välittömästi sen jälkeen, kun kyseisistä päätöksistä on ilmoitettu rikkomisesta vastuussa oleville henkilöille.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos julkaiseminen koskee hallinnollisia toimenpiteitä, joihin haetaan muutosta ja joiden tarkoituksena ei ole korjata vakavia, toistuvia ja järjestelmällisiä rikkomisia, jäsenvaltiot voivat sallia kyseisten hallinnollisten toimenpiteiden julkaisemisen lykkäämisen muutoksenhaun määräajan päättymiseen saakka.

Jos julkaiseminen koskee päätöksiä, joihin haetaan muutosta, valvojien on julkaistava verkkosivustollaan välittömästi myös tämä tieto ja mahdolliset myöhemmät tiedot muutoksenhausta ja tällaisen muutoksenhaun tuloksesta. Myös kaikki päätökset, joilla kumotaan taloudellisen seuraamuksen määräämistä, hallinnollisen toimenpiteen soveltamista tai uhkasakon määräämistä koskeva aikaisempi päätös, on julkaistava.

3. Julkaisuun on sisällytettävä vähintään tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä vastuussa olevien henkilöiden henkilöllisyys samoin kuin taloudellisten seuraamusten ja uhkasakkojen määrät. Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta soveltaa tätä alakohtaa päätöksiin soveltaa hallinnollisia toimenpiteitä, jotka ovat luonteeltaan tutkinnallisia tai jotka tehdään 56 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan nojalla.

Jos valvoja katsoo, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden henkilöllisyyden tai henkilötietojen julkaiseminen on kohtuutonta tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, tai jos julkaiseminen vaarantaa finanssimarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkinnan, valvojan on

a) lykättävä päätöksen julkaisemista, kunnes ei enää ole perusteita olla julkaisematta sitä;

b) julkaistava päätös anonyymisti kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla, jos asianomaiset henkilötiedot voidaan tehokkaasti suojata tällaisella anonyymillä julkaisemisella; tällöin asiaankuuluvien tietojen julkaisemista voidaan lykätä kohtuulliseksi ajaksi, jos anonyymin julkaisemisen perusteiden arvioidaan tuon ajan kuluessa raukeavan;

c) jätettävä päätös julkaisematta, jos a ja b alakohdassa esitettyjä vaihtoehtoja pidetään riittämättöminä varmistamaan jompikumpi seuraavista:

i) finanssimarkkinoiden vakaus ei vaarannu;

ii) päätöksen julkaiseminen on oikeassa suhteessa vähämerkityksisiksi katsottavien rikkomisten taloudellisiin seuraamuksiin ja hallinnollisiin toimenpiteisiin verrattuna.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän artiklan mukaisesti julkaistut tiedot pysyvät valvojien verkkosivustolla viiden vuoden ajan niiden julkaisemisen jälkeen. Julkaistujen tietojen sisältämiä henkilötietoja saa sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti kuitenkin pitää valvojien verkkosivustolla ainoastaan tarvittavan ajan ja joka tapauksessa enintään viisi vuotta.

59 artikla

Taloudellisia seuraamuksia ja hallinnollisia toimenpiteitä koskevien tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden valvojien ja tarvittaessa itsesääntelyelimiä valvovan kansallisen viranomaisen on ilmoitettava valvontatehtäviä hoitaessaan rahanpesuntorjuntaviranomaiselle kaikista tämän jakson mukaisesti määrätyistä taloudellisista seuraamuksista ja sovelletuista hallinnollisista toimenpiteistä, myös näihin mahdollisesti liittyneistä muutoksenhauista ja näiden tuloksista. Tällaiset tiedot on jaettava muiden valvojien kanssa, kun taloudellinen seuraamus tai hallinnollinen toimenpide koskee kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toimivaa yhteisöä.

2. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen verkkosivustolla on linkkejä kunkin valvojan julkaisemiin 58 artiklan mukaisesti määrättyihin taloudellisiin seuraamuksiin ja sovellettuihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, ja sivustolta ilmenee ajanjakso, jonka ajalta kukin jäsenvaltio julkaisee taloudelliset seuraamukset ja hallinnolliset toimenpiteet.

5 JAKSO

Rikkomisista ilmoittaminen

60 artikla

Rikkomisista ilmoittaminen ja ilmoittavien henkilöiden suojelu

1. Asetusten (EU) 2024/1624 ja (EU) 2023/1113 ja tämän direktiivin rikkomisista ilmoittamiseen sekä tällaisista rikkomisista ilmoittavien henkilöiden ja ilmoitusten kohteina olevien henkilöiden suojeluun sovelletaan direktiiviä (EU) 2019/1937.

2. Valvontaviranomaisten on direktiivin (EU) 2019/1937 mukaisesti oltava viranomaisia, joilla on toimivalta perustaa ulkoisia ilmoituskanavia ja toteuttaa ilmoitusten perusteella jatkotoimia siltä osin kuin on kyse ilmoitusvelvollisiin sovellettavista vaatimuksista.

3. Edellä 52 artiklassa tarkoitettujen itsesääntelyelimiä valvovien viranomaisten on oltava viranomaisia, joilla on toimivalta perustaa ulkoisia ilmoituskanavia ja toteuttaa jatkotoimia itsesääntelyelinten ja niiden henkilöstön ilmoitusten perusteella siltä osin kuin on kyse itsesääntelyelimiin valvontatehtävien hoitamisen yhteydessä sovellettavista vaatimuksista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että finanssialan ulkopuolisen alan valvontaviranomaiset ilmoittavat vuosittain rahanpesuntorjuntaviranomaiselle

a) 1 kohdan mukaisesti vastaanotettujen ilmoitusten lukumäärän ja tiedot niiden ilmoitusten osuudesta, joiden perusteella on toteutettu tai ollaan toteuttamassa jatkotoimia, mukaan lukien tiedot siitä, onko niiden käsittely päätetty vai jatkuuko se edelleen, sekä tiedot hylätyistä ilmoituksista;

b) ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien tyypit;

c) kuvauksen valvojan toteuttamista toimista, jos ilmoitusten perusteella on toteutettu jatkotoimia, ja kuvauksen valvojan suunnittelemista toimista, jos ilmoitusten käsittely on vielä kesken;

d) syyt ilmoitusten hylkäämiseen, jos ilmoitukset on hylätty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vuosittaiset ilmoitukset eivät saa sisältää tietoja ilmoittavien henkilöiden henkilöllisyydestä tai ammatista tai muita tietoja, jotka voisivat johtaa heidän tunnistamiseensa.

V LUKU

YHTEISTYÖ

1 JAKSO

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva yhteistyö

61 artikla

Yleiset määräykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksentekijöillä, rahanpesun selvittelykeskuksilla, valvojilla, mukaan lukien rahanpesuntorjuntaviranomainen, ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla sekä veroviranomaisilla on tehokkaat mekanismit, joilla ne voivat tehdä yhteistyötä sekä koordinoida kansallisesti toimintaperiaatteiden ja toiminnan kehittämistä ja toteuttamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen estämiseksi, myös niiden 8 artiklan mukaisten velvoitteiden täyttämistä varten.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava toimivaltaisten viranomaisten asetuksen (EU) 2024/1624 IV luvun ja tämän direktiivin II luvun 1 jakson mukaisesti hankkimien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen osalta, että toimivaltaiset viranomaiset pystyvät toimittamaan tällaisia tietoja vastapuolina oleville muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien valtioiden toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin ja maksutta.

3. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää toimivaltaisten viranomaisten ja niiden vastapuolien välistä tietojenvaihtoa tai avunantoa tai asettaa sille kohtuuttomia tai suhteettoman rajoittavia ehtoja tätä direktiiviä sovellettaessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset eivät kieltäydy noudattamasta avunantopyyntöä sillä perusteella, että

a) pyynnön katsotaan koskevan myös verokysymyksiä;

b) kansallinen lainsäädäntö edellyttää ilmoitusvelvollisten noudattavan salassapitovelvollisuutta, paitsi niissä tapauksissa, joissa pyynnön kohteena olevia tietoja suojaa oikeudellinen ammattisalassapitovelvollisuus tai asianajosalaisuus, kuten asetuksen (EU) 2024/1624 70 artiklan 2 kohdassa säädetään;

c) pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa on vireillä selvitys, tutkinta, menettely tai rahanpesun selvittelykeskuksen analyysi, paitsi jos avunannosta aiheutuisi haittaa kyseiselle selvitykselle, tutkinnalle, menettelylle tai rahanpesun selvittelykeskuksen analyysille;

d) pyynnön esittävän vastapuolena olevan toimivaltaisen viranomaisen luonne tai asema on erilainen kuin pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen.

62 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten luettelon toimittaminen

1. Tehokkaan yhteistyön ja erityisesti tietojenvaihdon helpottamiseksi ja edistämiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle

a) luettelo valvojista, jotka valvovat, että ilmoitusvelvolliset noudattavat asetusta (EU) 2024/1624, sekä tarvittaessa sen viranomaisen nimi ja yhteystiedot, joka valvoo itsesääntelyelimiä näiden suorittaessa tämän direktiivin mukaisia valvontatehtäviään;

b) rahanpesun selvittelykeskuksensa yhteystiedot;

c) luettelo toimivaltaisista kansallisista viranomaisista.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa on toimitettava seuraavat yhteystiedot:

a) yhteyspiste tai, jos se ei ole mahdollista, yhteyshenkilön nimi ja asema;

b) yhteyspisteen sähköpostiosoite ja puhelinnumero tai, jos se ei ole mahdollista, yhteyshenkilön työsähköpostiosoite ja työpuhelinnumero.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot päivitetään heti, kun niissä tapahtuu muutoksia.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen julkaisee 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten rekisterin verkkosivustollaan ja helpottaa 2 kohdassa tarkoitettua toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa. Rekisterissä olevien viranomaisten on valtuuksiensa rajoissa toimittava yhteyspisteenä vastapuolina oleville toimivaltaisille viranomaisille. Myös rahanpesun selvittelykeskusten ja valvojien on toimittava yhteyspisteenä rahanpesuntorjuntaviranomaiselle.

63 artikla

Yhteistyö rahanpesuntorjuntaviranomaisen kanssa

Rahanpesun selvittelykeskusten ja valvontaviranomaisten on tehtävä yhteistyötä rahanpesuntorjuntaviranomaisen kanssa ja toimitettava sille kaikki tiedot, jotka se tarvitsee tämän direktiivin sekä asetusten (EU) 2024/1624 ja (EU) 2024/1620 mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

2 JAKSO

Yhteistyö muiden viranomaisten kanssa ja luottamuksellisten tietojen vaihto

64 artikla

Luottolaitoksiin* tai finanssi*laitoksiin liittyvä yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että finanssivalvojat, rahanpesun selvittelykeskukset ja luottolaitosten tai finanssilaitosten valvonnasta muiden unionin säädösten nojalla vastaavat toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä omien toimivaltuuksiensa rajoissa ja antavat toisilleen tietoja, jotka ovat tärkeitä niille kuuluvien tehtävien hoitamisessa. Tällainen yhteistyö ja tietojenvaihto ei saa vaikuttaa kansallisen rikos- tai hallintolainsäädännön mukaisiin meneillään oleviin selvityksiin, rahanpesun selvittelykeskusten analyyseihin, tutkimuksiin tai käsittelyihin siinä jäsenvaltiossa, jossa finanssivalvoja tai luottolaitosten tai finanssilaitosten valvontaan muiden säädösten nojalla toimivaltainen viranomainen sijaitsee, eikä se saa vaikuttaa 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin salassapitovelvollisuuksiin liittyviin vaatimuksiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos finanssivalvojat havaitsevat puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa luottolaitoksen sisäisessä valvontajärjestelmässä ja siinä, miten luottolaitos soveltaa asetuksen (EU) 2024/1624 vaatimuksia, ja nämä puutteet lisäävät merkittävästi riskejä, joille luottolaitos altistuu tai saattaa altistua, finanssivalvojan on ilmoitettava asiasta välittömästi Euroopan pankkiviranomaiselle sekä kyseistä luottolaitosta direktiivin 2013/36/EU mukaisesti valvovalle viranomaiselle tai elimelle, myös EKP:lle, joka toimii asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti.

Jos riski on erityisen suuri, finanssivalvojien on voitava tehdä yhteistyötä ja jakaa tietoa laitosta valvovien viranomaisten kanssa direktiivin 2013/36/EU mukaisesti ja laadittava yhteinen arvio, jonka valvoja, joka ensimmäisenä lähetti tiedoksiannon, antaa tiedoksi Euroopan pankkiviranomaiselle. Tällaisista tiedoksiannoista on ilmoitettava rahanpesuntorjuntaviranomaiselle.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos finanssivalvojat toteavat luottolaitoksen kieltäytyneen aloittamasta liikesuhdetta tai päättäneen lopettaa liikesuhteen, mutta asetuksen (EU) 2024/1624 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti dokumentoidut asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet eivät oikeuta tähän kieltäytymiseen, niiden on ilmoitettava asiasta viranomaiselle, joka vastaa siitä, että kyseinen luottolaitos noudattaa direktiiviä 2014/92/EU tai (EU) 2015/2366.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että finanssivalvojat tekevät yhteistyötä direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyjen kriisinratkaisuviranomaisten tai direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyjen nimettyjen viranomaisten kanssa.

Finanssivalvojien on ilmoitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille, jos ne suorittaessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä valvontatoimiaan havaitsevat jonkin seuraavista tilanteista:

a) kasvanut todennäköisyys, että talletuksia ei kyetä maksamaan;

b) riski siitä, että luottolaitoksen tai finanssilaitoksen katsotaan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan mukaisesti olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.

Jos sen todennäköisyys on kasvanut, että talletuksia ei kyetä maksamaan tai jos on riski siitä, että luottolaitoksen tai finanssilaitoksen katsotaan olevan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan mukaisesti lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, finanssivalvojien on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten pyynnöstä ilmoitettava näille viranomaisille kaikista kyseisen luottolaitoksen tai finanssilaitoksen hallinnoimista liiketoimista, tileistä tai liikesuhteista, jotka rahanpesun selvittelykeskus on keskeyttänyt 24 artiklan mukaisesti.

5. Finanssivalvojien on ilmoitettava rahanpesuntorjuntaviranomaiselle vuosittain tämän artiklan mukaisesta yhteistyöstään muiden viranomaisten kanssa, myös rahanpesun selvittelykeskusten osallistumisesta tähän yhteistyöhön.

6. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 Euroopan pankkiviranomaista kuultuaan ohjeet finanssivalvojien sekä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten yhteistyöstä ja rahanpesun selvittelykeskusten tähän yhteistyöhön osallistumisen laajuudesta.

65 artikla

Tilintarkastajiin liittyvä yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilintarkastajista vastaavat valvojat sekä soveltuvin osin itsesääntelyelimiä tämän direktiivin IV luvun mukaisesti valvovat viranomaiset, niiden rahanpesun selvittelykeskus ja lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ([45]) 32 artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 537/2014 ([46]) 20 artiklan mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä omien toimivaltuuksiensa rajoissa ja antavat toisilleen tietoja, jotka ovat tärkeitä niille kuuluvien tehtävien hoitamisessa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut viranomaiset saavat käyttää tämän artiklan mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja ainoastaan tämän direktiivin tai muiden ensimmäisessä alakohdassa mainittujen unionin säädösten soveltamisalaan kuuluvia tehtäviään hoitaessaan sekä kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaisesti liittyvien hallinnollisten käsittelyjen tai oikeuskäsittelyjen yhteydessä.

2. Jäsenvaltiot voivat kieltää 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia tekemästä yhteistyötä, jos tämä yhteistyö, tietojenvaihto mukaan lukien, voisi vaikuttaa kansallisen rikos- tai hallintolainsäädännön mukaisiin meneillään oleviin selvityksiin, rahanpesun selvittelykeskuksen analyyseihin, tutkimuksiin tai käsittelyihin siinä jäsenvaltiossa, jossa viranomaiset sijaitsevat.

66 artikla

Yhteistyö kohdennetuista talouspakotteista vastaavien viranomaisten kanssa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvojat, niiden rahanpesun selvittelykeskus ja kohdennetuista talouspakotteista vastaavat viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä omien toimivaltuuksiensa rajoissa ja antavat toisilleen tietoja, jotka ovat tärkeitä niille kuuluvien tehtävien hoitamisessa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut viranomaiset saavat käyttää tämän artiklan mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja ainoastaan tämän direktiivin tai muiden unionin säädösten soveltamisalaan kuuluvia tehtäviään hoitaessaan sekä kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaisesti liittyvien hallinnollisten käsittelyjen tai oikeuskäsittelyjen yhteydessä.

2. Jäsenvaltiot voivat kieltää 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia tekemästä yhteistyötä, jos tämä yhteistyö, tietojenvaihto mukaan lukien, voisi vaikuttaa kansallisen rikos- tai hallintolainsäädännön mukaisiin meneillään oleviin selvityksiin, tutkimuksiin tai käsittelyihin siinä jäsenvaltiossa, jossa viranomaiset sijaitsevat.

([45]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

([46]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77).

67 artikla

Salassapitovelvollisuuteen liittyvät vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki henkilöt, jotka ovat tai ovat olleet valvojien tai 52 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten palveluksessa tai toimineet kyseisten valvojien tai viranomaisten lukuun tilintarkastajina tai asiantuntijoina.

Luottamuksellisia tietoja, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut henkilöt saavat tämän direktiivin mukaisissa tehtävissään, voidaan luovuttaa ainoastaan tiivistetysti tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä ilmoitusvelvollisia, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisen rikostutkinnan tai syytteeseenpanon piiriin kuuluviin tapauksiin tai rahanpesun selvittelykeskuksille 42 ja 43 artiklan mukaisesti annettuihin tietoihin.

2. Tämän artiklan 1 kohdan säännökset eivät estä tietojenvaihtoa seuraavien välillä:

a) valvojat yhden jäsenvaltion sisällä tai eri jäsenvaltioissa, mukaan lukien rahanpesuntorjuntaviranomainen sen toimiessa valvojana tai tämän direktiivin 52 artiklassa tarkoitetut viranomaiset;

b) valvojat sekä tämän direktiivin 52 artiklassa tarkoitetut viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset;

c) valvojat sekä tämän direktiivin 52 artiklassa tarkoitetut viranomaiset ja asetuksen (EU) 2024/1624 2 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset;

d) luottolaitosten ja finanssilaitosten valvonnasta niiden valvontaa koskevien muiden unionin säädösten mukaisesti vastaavat finanssivalvojat ja viranomaiset, mukaan lukien Euroopan keskuspankki sen toimiessa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti, joko yhden jäsenvaltion sisällä tai eri jäsenvaltioissa.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa tietojenvaihtoon sovelletaan 1 kohdassa säädettyjä salassapitovelvollisuuteen liittyviä vaatimuksia.

3. Kaikki viranomaiset tai itsesääntelyelimet, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 2 kohdan mukaisesti, saavat käyttää tätä tietoa ainoastaan

a) hoitaessaan tämän direktiivin tai muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, vakavaraisuuden sääntelyä ja luottolaitosten ja finanssilaitosten valvontaa koskevien unionin säädösten mukaisia tehtäviään, seuraamusten määrääminen mukaan luettuna;

b) haettaessa muutosta viranomaisen tai itsesääntelyelimen päätökseen, tuomioistuinkäsittely mukaan luettuna;

c) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille tämän direktiivin alalla tai vakavaraisuusvalvonnan ja luottolaitosten ja finanssilaitosten valvonnan alalla annettujen unionin oikeuden erityissäännösten nojalla.

68 artikla

Tietojenvaihto valvojien ja muiden viranomaisten kesken

1. Asetuksen (EU) 2024/1624 70 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvia tapauksia lukuun ottamatta jäsenvaltioiden on sallittava tietojenvaihto seuraavien välillä:

a) valvojat ja viranomaiset, jotka valvovat itsesääntelyelimiä tämän direktiivin IV luvun mukaisesti, joko samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa;

b) valvojat ja viranomaiset, jotka ovat lain mukaan vastuussa finanssimarkkinoiden valvonnasta, hoitaessaan itselleen kuuluvia valvontatehtäviä;

c) tilintarkastajista vastaavat valvojat ja soveltuvin osin itsesääntelyelimiä tämän direktiivin IV luvun mukaisesti valvovat viranomaiset sekä viranomaiset, joilla on toimivalta valvoa lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä direktiivin 2006/43/EY 32 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 20 artiklan mukaisesti, myös eri jäsenvaltioiden viranomaiset.

Edellä 67 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetyt salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset eivät saa estää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa.

Tämän kohdan mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja saa käyttää ainoastaan hoidettaessa asianomaisten viranomaisten velvollisuuksia sekä kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaisesti liittyvien hallinnollisten käsittelyjen tai oikeuskäsittelyjen yhteydessä. Saatuihin tietoihin sovelletaan kaikissa tapauksissa vähintään 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia tiettyjen tietojen ilmaisemisen muille kansallisille viranomaisille, jotka ovat lain nojalla vastuussa rahoitusmarkkinoiden valvonnasta tai joille on osoitettu velvollisuuksia rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen torjunnan tai tutkinnan alalla. Edellä 67 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetyt salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset eivät saa estää tällaista tietojen ilmaisemista.

Tämän kohdan mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja saa kuitenkin käyttää vain asianomaisten viranomaisten lakisääteisten tehtävien suorittamiseen. Henkilöitä, joilla on pääsy tällaisiin tietoihin, koskevat vähintään 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavat salassapitovelvollisuuteen liittyvät vaatimukset.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että tiettyjä tämän direktiivin noudattamisen valvontaan liittyviä ilmoitusvelvollisia koskevia tietoja luovutetaan asetuksen (EU) 2024/1624 noudattamiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa parlamentaarisille tutkintavaliokunnille, tilintarkastustuomioistuimille ja muille selvityksistä vastaaville elimille seuraavin edellytyksin:

a) elimillä on kansallisen lainsäädännön mukainen tarkka toimeksianto tutkia tai tarkastaa valvojien toimet tai niiden viranomaisten toimet, jotka vastaavat tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;

b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitetun toimeksiannon suorittamiseksi;

c) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskevat vähintään 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavat kansallisen lainsäädännön mukaiset salassapitovelvollisuuteen liittyvät vaatimukset;

d) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa luovuttaa ilman tiedot luovuttaneen valvojan nimenomaista suostumusta, ja ne saa luovuttaa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten tämä valvoja on antanut suostumuksensa.

Jäsenvaltiot voivat myös sallia tietojen luovuttamisen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti Euroopan parlamentin SEUT 226 artiklan ja Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission päätöksen 95/167/EY, Euratom, EHTY ([47]) 2 artiklan mukaisesti perustamille väliaikaisille tutkintavaliokunnille, jos tietojen luovuttaminen on tarpeen kyseisten valiokuntien toiminnan toteuttamiseksi.

3 JAKSO

Yhteistyötä koskevat ohjeet

69 artikla

Ohjeet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevasta yhteistyöstä

Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029 yhteistyössä EKP:n, Euroopan valvontaviranomaisten, Europolin, Eurojustin ja EPPOn kanssa ohjeita seuraavista:

a) tämän luvun 1 jakson mukainen yhteistyö toimivaltaisten viranomaisen välillä sekä tämän luvun 2 jaksossa tarkoitettujen viranomaisten ja keskitetyistä rekistereistä vastaavien elinten kanssa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi;

b) menettelyt, joita ilmoitusvelvollisten valvontaan muiden unionin säädösten nojalla toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien seikkojen huomioon ottamiseksi hoitaessaan kyseisten unionin säädösten mukaisia tehtäviään.

([47]) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission päätös 95/167/EY, Euratom, EHTY, tehty 19 päivänä huhtikuuta 1995, Euroopan parlamentin tutkintaoikeuden käyttämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 113, 19.5.1995, s. 1).

VI LUKU

TIETOSUOJA

70 artikla

Erityisiä henkilötietoryhmiä koskeva käsittely

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käsitellä asetuksen (EU) 2016/679 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityisiä henkilötietoryhmiä sekä kyseisen asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuja rikostuomioihin ja rikkomuksiin liittyviä henkilötietoja siinä laajuudessa, mikä on tarpeen tämän direktiivin soveltamiseksi edellyttäen, että rekisteröidyn oikeuksia ja vapauksia koskevat asianmukaiset suojatoimet on toteutettu seuraavien suojatoimien lisäksi:

a) tällaisia tietoja saa käsitellä vain tapauskohtaisesti kunkin toimivaltaisen viranomaisen henkilöstö, joka on erityisesti nimetty ja saanut luvan tällaisten tehtävien suorittamiseen;

b) toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön on ylläpidettävä luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia korkeita ammatillisia vaatimuksia, minkä lisäksi sen on oltava erittäin luotettavaa ja sillä on oltava asianmukainen osaaminen, myös massadata-aineistojen eettisen käsittelyn osalta;

c) käytössä on oltava tekniset ja organisaatioon liittyvät toimenpiteet, joilla taataan teknisesti korkeatasoinen tietoturva.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja suojatoimenpiteitä sovelletaan myös, kun unionin toimielimet, elimet tai laitokset käsittelevät tämän direktiivin soveltamiseksi asetuksen (EU) 2018/1725 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityisiä henkilötietoryhmiä sekä kyseisen asetuksen 11 artiklassa tarkoitettuja rikostuomioihin ja rikkomuksiin liittyviä henkilötietoja.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

71 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 9 päivästä heinäkuuta 2024 määräämättömäksi ajaksi 10 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 10 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

72 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) 2023/1113 34 artiklalla perustettu rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastainen komitea, jäljempänä ”komitea”. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

73 artikla

FIU.net-järjestelmän väliaikainen ylläpito

Komissio siirtää FIU.net-järjestelmän ylläpidon rahanpesuntorjuntaviranomaiselle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027.

Komissio avustaa tarvittavalla tavalla FIU.net-järjestelmän käytössä sekä unionin sisällä tapahtuvassa rahanpesun selvittelykeskusten välisessä tietojenvaihdossa, kunnes ylläpidon siirto on saatu päätökseen. Tätä varten komissio kutsuu säännöllisesti koolle EU:n rahanpesun selvittelykeskusten foorumin, johon kuuluu jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten edustajia, FIU.net-järjestelmän käytön tarkkailemiseksi.

74 artikla

Direktiivin (EU) 2015/849 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2015/849 seuraavasti:

1) Korvataan 30 artiklan 5 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;

b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;

c) henkilö tai järjestö, joka voi osoittaa oikeutetun edun.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuille henkilöille ja järjestöille on sallittava pääsy vähintään tietoihin tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimestä, syntymäkuukaudesta ja -vuodesta sekä asuinmaasta ja kansalaisuudesta sekä hallussa olevan omistusosuuden luonteesta ja laajuudesta.”;

2) korvataan 31 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;

b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;

c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka voi osoittaa oikeutetun edun saada tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saatavilla oleviin tietoihin on sisällyttävä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimi, syntymäkuukausi ja -vuosi sekä asuinmaa ja kansalaisuus sekä hallussa olevan omistusosuuden luonne ja laajuus.”.

75 artikla

Direktiivin (EU) 2019/1937 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2019/1937 liitteessä olevan II osan A jakson 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1624, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen (EUVL L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).”.

76 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2032 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi.

77 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi (EU) 2015/849 10 päivästä heinäkuuta 2027.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja asetukseen (EU) 2024/1624 tämän direktiivin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

78 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 74 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2025, 11, 12, 13 ja 15 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 ja 18 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

79 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

80 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 31 päivänä toukokuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

LIITE

Vastaavuustaulukko

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
1 artiklan 1 kohta	—	—
1 artiklan 2 kohta	—	—
1 artiklan 3 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
1 artiklan 4 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
1 artiklan 5 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
1 artiklan 6 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohta
2 artiklan 1 kohta	—	3 artikla
2 artiklan 2 kohta	—	4 artikla
2 artiklan 3 kohta	—	6 artiklan 1 kohta
2 artiklan 4 kohta	—	6 artiklan 2 kohta
2 artiklan 5 kohta	—	6 artiklan 3 kohta
2 artiklan 6 kohta	—	6 artiklan 4 kohta
2 artiklan 7 kohta	—	6 artiklan 5 kohta
2 artiklan 8 kohta	—	7 artikla
2 artiklan 9 kohta	—	4 artiklan 3 kohta ja 6 artiklan 6 kohta
3 artiklan 1 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 5 alakohta
3 artiklan 2 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 6 alakohta
3 artiklan 3 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 4 alakohta
3 artiklan 4 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 3 alakohta
3 artiklan 5 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 47 alakohta
3 artiklan 6 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 28 alakohta
3 artiklan 6 alakohdan a alakohta	—	51–55 artikla
3 artiklan 6 alakohdan b alakohta	—	58 artikla
3 artiklan 6 alakohdan c alakohta	—	57 artikla
3 artiklan 7 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 11 alakohta
3 artiklan 8 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 22 alakohta
3 artiklan 9 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 34 alakohta ja 2 artiklan 2 kohta
3 artiklan 10 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 35 alakohta ja 2 artiklan 5 kohta

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
3 artiklan 11 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 36 alakohta
3 artiklan 12 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 40 alakohta
3 artiklan 13 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 19 alakohta
3 artiklan 14 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 12 alakohta
3 artiklan 15 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 41 alakohta
3 artiklan 16 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 17 alakohta
3 artiklan 17 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 23 alakohta
3 artiklan 18 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 7 alakohta
3 artiklan 19 alakohta	—	—
4 artikla	3 artikla	—
5 artikla	—	—
6 artikla	7 artikla	—
7 artikla	8 artikla	—
8 artiklan 1 kohta	—	10 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	—	10 artiklan 2 ja 3 kohta
8 artiklan 3 kohta	—	9 artiklan 1 kohta
8 artiklan 4 kohta	—	9 artiklan 2 kohta
8 artiklan 5 kohta	—	9 artiklan 2 ja 3 kohta
9 artikla	—	29 artikla
10 artiklan 1 kohta	—	79 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	—	79 artiklan 3 kohta
11 artikla	—	19 artiklan 1, 2 ja 5 kohta
12 artikla	—	19 artiklan 7 kohta ja 79 artiklan 2 kohta
13 artiklan 1 kohta	—	20 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	—	20 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	—	20 artiklan 2 kohta
13 artiklan 4 kohta	—	20 artiklan 4 kohta
13 artiklan 5 kohta	—	47 artikla
13 artiklan 6 kohta	—	22 artiklan 4 kohta
14 artiklan 1 kohta	—	23 artiklan 1 ja 4 kohta
14 artiklan 2 kohta	—	23 artiklan 2 kohta

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
14 artiklan 3 kohta	—	23 artiklan 3 kohta
14 artiklan 4 kohta	—	21 artiklan 1 ja 2 kohta
14 artiklan 5 kohta	—	26 artiklan 2 ja 3 kohta
15 artikla	—	20 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 33 artikla
16 artikla	—	33 artiklan 1 ja 8 kohta
17 artikla	—	—
18 artiklan 1 kohta	—	34 artiklan 1 kohta
18 artiklan 2 kohta	—	34 artiklan 2 kohta
18 artiklan 3 kohta	—	34 artiklan 3 kohta
18 artiklan 4 kohta	—	—
18 a artiklan 1 kohta	—	29 artiklan 4 kohta
18 a artiklan 2 kohta	—	29 artiklan 5 ja 6 kohta ja 35 artiklan a alakohta
18 a artiklan 3 kohta	—	29 artiklan 5 kohta ja 6 kohta ja 35 artiklan b alakohta
18 a artiklan 4 kohta	—	—
18 a artiklan 5 kohta	—	29 artiklan 6 kohta
19 artikla	—	36 artikla
20 artikla	—	9 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 1 kohta ja 42 artiklan 1 kohta
20 artiklan a alakohta	—	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohta ja 20 artiklan 1 kohdan g alakohta
20 artiklan b alakohta	—	42 artiklan 1 kohta
20 a artikla	—	43 artikla
21 artikla	—	44 artikla
22 artikla	—	45 artikla
23 artikla	—	46 artikla
24 artikla	—	39 artikla
25 artikla	—	48 artiklan 1 kohta
26 artikla	—	48 artikla
27 artikla	—	49 artikla
28 artikla	—	48 artiklan 3 kohta
29 artikla	—	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
30 artiklan 1 kohta	—	63 artiklan 1 kohta, 2 kohdan toinen alakohta ja 4 kohta ja 68 artikla
30 artiklan 2 kohta	—	63 artiklan 5 kohta
30 artiklan 3 kohta	10 artiklan 1 kohta	—
30 artiklan 4 kohta	10 artiklan 7 ja 10 kohta	24 artikla
30 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artikla ja 12 artiklan 2 kohta	—
30 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	12 artiklan 1 kohta	—
30 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	—	—
30 artiklan 5 a kohta	11 artiklan 4 kohta, 13 artiklan 12 kohta	—
30 artiklan 6 kohta	11 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	—
30 artiklan 7 kohta	61 artiklan 2 kohta	—
30 artiklan 8 kohta	—	22 artiklan 7 kohta
30 artiklan 9 kohta	15 artikla	—
30 artiklan 10 kohta	10 artiklan 19 ja 20 kohta	—
31 artiklan 1 kohta	—	58 artikla, 64 artiklan 1 kohta ja 68 artikla
31 artiklan 2 kohta	—	64 artiklan 3 kohta
31 artiklan 3 kohta	—	64 artiklan 5 kohta
31 artiklan 3 a kohta	10 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	67 artikla
31 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artikla ja 12 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	12 artiklan 1 kohta	—
31 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	—	—
31 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta	11 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 4 a kohta	11 artiklan 4 kohta ja 13 artiklan 12 kohta	—
31 artiklan 5 kohta	10 artiklan 7 ja 10 kohta	24 artikla
31 artiklan 6 kohta	—	22 artiklan 7 kohta
31 artiklan 7 kohta	61 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 7 a kohta	15 artikla	—
31 artiklan 9 kohta	10 artiklan 19 ja 20 kohta	—
31 artiklan 10 kohta	—	58 artiklan 4 kohta
31 a artikla	17 artiklan 1 kohta	—
32 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
32 artiklan 2 kohta	62 artiklan 1 kohta	—
32 artiklan 3 kohta	19 artiklan 2 kohta, 3 kohdan ensimmäinen alakohta,4 ja 5 kohta	—
32 artiklan 4 kohta	21 artiklan 1 kohta ja 22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	—
32 artiklan 5 kohta	22 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
32 artiklan 6 kohta	22 artiklan 2 kohta	—
32 artiklan 7 kohta	24 artiklan 1 kohta	—
32 artiklan 8 kohta	19 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
32 artiklan 9 kohta	21 artiklan 4 kohta	—
32 a artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta	—
32 a artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta	—
32 a artiklan 3 kohta	16 artiklan 3 kohta	—
32 a artiklan 4 kohta	16 artiklan 5 kohta	—
32 b artikla	18 artikla	—
33 artiklan 1 kohta	—	69 artiklan 1 kohta
33 artiklan 2 kohta	—	69 artiklan 6 kohta
34 artiklan 1 kohta	—	70 artiklan 1 kohta
34 artiklan 2 kohta	—	70 artiklan 2 kohta
34 artiklan 3 kohta	40 artiklan 5 kohta	—
35 artikla	—	71 artikla
36 artikla	42 artikla	—
37 artikla	—	72 artikla
38 artikla	60 artikla	11 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta ja 4 kohta, 14 artikla ja 69 artiklan 7 kohta
39 artikla	—	73 artikla
40 artikla	—	77 artikla
41 artikla	70 artikla	76 artikla
42 artikla	—	78 artikla
43 artikla	—	—
44 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta	—
44 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
44 artiklan 3 kohta	—	—
44 artiklan 4 kohta	9 artiklan 3 ja 6 kohta	—
45 artiklan 1 kohta	—	16 artiklan 1 kohta
45 artiklan 2 kohta	—	8 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
45 artiklan 3 kohta	—	17 artiklan 1 kohta
45 artiklan 4 kohta	48 artikla	—
45 artiklan 5 kohta	—	17 artiklan 2 kohta
45 artiklan 6 kohta	—	17 artiklan 3 kohta
45 artiklan 7 kohta	—	17 artiklan 4 kohta
45 artiklan 8 kohta	—	16 artiklan 3 kohta
45 artiklan 9 kohta	41 artiklan 1 kohta	—
45 artiklan 10 kohta	41 artiklan 2 kohta	—
45 artiklan 11 kohta	41 artiklan 3 kohta	—
46 artiklan 1 kohta	—	12 ja 15 artikla
46 artiklan 2 kohta	39 artiklan 2 kohta	—
46 artiklan 3 kohta	28 artiklan 1 kohta	—
46 artiklan 4 kohta	—	11 artiklan 1 kohta
47 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 ja 2 kohta	—
47 artiklan 2 kohta	6 artiklan 1 kohta	—
47 artiklan 3 kohta	6 artiklan 2 kohta	—
48 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 1 a kohta	37 artiklan 5 kohta ja 62 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 2 kohta	37 artiklan 2 ja 6 kohta	—
48 artiklan 3 kohta	37 artiklan 7 kohta	—
48 artiklan 4 kohta	37 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta, 46 artikla ja 54 artiklan 4 kohta	—
48 artiklan 5 kohta	46 artiklan 2 ja 3 kohta ja 47 artikla	—
48 artiklan 6 kohta	40 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 7 kohta	40 artiklan 2 kohta	—
48 artiklan 8 kohta	40 artiklan 4 kohta	—
48 artiklan 9 kohta	37 artiklan 3 kohta	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
48 artiklan 10 kohta	40 artiklan 3 kohta	—
49 artikla	61 artiklan 1 kohta	—
50 artikla	63 artikla	—
50 a artikla	61 artiklan 3 kohta	—
51 artikla	—	—
52 artikla	29 artikla	—
53 artikla	31 artikla	—
54 artikla	33 artikla	—
55 artikla	34 artikla	—
56 artikla	30 artiklan 2 ja 3 kohta	—
57 artikla	35 artikla	—
57 a artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohta	—
57 a artiklan 2 kohta	67 artiklan 2 kohta	—
57 a artiklan 3 kohta	67 artiklan 3 kohta	—
57 a artiklan 4 kohta	44 artikla, 46 artiklan 1 kohta ja 47 artiklan 1 kohta	—
57 a artiklan 5 kohta	51 artikla	—
57 b artikla	68 artikla	—
58 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	—
58 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 ja 3 kohta	—
58 artiklan 3 kohta	53 artiklan 4 kohta	—
58 artiklan 4 kohta	—	—
58 artiklan 5 kohta	53 artiklan 5 kohta	—
59 artiklan 1 kohta	55 artiklan 1 kohta	—
59 artiklan 2 kohta	55 artiklan 2 kohta ja 56 artiklan 2 ja 3 kohta	—
59 artiklan 3 kohta	55 artiklan 3 kohta	—
59 artiklan 4 kohta	55 artiklan 4 kohta	—
60 artiklan 1 kohta	58 artiklan 1 kohta, 2 kohdan ensimmäinen alakohta ja 3 kohta	—
60 artiklan 2 kohta	58 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	—
60 artiklan 3 kohta	58 artiklan 4 kohta	—
60 artiklan 4 kohta	53 artiklan 6 kohta	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Tämä direktiivi	Asetus (EU) 2024/1624
60 artiklan 5 kohta	53 artiklan 7 kohta	—
60 artiklan 6 kohta	53 artiklan 8 kohta	—
61 artikla	60 artikla	—
62 artiklan 1 kohta	59 artiklan 1 kohta	—
62 artiklan 2 kohta	6 artiklan 6 kohta	—
62 artiklan 3 kohta	59 artiklan 2 kohta	—
63 artikla	—	—
64 artikla	—	85 artikla
64 a artikla	72 artikla	86 artikla
65 artikla	—	—
66 artikla	—	—
67 artikla	—	—
68 artikla	—	—
69 artikla	—	—
Liite I	—	Liite I
Liite II	—	Liite II
Liite III	—	Liite III
Liite IV	—	—